

[1974 மார்ச் 13]

திரு. முனு ஆதி : நண்பர் என்ற முறையில் அக்கறை இருக்கக் கூடாதா?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : அவர் எங்கும் போய்விடவில்லை வில்லை. இன்னும் சிறிது நேரத்திலே அவைக்கு வருவார். காலையிலேகூட என்னை என்னுடைய இல்லத்திலே சந்தித்து நீண்ட நேரம் பேசிக் கொண்டிருந்தார். ஆகவே, செழியன் அவர்களும், அவருடைய நண்பர்களும் ரொம்பவும் கவலைப்பட வேண்டாமென்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அவரைக் கடத்திச் சென்றுவிட நான் நிச்சயமாக அனுமதிக்க மாட்டேன் என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. எம். சுரேந்திரன் : சபாநாயகரவர்களே, சட்டமன்ற விதி 41-ன் கீழ் தருகின்ற “கால் அட்டென்ஷன்” இன்ன காரணத்தால் ஒப்புக்கொள்ளப்பட வில்லை என்று சொல்லாமல், எந்தக் காரணமும் இல்லாமல் தள்ளப்பட்டிருக்கிறது. மேட்டூர் “பியர்ட்செல்” சம்பந்தமாகவும், அதே நேரத்தில் குமாரசாணியம் சம்பந்தமாகவும்.....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நான் பல முறை சொல்லியிருக்கிறேன். ஒத்தி வைப்புத் தீர்மானங்கள் மறுக்கப்பட்டாலும், கால் அட்டென்ஷன் அறிவிப்புகள் மறுக்கப்பட்டாலும், கேள்விகள் மறுக்கப்பட்டாலும் அதை இந்த அவையில் கேட்கக்கூடாது. என் அறையிலேதான் கேட்க வேண்டுமென்று பலமுறை சொல்லியிருக்கிறேன். எனவே, அதை இங்கே கேட்கக்கூடாது, அங்கேதான் கேட்க வேண்டும்.

(3) 1974-75-ம் ஆண்டுக்கான வரவு-செலவுத் திட்டத்தின்மீது

பொது விவாதம்—தொடர்ச்சி.

திரு. செளடி எஸ். சுந்தர பாரதி : பேரவைத் தலைவரவர்களே, அவை முன் இருக்கும் 1974-75-ம் ஆண்டுக்கான நிதிநிலை அறிக்கையை நான் வரவேற்றுச் சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இந்த நிதிநிலை அறிக்கையை நான் 3 கோணங்களில் பரிசீலிப்பதாக இருக்கிறேன். முதலிலே, நம்முடைய அரசுக்குத் தேவையான உதவியை மத்திய சர்க்காரிடமிருந்து எவ்வளவு அதிகமாகப் பெற முடியுமோ அந்த அளவிற்கு நாம் பெறுவதற்கு முயற்சி எடுத்திருக்கிறோமா இல்லையா என்பது. இரண்டாவது, நம் முன்னோர்கள் சோஷலிசத் திட்டங்களை அமல்படுத்துவதிலே முயன்றிருக்கிறோமா என்பதைப்பற்றியது. மூன்றாவது, நம்முடைய நிதிக் கொள்கையின் காரணமாக, வரிவிதிப்புக் கொள்கையின் காரணமாக. வரிச் சுமைகளின் காரணமாக ஏழை மக்களுக்கு ஏதாவது பாதிப்பு இருக்கிறதா என்பதைப் பற்றியது.

இந்த மூன்று கோணங்களிலிருந்தும் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையை நான் பார்க்கும்பொழுது நிச்சயமாகச் சொல்வேன், இந்த பட்ஜெட் வரவேற்கின்ற முறையிலேதான் இருக்கிறது என்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். முக்கியமாக இந்த அரசின்

1974 மார்ச் 13]

[திரு. செளடி எஸ். சுந்தரபாரதி]

நோக்கம், வரிவிதிப்புக் கொள்கையின் காரணமாக ஏழை மக்கள் கஷ்டப்படக் கூடாது, அவர்கள் மீது உள்ள வரிப்பளு குறைய வேண்டுமென்பதற்காக இந்த அரசு நிதிநிலை அறிக்கையில் என்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறது என்பதைச் சொல்வது அவசியம் என்று கருதுகிறேன்.

இந்தப் புதிய வரி விதிப்பு முறையிலே விறகு, மாட்டுத் தீவனம், கண்ணாடி வளையல்கள் ஆகியவற்றிற்கு வரியை நீக்கியிருக்கிறார்கள் என்பது ஏழை மக்களுக்கு வரிச்சுமை கூடாது என்பதில் இந்த அரசு கண்ணுங்கருத்துமாக இருக்கிறது என்பதைக் காட்டுகிறது.

அதே நேரத்திலே மோட்டார் வாகன வரிச் சீரமைப்புத் திட்டத்தின் மூலமாக இனிமேல் ஒவ்வொரு பிரயாணியும் தான் செல்லக்கூடிய பிரயாணத்திற்குக் கொடுக்கின்ற கட்டணம் எவ்வளவு தூரம் உயரும் என்பதையும் நாம் சற்றுக் கடுமையாகப் பார்க்க வேண்டிய ஒருநிலையில் இருக்கிறோம். இந்த நிலையில் இந்தப் புதிய வரிச் சீரமைப்பினால் ஒவ்வொரு பிரயாணியும் தான் கொடுக்க வேண்டிய பணம், இப்பொழுது கொடுப்பதைவிட ஒன்றரை மடங்கு அல்லது அரை மடங்கிலிருந்து ஒன்றரை மடங்கு வரையில் கொடுக்க வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டுவிடுமோ என்ற அச்சம் இருக்கிறது. அப்படி ஏற்படாமல் அரசு கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

நாம் மத்திய சர்க்காரிடத்திலிருந்து அதிகமான பணத்தைப் பெற வேண்டுமென்பதற்காக இன்னின்ன முயற்சிகளை அரசு எடுத்திருக்கிறது என்பதிலே நான் சில கருத்துக்களைச் சொல்ல வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறேன். முன்னாலே பேசியவர்கள் சொன்னார்கள், மாநில சுயாட்சி கோரக்கூடிய ஒரு மறைமுக அம்சமாக இந்த நிதிநிலை அறிக்கை இருக்கிறது என்று குறிப்பிட்டார்கள். ஆனால் நான் இதை அந்தக் கோணத்திலிருந்து பரிசீலனை செய்யாமல் மாநிலத்திற்கு வேண்டிய பணம், மத்திய சர்க்காரின் உதவி, கடன் ஆகியவை கிடைப்பதிலே என்ன முயற்சிகளை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறது என்பதைப்பற்றிப் பார்க்க விரும்புகிறேன்.

அப்படிப் பார்க்கும்போது சில குறைபாடுகள் எல்லாம் மத்திய அரசின் மீது, நிதி ஆணைக் குழுவின் மீது எடுத்துச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. மத்திய அரசிடமிருந்து இன்னும் அதிகமாக நிதி உதவியும், கடனுதவியும் பெறுவதற்காகத்தான் இந்த முயற்சிகளை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறோம் என்ற நோக்கத்துடன் பார்க்க வேண்டுமே தவிர வேறு முறையில் பார்ப்பது நல்லதல்ல என்று இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். நம்முடைய மாநிலத்திற்கு ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திற்கான கடன் தொகையும், உதவியும் நிர்ணயிக்கப்படவில்லை, பல்வேறு தொழில்களில் மத்திய அரசு ஒதுக்க வேண்டிய முதலீட்டைத் தமிழ் நாட்டுக்கு ஒதுக்கவில்லை என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

[திரு. சௌடி எஸ். சுந்தரபாரதி]

[1974 மார்ச் 13]

நிதி ஆணைக்குழு நிதியைப் பகிர்ந்தளிக்கும் முறையைப் பற்றியும் சொல்லி இருக்கிறார்கள். அதனால் தமிழ்நாட்டுக்கு எந்தவிதமான பயனும் ஏற்படவில்லை என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். நிர்வாகச் சீர்திருத்தம் என்ற அடிப்படையில் மாநிலத்திற்கு அதிகப் பணம் ஒதுக்கவேண்டுமென்பது பற்றியும் கூறியிருக்கிறார்கள். நாம் மேலும் அதிகமாகப் பணம் பெற வேண்டுமென்பதற்காக எடுத்துக் கொள்ளப்பட்ட நடவடிக்கை என்று இதை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமே தவிர வேறு வகையில் எடுத்துக் கொள்ளக்கூடாது.

சோஷலிசத் திட்டங்களை நிறைவேற்ற இந்த அரசு முயற்சி செய்திருக்கிறதா என்று பார்க்கும்போது அதிலும் இந்த அரசு சில காரியங்களைச் செய்திருக்கிறது; சில அடிகளை எடுத்து வைத்திருக்கிறது என்பதைக் காண்கிறோம். சர்க்கரைத் தொழில் இனிமேல் தனியார் துறையில் செயல்பட விடப்பட மாட்டாது; பொதுத் துறையில் செயல்படும் என்று சொல்லி இருக்கிறார்கள். டெக்ஸ்டைல், லாக்டைல் போன்ற நிறுவனங்களை அரசாங்கமையாக்கப் போகிறோம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். போக்குவரத்து நிர்வாகத்திலே தொழிலாளர்களைப் பங்கு பெறச் செய்து புதிய புதிய ஊக்கத்தைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இதையெல்லாம் பார்க்கும்போது சோஷலிசப் பொருளாதாரக் கொள்கையை நோக்கி சில அடிகளை எடுத்து வைத்திருக்கிறோம் என்று சொல்ல முடியும். புராவமே சோஷலிச லட்சியத்தை அடைந்து விட்டோம் என்று சொல்லமுடியாது. சோஷலிச லட்சியத்தை நோக்கி இந்த அரசு அடிப்படையான காரியம் எதையும் செய்யவில்லை என்று யாராவது சொன்னால் அதையும் ஏற்றுக் கொள்ள முடியாது.

மத்திய அரசின் மேல் குறைபாடுகளைச் சொல்லக்கூடிய நேரத்தில் பண லீக்கத்தைத் தடுக்க மத்திய அரசு எவ்வித நடவடிக்கையும் எடுக்கவில்லை; எங்கே திட்டம் நின்று விடுமோ என்ற நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது; வெறும் முழக்கம் மட்டுந்தான் இருக்கிறது; திட்டத்தைச் செயல்படுத்தக் கூடிய நிலையில் மத்திய அரசு இல்லை என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இதிலே கருத்து வேறுபாடு நிச்சயமாக எனக்கு உண்டு. நம்முடைய அரசுக்கு மட்டுந்தான் திட்டங்களை நிறைவேற்ற வேண்டுமென்ற எண்ணம் இருப்பது போலவும் மத்திய அரசுக்கு இல்லையென்று சொல்வது சரியல்ல.

மத்திய அரசுக்கு இருக்கக்கூடிய பொருளாதாரச் சிக்கல், சிரமமான நிலையில் கூட, தமிழகத்திற்கு 180 கோடி ரூபாய் வரை மத்திய அரசு ஒதுக்கியிருப்பதைப் பார்க்கும்போது மத்திய அரசும் திட்டத்தைச் செயல்படுத்த அக்கறை காட்டுகிறது என்பதையும் புரிந்து கொள்ள முடியும். தேசிய மட்டத்தில் பொருளாதார நிர்வாகம் சீராகக் கையாளப்படவில்லை என்று இங்கே சொல்லியிருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட குறைகளை நிச்சயமாகச் சொல்ல வேண்டியது அவசியந்தானா என்று பார்க்கும்போது ஒட்டுமொத்தமாக ஒரு காரியத்தை மனதில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். சில ஆண்டுகளுக்கு முன்னால்தான் “ப்ராபிளம் ஆப் ப்ளெண்டி” என்று சொல்லிக் கொண்டிருந்தார்கள். சில ஆண்டுகளுக்குள்ளாக

1974 மார்ச் 13]

[திரு. செளடி எஸ். சுந்தரபாரதி]

ஸ்கேர்சிடி என்ற நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லுகிறார்கள். இப்போது விலையேற்றத்தின் காரணமாக ஏற்பட்டிருக்கக்கூடிய சூழ்நிலையைக் கவனித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

இப்போது அரசு ஊழியர்களுக்கு 10 ரூபாய் பஞ்சப்படி அதிகமாகக் கொடுத்திருக்கிறோம். இந்த உயர்வு விகிதத்தைவிட விலைவாசி அதிகமாக உயரக்கூடிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. 10 ரூபாய் கொடுத்திருக்கிறோம் என்றால் வெளியே 30 ரூபாய் அதிகமாகச் செலவழிக்கும் நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. 20 ரூபாய் அளவுக்கு மேலும் அதிகமான பஞ்சப்படியை அவர்கள் எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். விலைவாசி ஏற்றம் நம் சக்திக்கு அப்பாற்பட்டு நாம் பிடிக்க முடியாத அளவுக்கு உயர்ந்து கொண்டே போகிறது என்பதை இவை எல்லாம் காட்டுகிறது.

இதைத் தடுக்க நம்முடைய அரசும், மத்திய அரசும் செய்யவேண்டிய முறைகள் என்ன என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். விலைவாசியைக் கட்டுப்படுத்த முடியவில்லை; உற்பத்திக் குறைவு ஏற்பட்டிருக்கிறது. பல அத்தியாவசியமான பண்டங்கள் எல்லாம் கிடைக்கவில்லை. அதனால்தான் விலைவாசி உயர்வைக் கட்டுப்படுத்த முடியவில்லை என்று மட்டும் சொல்லிக் கொண்டிருந்தால் போதுமானது அல்ல. அதிக உற்பத்தி இல்லாத நிலையில் அதை நாட்டு மக்களுக்குப் பகிர்ந்தளிக்கப்பதற்கான முறையில் கடமைகளைச் சரியாகச் செய்கிறோமா என்று நினைத்துப் பார்க்க வேண்டும். விநியோக முறையை நாம் சீராகக் கையாண்டால், எவ்விதத் தவறும், விநியோக முறையில் இல்லாது பார்த்துக் கொண்டால் நிச்சயமாக விலைவாசியைக் கட்டுப்படுத்த முடியும். மத்திய அரசும் சரி, நம்முடைய அரசும் சரி அதைச் சீரான முறையில் கையாளவில்லை என்பதைச் சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

உதாரணத்திற்கு ஒன்றைச் சொன்னால் சரியாக இருக்குமென்று கருதுகிறேன். உர விநியோகத்தை எடுத்துக் கொள்வோம். விவசாயிகளுக்கு உரம் கிடைக்கவில்லை. பற்றாக்குறை இருக்கிறது என்பது உண்மை. நமக்குக் கிடைத்திருக்கக் கூடிய உரத்தை எப்படி விநியோகம் செய்கிறோம் என்று பார்க்க வேண்டும். சரியான முறையில் விநியோகம் செய்திருந்தால், 150 ரூபாய், 200 ரூபாய் என்று விற்கக் கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்காது. I would call it as fraudulent and dishonest distribution system அதே போன்று இதிலே மத்திய அரசு கையாளக் கூடிய முறையும் சரியாக இல்லை. விநியோக முறையைச் சீராக நம்முடைய அரசும், மத்திய அரசும், செய்திருந்தால் நிச்சயமாக இந்த விலைவாசி ஏற்றத்தைத் தடுத்திருக்க முடியும். அதிகமாகக் கிடைக்கக் கூடிய காலத்தில் எல்லாம் சரியாக இருந்திருக்கலாம். குறைவாக இருக்கக் கூடிய காலத்தில் விநியோக முறையைச் சீராகச் செய்தோமா என்று சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். அந்த முறையில் பார்த்தால் நிச்சயமாக நாம் வெற்றி அடையவில்லை, தவறி இருக்கிறோம். இனிமேல் வீனேசுல் அதிகமாக இருந்தாலும் சரி, குறைவாக இருந்தாலும் சரி சீராக விநியோகம் செய்வதற்கு என்ன முறைகளைக் கையாள வேண்டுமென்று பார்க்க வேண்டும்.

[திரு. செளடி எஸ். சுந்தரபாரதி]

[1974 மார்ச் 13]

உதாரணத்திற்கு எடுத்துக்கொண்டால் நாம் நெல் உற்பத்தியில் உபரி மாநிலமாக இருக்கிறோம். சென்ட்ரல் பூல்க்கு அதிகமாக, 50,000 டன் கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். வெளி மாநிலங்களுக்கும் நாம் வேண்டிய அளவிற்கு அரிசி கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். இப்படி எல்லாம் கொடுத்தும் கூட நம் மாநிலத்தில் அரிசி என்ன விலைக்கு விற்கப்படுகிறது என்று பார்த்தால் காலையரைக்கால் படி ஒரு ரூபாய்க்கு விற்கப்படுகிறது. (மணியடிக்கப்பட்டது). சிறிது நேரம் கூட கொடுங்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இப்போதே பதினைந்து நிமிடங்கள் ஆகிவிட்டன.

THIRU SOWDI S. SUNDARABHARATHI: I will finish within ten minutes.

அடுத்து, புது ரக விதைகளை உபயோகித்து விளைச்சலை அதிகப்படுத்த முயல்கிறோம். விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்கக் கூடிய விதைகள், தரமான விதைகள் அவர்களுக்குப் போய் சேருகின்றனவா என்பதை அரசு கண்காணிக்க வேண்டும். கொடுக்கப்படுகிற விதைகளில் கூட கலப்படம், (Adulteration), இருக்கிறது. நல்ல ரக விதைகளோடு வேறு விதைகளையும் கலப்படம் செய்து கொடுக்கிறார்கள். அப்படி விதைகளில் கலப்படம் செய்யப்படுமானால் அதனால் உற்பத்தி வெகுவாகப் பாதிக்கப்படும். ஆகவே அதையும் சரியான முறையில் கண்காணிக்க வேண்டும்.

அடுத்து, பாசனத்தைப் பொறுத்தவரையில் ஜமீந்தாரி ஒழிப்புச் சட்டத்தின் மூலம் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்ட ஏரிகள், குளங்கள் இவற்றைச் செப்பணிடுவதற்காக அரைக் கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இருபது, முப்பது ஆண்டுகளுக்கு மேலாக செப்பணிப்படாமல் இருந்தவைகளைச் செப்பணிடுவதற்கு வேண்டிய முயற்சிகளை எடுத்துக் கொண்டிருப்பது பாராட்டுக்குரியது. இருந்தபோதிலும் இப்போது ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் தொகை போதாது. எனவே, அதற்கு அதிகப்படியான தொகை ஒதுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். வாய்க்கால் குடிமராமத்து பூராவையும் அரசே எடுத்து செயல்படுத்த வேண்டும்.

பின்னர், கைத்தறி. கைத்தறிக்காக நம் அரசு 2.01 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். இதற்கு முன்பு கைத்தறியாளர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட ஒரு கோடி ரூபாய் கடன் தொகை பூராவையும் இப்போது தள்ளுபடி செய்திருக்கிறார்கள். அதற்காக அரசுக்கு நான் நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். நம் நாட்டிலுள்ள எல்லாக் கைத்தறியாளர்களையும், கூட்டுறவுத் துறைக்கு வெளியே இருக்கிற கைத்தறியாளர்களையும் கூட்டுறவுத் துறைக்குக் கொண்டு வந்தாக வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அப்படி எல்லாக் கைத்தறியாளர்களையும் கூட்டுறவுத் துறைக்குள் கொண்டு வருவதற்கு இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டிருக்கிறதா என்று பார்த்தால் இல்லை என்றே நான் கருதுகிறேன். ஆகவே அதற்காக வேண்டிய தொகையை ஒதுக்கீடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1974 மார்ச் 13]

[திரு. செளடி எஸ். சந்திரபாரதி]

பின்னர், கல்வியைப் பொறுத்து ஒரு வார்த்தை கூறிக்கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன். பட்ஜெட் உரையில் பார்க்கிறபோது, 6 வயது முதல் 11 வயது வரையில் படிக்கிற குழந்தைகளின் சதவிகிதம் 90.2 சதவீதம் என்றிருக்கிறது. 11 முதல் 14 வயது வரை படிக்கிற குழந்தைகளின் சதவிகிதம் 52.3 சதவீதம். 14 முதல் 17 வயது வரையில் படிக்கிற குழந்தைகளின் சதவிகிதம் 33 சதவீதம். கடைசியாக வந்து சேரும்போது, அதாவது எஸ்.எஸ்.எல்.சி.க்கு வந்து சேரும்போது முதலில் ஆரம்பத்தில் எவ்வளவு பேர்கள் படிக்கிறார்களோ அவர்களில் மூன்றில் இரண்டு பங்கு குழந்தைகள் அதில் காணாமல் போய்விடுகிறார்கள். அதாவது விடுபட்டுப் போகிறார்கள். திரு வடிவேல் அவர்கள் கூட இதைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். அப்படி விடுபடுகிறவர்கள் யார் என்ற கேள்வியை எழுப்பி அதற்குப் பதில் சொல்லும்போது இந்த மூன்றில் இரண்டு பங்கு படிக்காமல் போகிற குழந்தைகள் விவசாயிகளின் குழந்தைகள் ஏழை ஹரிஜனங்களின் குழந்தைகள் என்று சொன்னார்கள். முதலில் படிப்பதற்குக் சென்றாலும்கூட கடைசியில் இப்படி ஒதுங்கி விடுகிறார்கள். இவர்கள் பழையபடி பள்ளிக்குச் சென்று படிப்பதற்கு என்ன நடவடிக்கைகளை அரசு எடுத்திருக்கிறது என்று பார்க்க வேண்டும்.

இதற்கு முன்பு மதிய உணவுத் திட்டம் என்ற திட்டத்தைக்கொண்டு வந்தார்கள். ஏழை ஹரிஜனங்கள், ஏழை விவசாயிகள் இவர்களின் குழந்தைகள் வறுமையின் காரணமாகப் படிக்க முடியாதிருக்கும் நிலையில் அவர்களுக்கு மதிய உணவு அளித்து பள்ளிக்கு வரும்படிச் செய்யும் ஒரு திட்டம் கொண்டுவரப்பட்டது. அந்தத் திட்டம் நல்லமுறையில் செயல்படவில்லை என்பதைக் காண்கிறோம். அதனால் எல்லாம் பள்ளிக்கு வராமல் இருப்பதைத் தடுத்த நிறுத்த முடியவில்லை என்பதைக் கணக்குகள் காட்டுகின்றன. ஆகவே குழந்தைகள் எல்லாம் பள்ளிக்குப் போகக் கூடியவர்களுக்கு ஒழுங்காக வந்து சேர்ந்து படிக்கக்கூடிய அளவிற்கு ஒரு புதிய திட்டத்தை அரசு உருவாக்க வேண்டும்.

இப்போது மாலை நேரக் கல்லூரிகள் துவங்கப்பட்டிருக்கின்றன. வருவாயைத் தேடிக்கொள்ளதோடுகூட அவற்றில் வந்து படிக்கவும் செய்கிறார்கள். வருவாய் தேடிக்கொள்ளாமல் படிக்க முடியாது என்று பல பேர்கள் இருக்கிறார்கள் என்பதைத்தான் அது எடுத்துக் காட்டுகிறது. அதேபோல், ஏழைக் குழந்தைகள் சம்பாதிக்கவும் வேண்டும். பெற்றோர்களுக்கு உதவியாகவும் இருக்க வேண்டும். அதோடு கூட படிக்கவும் வேண்டும் என்று இருக்கிற ஏழைக் குழந்தைகள் நிறையப் பேர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கெல்லாம் படிப்பு சொல்லிக் கொடுக்க வேண்டும்.

ஆகவே, மாலை நேரக் கல்லூரிகள் இருப்பது போல், வருவாய் தேடிக் கொண்டு அதோடு கூட மேற்படிப்பு படிப்பதற்கான வசதி இருப்பதைப் போல், சம்பாதித்துத் தங்கள் குடும்பத்திற்குக் கொடுத்துத்தான் ஆக வேண்டும் என்றிருக்கிற ஏழைக் குழந்தைகளுக்குக் கல்வி கற்பிக்கக் கூடிய விதத்தில் ஒரு புதிய முறையை ஏற்படுத்த வேண்டும். பாதி நேரம் தங்கள் தகப்பனாரின் தொழிலுக்கு ஒத்தாசை செய்வதற்கான ஒரு

[திரு. சௌடி எஸ். சுந்தரபாரதி]

[1974 மார்ச் 13]

வாய்ப்பையும், மிச்ச நேரத்தில் அதாவது தன் தகப்பனருக்கு ஒத்தாசையாக இருக்குமளவிற்கு இல்லாத நேரத்தில் படிப்பு சொல்லிக் கொடுக்கக் கூடிய முறையில் மாலைநேரக் கல்லூரிகளைப் போல் மாலை நேரப்பள்ளிக் கூடங்கள் துவக்கினால் அதன் மூலம் ஏழை ஹரிஜனக் குழந்தைகள், ஏழை விவசாயிகளின் குழந்தைகள் கல்வி அறிவு பெற வாய்ப்பளித்தால் நிச்சயமாக அந்த காப் இருக்காது. எனவே, அந்த முறையில் அரசு ஆலோசனை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கல்லூரி ஆசிரியர்கள் இருக்கிறார்கள் அவர்களுக்கு வேலைப் பாது காப்பு கொடுக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். ஆசிரியர்களின் வேலைப் பாதுகாப்பிற்கான சட்டதிட்டங்கள் இருப்பதைப் போல் கல்லூரி ஆசிரியர்களுக்கும் வேலைப்பாதுகாப்பிற்கான சட்டதிட்டங்களை பள்ளி ஆசிரியர்களோடு சேர்த்து வேண்டிய சட்ட திட்டங்களைக் கொண்டுவர முடியுமா என்பதைப்பற்றி அரசு பரிசீலிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. தொ. க. சிறைமீட்டான் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, 1974-75-ம் ஆண்டுக்கான நிதிநிலை அறிக்கையை மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் நல்ல முறையில் ஏழை எளிய பாட்டாளி மக்களுக்கும், நெசவாளர்களுக்கும், சிறு வியாபாரிகளுக்கும் பயன்படும் முறையில் உருவாக்கியிருப்பதைப் பாராட்டக் கடமைப்பட்டுள்ளேன்.

குறிப்பாக சிறிய நீர்ப்பாசனத் திட்டத்தின்கீழ் குடிமராமத்துக் கால்வாய்களையெல்லாம், ஜமீன் காலத்தில் இருந்து முறையாகச் செப்பனிடப்படாமல், சிறிய விவசாயிகளுக்குப் பயன்படாமல் இருந்தவற்றையெல்லாம் நம் அரசு முழுமையாக மராமத்து செய்வதற்காக நிதி ஒதுக்கீடு செய்திருப்பதை வரவேற்கிறேன். அதனால் விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள் மிகவும் பயன் அடைவார்கள் என்று நான் கருதுகிறேன்.

அடுத்து சிறிய நீர்ப்பாசனக் கண்மாய்கள் எல்லாம் ஊராட்சி ஒன்றியங்களிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டு அவை முழுமையாக மராமத்துச் செய்யப்படாமல் பழுதடைந்திருக்கின்றன. அவற்றையெல்லாம் பொதுப்பணித் துறையில் சேர்த்து முழுமையாக மராமத்து செய்ய ஒரு சிறப்புத் திட்டத் தினை அரசு ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, குறிப்பாக இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் பெரும்பாலும் இருப்பவை புன்செய் நிலங்கள்தான். அந்தப் பகுதி ஊற்றுக்கள் இல்லாத பகுதியாகும். அங்கு ஊரணிகளைத் தோண்டுவதற்கு நிலவள வங்கிகள் மூலம் தனியார்களுக்குக் கூட கடன் வழங்கலாம். அப்படிச் செய்தால் அந்த வசதியைப் பயன்படுத்திக்கொண்டு அவரவர்கள் தங்கள், தங்கள் விவசாயத்தை விருத்தி செய்து கொள்ள முடியும். ஆகவே கண்மாய்கள், ஊரணிகள் இவைகளைத் தங்கள் சொந்தத்தில் வெட்டிக் கொள்வதற்குத் தனியார்களுக்கு அரசு நிதி வசதி செய்து தரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1974 மார்ச் 13] [திரு. தொ. க. சிறைமீட்டான்]

இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் முதுகுளத்தூர் பகுதி மிகவும் பின் தங்கிய பகுதியாகும். அந்தப் பகுதியில் ஒரு உப்பளத் தொழிற்சாலையை ஏற்படுத்துவது நம் அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளது. அதை விரைவில் ஆரம்பிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கிழக்குக் கடற்கரைச் சாலைபற்றி நீண்ட நாட்களாக ஒரு பெரிய கோரிக்கை இருந்து வருகிறது. அதையும் கூடிய விரைவில் அமைத்துத் தர மத்திய அரசை மாநில அரசு வற்புறுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சேது சமுத்திரத் திட்டமும் அதேபோல்தான். சேது சமுத்திரத் திட்டத்தை நிறைவேற்றினால் தூத்துக்குடி உரத் தொழிற்சாலை போன்ற தொழிற்சாலைகளுக்கு அங்கிருந்து உரங்கள் போன்றவற்றை இராமநாதபுரம் பகுதிக்கு, தொண்டி போன்ற பகுதிகளுக்குக் கொண்டுவர நல்ல வாய்ப்பாக இருக்கும். அதோடு கூட கிழக்கு இராமநாதபுரம் பகுதி முன்னேறுவதற்கும், குறிப்பாக தென் மாநிலங்கள் முன்னேறுவதற்கு அந்த கிழக்குக் கடற்கரைச் சாலை மிகவும் அவசியம்.

(முற்பகல் 10-30)

அதேபோல், சேதுசமுத்திரத் திட்டத்தையும் நிறைவேற்றித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பரமக்குடியில் காகிதத் தொழிற்சாலை ஒன்று ஏற்படுத்துவதற்கான எல்லாவிதமான சாத்தியக்கூறுகள் இருக்கின்றன. அந்தப் பகுதியில் புளிச்சாறு செடிகள் அதிகமாகப் பயிராகின்றன. காகிதத் தொழிற்சாலை ஏற்படுத்துவதற்குப் புளிச்சாறு செடிகள் வரப்புகளில் தானாகவே வளரும் நிலை இருக்கிறது. ஆகவே, அங்கேயொரு காகிதத் தொழிற்சாலை ஆரம்பிக்க நமது அரசு பரிசீலனை செய்து கொண்டிருக்கிறது என்று கருதுகிறேன். அதைக் கூடிய விரைவில் முடித்துத் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

குறிப்பாக, நெசவாளர்கள் முன்னேற்றத்திற்காக இந்த அரசு பல வகைகளில் உதவிகளைச் செய்து வருகிறது. தேக்கம் இல்லாத நிலையிலும், அவ்வப்போது போதுமான வசதி செய்து வருகிறது. மேலும் எல்லா நெசவாளர்களையும் கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் சீழ்க் கொண்டுவரவேண்டும் என்பதற்காக அரசு முயற்சி எடுத்து வருவதைப் பாராட்டக் கடமைப் பட்டு இருக்கிறேன். அதே போல், அவர்களுக்கு ரூ. 100 வீதம் கடனாகக் கொடுக்கப்பட்டிருந்த ரூ. 1 கோடியை இப்போது ரத்து செய்து இருப்பதாக அறிவித்து இருக்கிறார்கள். அதற்காக நெசவாளர்கள் இந்த அரசைப் பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது.

நெசவாளப் பெருமக்களில், பெரும்பாலோர் சொந்தத்தில் தறி வாங்க முடியாத நிலையில் “மாஸ்டர் வீவர்” என்று சொல்லப்படுகிறவர்களிடத்தில் நெசவுத் தொழில் செய்து வருகிறார்கள். அவர்களுக்கு எல்லாம்—தறி இல்லாதவர்கள் எத்தனை பேர் என்று கணக்கு எடுத்துக்

[திரு. தொ. க. சிறைமீட்டான்]

[1974 மார்ச் 13]

கொண்டு—கடன் மூலமாகத் தறி வாங்கிக்கொடுத்து, சொந்தத்தில் தறி அமைத்துக் கொடுக்க அரசு முன்வரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

எல்லா நெசவாளர்களையும் கூட்டுறவு மூலமாக நெசவுத் தொழில் செய்ய ஏற்பாடு செய்து விட்டாலும், நெசவாளர்கள் குறை முழுமையாக நீங்கி விடுவதற்கு வாய்ப்பாக இருக்கும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் பனை மரங்கள் அதிகமாக இருக்கின்றன. தற்போது மதுவிலக்கு அமல் நடத்தப்படுவதால் அந்த பனை ஏறும் தொழிலில் ஈடுபட்டு இருந்தவர்களுக்கு வேலை இல்லாமல் இருக்கிறது. ஆகவே, அந்தப் பகுதியில் பனை நார் திரிக்கும் தொழிற்சாலை ஒன்றை ஏற்படுத்தித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பரமக்குடியில் மருத்துவ மனைக்காக நீண்ட நாட்களுக்கு முன்பே நில ஆர்ஜிதம் செய்யப்பட்டு விட்டது. ஆனால் இன்னும் மருத்துவமனை அமைக்கப் படவில்லை. மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் அங்கே வந்திருந்த நேரத்தில், அந்தப் பகுதி மக்கள் மருத்துவமனை வேண்டுமென்ற கோரிக்கையை வைத்தார்கள். அதற்கான ஆணை விரைவில் பிறப்பிக்கப்படும் என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அந்தப் பகுதியில் பொதுமக்களிடமிருந்து பணம் அதிகம் வசூல் செய்ய முடியவில்லை. காரணம், அந்தப் பகுதியில் இருக்கும் மக்கள் மிகவும் பின் தங்கிய நிலையில் இருக்கிறார்கள். அது ஒரு பின் தங்கிய மாவட்டம். அதிலும், அடுத்த மாவட்டத்திற்கு வேலைக்காகச் சென்றவர்கள் கூட திரும்பி வராத நிலை இருக்கிறது. ஆகவே, பொது மக்களிடமிருந்து போதுமான தொகை வசூலிக்க முடியவில்லை என்றாலும், அந்த மருத்துவமனையை அமைத்துத் தரவேண்டுமென்று மாண்புமிகு மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறை அமைச்சர் அவர்களையும், மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களையும் நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்ததாக, பரமக்குடியில் அரிசன மாணவர்கள் இல்லம் தற்போது ஒரு வாடகை இடத்தில் இருக்கிறது. அதற்காக நில ஆர்ஜிதம் செய்யப் பட்டு, பல ஆண்டுகள் ஆகியும், கட்டடம் கட்டப்படாமல் இருக்கிறது. ஆகவே, சிழக்கு இராமநாதபுரத்திற்கு மையமாக இருக்கும் பரமக்குடி பகுதியில் அந்தத் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்காக—ஒரு 200 மாணவர்கள் தங்கும் வகையில்—ஒரு ஹாஸ்டல் கட்டித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு, இந்த நிதிநிலை அறிக்கையை முழு மனதோடு வரவேற்று விடைபெறுகிறேன். வணக்கம்.

* THIRU K. S. KOTHANDARAMIAH: Sir, I rise to express my views on the budget which has been presented by the Hon. Chief Minister.

[1974 மார்ச் 13]

[Thiru K. S. Kothandaramiah]

He has commenced his budget speech with a beautiful quotation from Thirukkural which is highly poetical and beautiful and that reminded me of a prominent stanza from Bagawath Gita. What he had said is a universal truth which we all have to ponder over and keep in mind. Though our Chief Minister was able to present a surplus budget last year, this year he has not been able to do that due to various economic and adverse difficult situations in so many fields in the State; but, yet he has taken care that the deficit is not too much, not oppressive or burdensome. It is a light budget and not a revolutionary one. One of the leading newspapers has compared the budget of Tamil Nadu as a gentle wind after the stormy budget of the Centre. Though we feel the wind, yet effects are not there.

With regard to achievements of this Government, they have done many good things for the betterment of the poorer classes. The Hon. Chief Minister has said that a catalogue of achievements have been placed before the public during the last seven years and we see many good things have been done. For example, the extension of electricity to 97 per cent of villages is a brilliant achievement in the administrative history of this Government. It stands as a brilliant and conspicuous thing because villages in the corner areas, villages in hilly tracts are now electrified; people there who used to go to bed at 7 or 8 p.m. are able to work till 9 or 10 p.m. and the children are able to read and play for longer time, thus making the life of villagers happy.

Then the extension of bus routes is another achievement. Travel before from Madras to Bangalore was difficult but now Government have introduced a large number of buses and people are now finding it very convenient to travel by bus from Madras to Bangalore and back.

There are so many good things mentioned in the budget speech viz., family pension scheme, rise of D.A. to Government servants, by Rs. 10, tax exemption for small merchants and raising exemption limit from Rs. 25,000 to Rs. 50,000, new raffle scheme, etc. We have to appreciate good things and pinpoint certain defects and drawbacks.

[Thiru K. S. Kothandaramiah]

[1974 மார்ச்-13]

With regard to irrigation schemes, seven schemes have been included in the budget. But unfortunately not a single scheme pertaining to Dharmapuri district has been added. There are two schemes pending since so many years. When the Hon. Chief Minister was the Minister for P.W.D. he sanctioned a big scheme in Denkanikota taluk, called the Doddahalla Scheme. That was five or six years before. But so far, it is not sanctioned. People are now suffering and are pressing us to request the Hon. Chief Minister to see that that scheme is sanctioned.

Then comes the Kalavarpalli dam in Hosur taluk which can irrigate 5 to 6,000 acres. I hope it would be included. I request the Hon. Chief Minister and Hon. Minister for P.W.D. to include that scheme also and implement it quickly.

Now regarding Kudimaramath schemes, Government have done well and have stated that they would take up such works. Those schemes are in ex-zamindari areas, many channels which have been dug long ago, but not repaired. I am happy to learn that Government would hereafter attend to such Kudimaramath works. They have long been neglected.

I have to say with regard to this one more thing. Now the Government have stated that only channels having long distance will be taken up for repairs. It has been mentioned in the Budget speech of the Hon. Chief Minister. But in Zamindari areas, there are a number of small channels. For example, in my Constituency, almost all the channels come within the zamindari areas. There are 3 or 4 small channels constructed long long ago and channels measuring about 1 or 1½ miles. But they are in a very bad condition and the people are not able to take water to their fields. I, therefore, request the Hon. Minister for Public Works to consider this and issue orders to repair these small channels, without expecting anything from the people because the people in those areas have not been able to get crops since the past 7 or 8 years, because water is not sufficient to reach these channels. These should be taken up by the Government without giving them to the Panchayats because the Panchayats have no funds and they are also not able to execute the works satisfactorily.

1974 மார்ச் 13]

[Thiru K. S. Kothandaramiah]

Another good thing is, that a good item has been included in the Budget Speech that is with regard to repairs to zamindari tanks. When the Hon. Minister Thiru S. J. Sadiq Basha was handling this portfolio, he came to Dharmapuri and at that time he assured us that he would issue orders to repair the tanks in zamindari areas. In Dharmapuri district, there are a number of zamindari tanks. They are completely ruined. Unless some special schemes are formulated and implemented, it would be very difficult to repair them. Now it has been stated in the Budget Speech that the repairs to these tanks would be done by the Department directly. It is a good thing and I hope they will be executed very quickly. Dharmapuri district is declared as a backward area and I plead that preference should be given to the tanks there and repairs should be done quickly.

With regard to rural roads and bridge programme, I would like to say that the Panchayat Unions have laid a number of roads. I would like to point out one thing here. The Central Government and the State Government are committing the same mistake. They lay the roads but they are not metalling them. Sometimes, the roads disappear. The farmers plough the fields and it is difficult to get back the land. Laying of the roads and metalling of the roads should be done simultaneously and adequate funds should be provided for that purpose. Otherwise, the money spent on laying of the roads would become waste and the Government will have to spend money for that purpose again.

Another important thing which Hon. the Chief Minister has said is this. With regard to village roads, it has been stated that for connecting with the main roads every village with a population of 1,500 would be taken up. The Department was not able to have clear idea about this. They say that the villages are having less than 1,500 population and they will not be taken up. They went on getting clarification from the Department and still they were not able to take up the works. Sometimes back, the Hon. Chief Minister has clearly stated that those villages which are having less than 1,500 population should be clubbed together with some other villages having less population and get 1,500 population and then the work be executed. It shows the real human consideration of the Hon. Chief Minister and his capacity to tackle the problems. Having said this, I think the Engineers

[Thiru K. S. Kothandaramiah] [1974 மார்ச் 13]

and District Collectors will take into consideration all the villages having population of less than 1,500 and provide adequate roads for them.

Now, coming to the question of fertilisers, I have to say that it has got a very sorrowful history. Many hon. Members have brought to the notice of the House the difficulties experienced by the ryots in getting fertilisers in various parts of the State. The Central Government has given the distribution of fertilisers to Co-operative Societies and private merchants. The Societies which are entrusted with the work, are not distributing them properly. That is a general complaint. The same complaint has been levelled by all the M.L.As. here and also by the M.L.Cs. in the Council. Steps should be taken immediately to check such malpractices and also to punish the erring officials. The Government also must see that these fertilisers do not disappear in lorries but they are distributed to the people properly.

In regard to private merchants, they can also take action and see that they are distributed in a proper way. Now a situation has arisen that without applying fertilisers, the farmers are not able to grow crops. They are not able to grow any crop or vegetable without fertilisers. If there is no fertiliser, the production goes down. The Government should give immediate consideration for the proper distribution of fertilisers to the farmers adequately.

In the budget, it has been suggested about the formation of District Development Corporations. No doubt the idea is good. There it is said that the Collector will be the head of the Corporation. The Government is going to give some funds and some more funds are to be collected from the people without taking them. My fear is this. Even now in the name of small savings, people are compelled to pay huge sums to the local officers, because targets are fixed somewhere without taking into consideration the conditions of the localities. Target is fixed for the local officers and are asked to collect. Teachers are asked to pay fifty or sixty rupees as savings. Now the prices are going up and they are finding it difficult to have a square meal a day. It would be difficult for them to pay money towards small savings. They should be given freedom to contribute as they like. In what way the Development Corporations are going to get money? Many

1974 மார்ச் 13]

[Thiru K. S. Kothandaramiah]

of the Corporation officials will be going to compel the people to pay money. The Government, therefore, should take steps to see that the scheme is formulated properly and the people are not harassed for getting more funds. The whole thing should be examined cautiously and carefully.

I would like to say a word about the supply of rice in belt areas. There are border areas in Dharmapuri District. In such areas the Government must make arrangements with the other neighbouring Governments—between Mysore and Tamil Nadu, between Andhra and Tamil Nadu—to see that smuggling is not allowed or encouraged. It is difficult to stop smuggling in ordinary and usual methods. People in belt areas are not able to get rice. They are classified as separate class people and they are not able to get anything from the neighbouring State or from our State. They are hanging in the air. This matter must be settled soon. My idea is that we should take away the checkpoints or locate at the exact border spots. Checkposts are the source of corruption and are giving a lot of trouble to the people and officials there.

Another point is with regard to supply of rice to people in deficit areas. In Hosur, it is difficult to get rice. There one measure of rice costs Rs. 3.50 or Rs. 4.00. No doubt the Government gives permission to many merchants there. But they are not doing properly. The people should not be put to difficulties. The Government should take action against those officials for not supplying rice and see that the poor people are not made to wait at the shops and waste time, but get their quantity without waste of time.

For example, Kerosene, is not easily available at Hosur. Just to get a bottle of kerosene, they have to stand in long queues for hours together. The Government must see that fertilisers, rice, cement, kerosene and other things are made available to the people in the border areas easily and in time.

Another thing that is left out in the Budget speech of the Hon. Chief Minister is reference to linguistic minorities. The Government has given a lot of money for education. But even in the Governor's Address, no reference has been made to the problems pertaining to linguistic minorities. Perhaps His Excellency does not see that there are a large number of linguistic minorities here.

[Thiru K. S. Kothandaramiah] [1974 மார்ச் 13]

Only a few days back during the Question Hour, the Hon. Speaker witnessed a number of people from all parties putting questions with regard to facilities to be given to linguistic minorities. According to the present census figures, one-fourth of the population of this State belong to the linguistic minority group. They are working for the betterment of the State. They have identified themselves as people of this State and working for the betterment of the State. They form part of this State. They require facilities for their education. They want to protect their culture and language. No doubt, the Hon. Chief Minister, Minister for Education and other Ministers have been kind enough to accept the recommendations of the Commissioner for Linguistic Minorities. They have been accepted by the Central Government and State Government. But they have not been properly and fully implemented. I wish that there must be a Special Officer to see all these things.

For example, with regard to printing of receipts in Telugu in Hosur and other areas, it has not been done, though the taluk has been recognised as a telugu-speaking area and recognised by the Government and accepted by the Central Government. I got a letter from the Commissioner for Linguistic Minorities that it should be printed in Telugu and I have referred this to the Government.

Now though it is more than six or seven months since they have accepted it, it is not printed. So, I request the Government to see that the question of linguistic minorities gets preference.

Moreover in Ramanathapuram and other places there is a large demand for the opening of Telugu schools. In Rajapalayam a Telugu school was opened and a Telugu Pandit has been appointed. But the difficulty is that he is asked to teach Telugu after school hours. He should be permitted to teach within the school hours, and he should be paid accordingly. So also in Coimbatore and Madurai and also in the Madras Corporation areas, there is a large demand for opening more Telugu schools.

Sir, only a few days ago I had been to the University for a meeting and I saw that only 37 Telugu students have been reading in the colleges. There are more than four or five lakhs of Telugu-

1974 மார்ச் 13]

[Thiru K. S. Kothandaramiah]

speaking people living in this city but there are only 37 Telugu students studying in the Government Colleges. There should be at least 300 or 400 students studying in the colleges. That shows that elementary education is not imparted in their mother tongue i.e., Telugu. Therefore, I would appeal to the Hon. Chief Minister and the Hon. Education Minister to see that the linguistic minorities who have identified themselves as people of this and who have been working hard for the improvement of this State are given all facilities. With these words, I close my speech.

திருமதி வி. ப. பழனியம்மாள்: பேரவைத் தலைவரவர்களே, 1974-75 ஆம் ஆண்டுக்கான இந்த நிதி நிலை அறிக்கையை ஆதரித்து ஒன்றிரண்டு கருத்துக்களை நான் கூற விரும்புகிறேன்.

அகில இந்திய அளவில் பொருளாதார நெருக்கடி ஏற்பட்டு, உற்பத்தி குறைந்து அதன் காரணமாக விலையேற்றம் கூட்டுப்படுத்த முடியாது இருக்கும் இந்த நேரத்தில் நமது முதலமைச்சரவர்கள் ஓரளவு வரிகளைக் குறைத்து, இந்த நிதிநிலை அறிக்கையை நம்முடைய மன்றத்தில் சமர்ப்பித்திருப்பதை நான் பாராட்டுகிறேன்.

மத்திய அரசு தமிழ்நாட்டுக்கு நியாயமாகக் கிடைக்க வேண்டிய பங்குத் தொகையைக் கிடைக்கச் செய்யாமல் அந்நிதி இழைத்த போதிலும், நமது உழைப்பினாலும், அரசின் சீரிய திட்டங்களினாலும் சிறப்பான ஏற்பாடுகளினாலும் வசதிகள் பெருக மேற்கொண்டுள்ள நடவடிக்கைகளுக்காக இந்த அரசை நான் பாராட்டுகிறேன்.

வேளாண்மை வளர்ச்சிக்கென இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் 68.8 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கீடு செய்திருப்பதை பாராட்டுகிறேன். இந்த ஒதுக்கீட்டினால் பல விவசாயிகள் மேலும் கடன்களைப் பெற்று பம்புசெட்டுகள், மோட்டார்கள் போன்றவைகளுக்குப் பயன்படுத்தி, விவசாயத்தில் மேலும் மேலும் சிறப்பாக ஈடுபட்டு, விவசாயிகள் பெரிதும் நன்மையடைவார்கள்.

தவிர விவசாயத்திற்கு இன்றியமையாத கால்நடை திட்டத்திற்கு இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் 5.2 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கியிருப்பதற்காக இந்த அரசை நான் பாராட்டுகிறேன். மேலும் எங்கள் பக்கத்தில் காங்கேயம் மாடுகளும், பர்கூர் மலைமாடுகளும் அதிகமாக உபயோகத்தில் இருந்து வருகின்றன. தற்சமயம் அந்த இன மாடுகள் விருத்தி அடையாமல் இருப்பதால் அவைகளின் விலை அதிகமாகிக் கொண்டே இருக்கிறது. அதனால் விவசாயிகள் பெரிதும் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். அரசாங்கம் இந்த கால்நடை பராமரிப்புத் துறையின் கீழ் அந்த இன மாடுகளை அபிவிருத்தி செய்வதற்கு எந்தெந்த இடங்களில் வாய்ப்பு இருக்கிறதோ அந்தந்த இடங்களிலே எல்லாம் மாட்டுப்பண்ணைகளை ஏற்படுத்தி, அந்த இன மாடுகளை அபிவிருத்தி செய்தால் விவசாயிகளுக்கு பெரிதும் உதவியாக இருக்கும். அதற்கு ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[திருமதி வி. ப. பழனியம்மாள்] [1974 மார்ச் 13]

பாசன வசதித் திட்டத்திற்கு 30.8 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதனால் மேலும் பல இடங்கள் பாசனவசதி அடையக்கூடிய வாய்ப்பு இருக்கிறது. ஆனால் என்னுடைய தொகுதியைப் பொறுத்தவரையில் பி. ஏ.பி. வாய்க்கால் வெட்டும் திட்டத்தை இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் சேர்த்துக்கொள்வார்கள் என்று எதிர் பார்த்தேன். அந்தத் திட்டம் இல்லாதது குறித்து பெரிதும் ஏமாற்றம் அடைகிறேன். நிதிநிலை அறிக்கையிலே அதைப்பற்றிச் சொல்லாமலிருந்தாலும் அந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றித் தருமாறு மிகத் தாழ்மையுடன் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(திரு. துரைமுருகன் தலைமை)

மேலும் போதிய அளவில் மின்சாரம் இல்லாத இந்த நிலையில், தமிழ்நாட்டிலுள்ள 24,000 அரிசன குடியிருப்புக்களில் 23,000 அரிசன குடியிருப்புக்களுக்கு மின்சார வசதி ஏற்படுத்திக் கொடுக்கப் பட்டிருப்பதற்காக என்னுடைய பாராட்டுதலைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். மேலும் இருக்கின்ற ஆயிரம் அரிசன குடியிருப்புக்களுக்கும் விரைவிலேயே மின்சார வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதோடு, அரிசன குடியிருப்புப் பகுதிகளிலுள்ள தெரு விளக்குகளுக்கு ஆகும் மின்சார கட்டணத்தை அரசே ஏற்றுக் கொண்டிருப்பதையும் பாராட்டுகிறேன்.

தவிர, தற்சமயம் வேளாண்மைத் துறைக்கு 25 சதவீதம் மின்சாரத்தை தான் உபயோகப்படுத்திவருகிறோம். மற்ற துறைகளுக்குக் கொடுக்கப்படும் மின்சாரத்தைக் குறைத்து, வேளாண்மைத் துறைக்கு 40 சதவிகிதம் மின்சாரம் கொடுத்தால் உணவு உற்பத்தி மேம்பாடு அடைந்து, அதிலே முன்னேற்றம் அடைவோம் என்ற என்னுடைய கருத்தை பணிவுடன் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மேலும் மருத்துவம், குடும்ப நலத் திட்டங்களுக்கு 48.34 கோடி ரூபாய் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. என்னுடைய தொகுதியாகிய தாராபுரத்தில் இருக்கின்ற தலைமை மருத்துவ மனையில் இருக்கின்ற வசதிகள் மிகவும் குறைவு. புதிதாக எந்தவிதமான வசதியும் அந்தத் தலைமை மருத்துவ மனைக்கு செய்யப்படவில்லை. போதுமான அளவு படுக்கை வசதிகள் கூட அங்கே இல்லை. தாராபுரம் பெரிய வட்டம்; 4 சட்டமன்றத் தொகுதிகளைக் கொண்டது. மேலும் அந்தப் பிரதேசம் ஒரு பஞ்சப் பிரதேசம் என்று வகுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அங்கே இருக்கின்ற மக்களிடமிருந்து எந்தவிதமான நிதி உதவியையும் நாம் எதிர்பார்க்க முடியாது. ஆகவே இப்படிப்பட்ட பின்தங்கிய நிலையிலிருக்கும் தலைமை மருத்துவ மனைக்கு அரசாங்கமே முழு நிதி உதவியையும் செய்து, அந்த மருத்துவ மனைக்கு வேண்டிய பல வசதிகளையும் படுக்கை வசதிகளையும் செய்து கொடுக்கும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தவிர, ஊராட்சி ஒன்றிய மருத்துவ மனைகளில் போதுமான வசதிகள் இல்லை. தேவையான மருந்துகள் கூட இல்லை. அதனால் மக்கள் மிகவும் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். டாக்டர்களைக் கேட்டால் எங்களுக்குப் போதுமான அளவிற்கு மருந்துகள் கிடைப்பதில்லை என்று சொல்கிறார்கள். இந்தக் குறையை நிவர்த்தி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1974 மார்ச் 13]

[திருமதி வி. ப. பழனியம்மாள்]

அடுத்து, தாழ்த்தப்பட்ட, பிற்படுத்தப்பட்ட மக்கள் நலத்திற்காக 16.00 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. தாழ்த்தப்பட்டோர் வீட்டுவசதி கழகம் என்ற ஒரு கழகத்தையும் நம்முடைய அரசு இப்போது ஏற்படுத்தியிருக்கிறது. அதற்காக அரசை பாராட்டுகிறேன். இத்திட்டத்தை நகர்ப்புறத்திலே நிறைவேற்றமுல் முதன் முதலாக கிராமப்புறத்திலே இந்தத் திட்டத்தை செயல்படுத்தி, கிராம மக்களுக்கு வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேலும் குடிநீர் வசதிக்காக 40 கோடி ரூபாய் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. குடிநீர்வசதி இல்லாத எல்லாக் கிராமங்களுக்கும் விரைவில் குடிநீர் வசதி செய்ய ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். என்னுடைய தொகுதியிலுள்ள அலங்கியம் பகுதியில் கடந்த மூன்றாண்டுக் காலமாக குடிநீர் திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதற்கு பாடுபட்டு வருகிறோம். இன்னும் அந்தத் திட்டம் நிறைவேறவில்லை. விரைவில் அந்தத் திட்டத்தை முடித்துக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தவிர, என்னுடைய தொகுதியில் உடுமலை வட்டத்தில் கடத்தூர் பகுதியில் குடிநீர் வசதியே இல்லை. பேப்பர் ஆலையிலுள்ள கழிவுப் பொருட்கள், மற்றும் பல்வேறு கழிவுப் பொருட்கள் அமராவதி ஆற்றில் கலக்கின்றன. அதனால் தண்ணீர் சிவப்பு கலராக இருக்கிறது. பார்ப்பதற்கே அருவருப்பாக இருக்கிறது. அதைத்தான் என் தொகுதி மக்கள் குடிக்கிறார்கள். வருவாய்த்துறை அமைச்சரவர்கள் நல்ல குடிநீர் வழங்குவதற்கு எவ்வளவோ முயற்சி செய்தார்கள்; நடவடிக்கை எடுத்தார்கள். இருந்தபோதிலும் இன்னும் அதற்கு வசதி செய்ய முடியவில்லை. அதற்கு என்ன காரணம் என்றும் தெரியவில்லை. எப்படியாவது அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுத்து, குடிநீர் பிரச்சினையைத் தீர்த்து வைக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, முதலமைச்சரவர்கள் அளித்திருக்கின்ற இந்த நிதி நிலை அறிக்கையை வரவேற்று, என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

*திரு குப்பல் கே. எஸ். இராமகிருஷ்ணன் : கனம் மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, 1974-75-ம் ஆண்டுக்கான நிதிநிலை அறிக்கையின்மீது, அதை வரவேற்று, சில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். இதிலே பேசுவதற்கு வாய்ப்பு கிடைத்ததற்காக மகிழ்ச்சியடைகிறேன். நான் இந்த அறிக்கையின்மீது பேசும்போது, இதை ஒரு அரசியல் மேடையாகக் கருதி, எதிர்க்கட்சிக்காரர்களை தாக்கிப் பேசாமல் என்னுடைய கருத்துக்களை மட்டும் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

நேற்று அ.தி.மு.க. உறுப்பினர் சீனிவாசன் அவர்கள் பேசும்போது “மெஜாரிட்டி அங்கத்தினர்கள் விரும்பாததால் நான் ராஜிநாமா செய்து விட்டேன். அதேபோல் மெஜாரிட்டி மக்கள் விரும்பாததால் நீங்கள் ராஜிநாமா செய்வீர்களா” என்று பேசியிருக்கிறார்கள். இந்தச் செய்தி பத்திரிகைகளிலெல்லாம் வந்திருக்கிறது; படித்துப் பார்த்தேன். அவர்கள் இருக்கிற நிலைமை வேறு. நாங்கள் இருக்கிற நிலைமை வேறு.

[திரு. குப்பல் கே. எஸ். இராமகிருஷ்ணன்] [1974 மார்ச் 13]

அவர்கள் ராஜிநாமா செய்யவில்லை என்றால் ராஜிநாமா செய்ய வைப்போம் அல்லது நீக்கி விடுவோம். ஆனால் அவர்களால் அப்படிச் செய்யமுடியாது. ஐந்தாண்டுக்காலத்திற்கு இந்த நாட்டை ஆளுங்கள் என்று மக்கள் எங்களைத் தேர்ந்தெடுத்து அனுப்பியிருக்கிறார்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பிலே அந்த மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர், கட்சி மாறிச் செல்லும்போது எம். எல். ஏ. பதவியை ராஜிநாமா செய்துவிட்டு, இப்படிச் சொல்லியிருந்தால் பரவாயில்லை. அவர்தான் சொல்கிறார் மாரல் பைன்டிங் என்று. இப்படிப்பட்ட ஒருவருக்கு மாரல் பைன்டிங்கைப் பற்றி பேசுவதற்கு என்ன உரிமை இருக்கிறது? திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர் ஏ.டி.எம்.கே.யில் போய் உட்கார்ந்து கொண்டு மாரல் பைன்டிங்கைப் பற்றி பேசுகிறார் என்றால் என்ன அர்த்தம்? அவருடைய பேச்சுக்கு அர்த்தமே இல்லை. இவைகளை எல்லாம் அரசியல் மேடைகளிலே பேசவேண்டும். இந்த மன்றத்தில் பேசக்கூடியவைகள் அல்ல இந்த வார்த்தைகள். இது ஒரு அரசியல் மேடையல்ல; ஆகவே, இங்கே அப்படிப் பேசுவது சரியல்ல.

(முற்பகல் 11-00)

பொதுவாக பட்ஜெட் என்று சொல்லும்போது, ஜனங்களிடத்திலே ஒரு கருத்து. “பட்ஜெட் மீட்டிங்குக்குப் போகிறீர்கள், என்ன வரி போடப்போகிறீர்களோ?” என்று மாநில பட்ஜெட்டாக இருந்தாலும் சரி, மத்திய பட்ஜெட்டாக இருந்தாலும் சரி, ஒரு கஷ்டமான நிலையில் ஜனங்கள் பேசுகிறார்கள். அப்படிப்பட்ட சாதாரண, ஏழை எளிய ஜனங்கள் எல்லாம் மகிழ்ச்சி அடையும்படியாக இவ்வாண்டு டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் நமது மாநில பட்ஜெட்டை அளித்திருப்பதற்கு நான் அவரைப் பாராட்டுகிறேன். சோஷலிசத்தின் உயிர்நாடியாக இந்த பட்ஜெட் அமைந்திருக்கிறது. நான் எத்தனையோ பட்ஜெட், எத்தனையோ இடங்களில் கேட்டிருக்கிறேன். அரசு ஊழியர்களுக்கு சம்பளத்தை உயர்த்துவார்கள். பென்ஷனை அளிப்பார்கள். ஆனால் இந்த பட்ஜெட்டிலேதான்—சாதாரணமாக கூலி வேலை செய்கிறவர்கள் கூட—அரசு ஊழியத்தில் இல்லாதவர்கள் கூட 30-வது ஆண்டு முதல் 55-வது ஆண்டு வரை மாதம் 10 ரூபாய் செலுத்தினால் போதும், அவர்களுடைய 55 வது வயது முதல் மாதம் 100 ரூபாய் பென்ஷன் அளிக்கிற புரட்சிகரமான திட்டம் அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதற்காக நான் டாக்டர் கலைஞர் அவர்களுக்கு என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

ஆனால் ஒன்று எவ்வளவு நல்ல திட்டமாக இருந்தாலும் அதில் ஒன்றிரண்டு குறைகள் ஏற்பட்டு விடலாம். அப்படி இந்தத் திட்டத்தை எடுத்துக் கொண்டால் தம்முடைய 33-வது வயதில் இருந்து ஒருவர் 10 ரூபாய் கட்ட ஆரம்பித்தால், அவர் ஐந்தாறு ஆண்டுகளில் இறந்து விட்டார் என்றால் அதுவரை அவர் கட்டிய தொகையை மட்டும், வட்டியோடு அவரது குடும்பத்திற்குத் தந்துவிடுவதாக அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், ஒரு சர்க்கார் சிப்பந்தி மாதம் 10 ரூபாய் கட்டி வருகிறபோது இரண்டொரு ஆண்டுகளில் இறந்துவிட்டாலும் கூட, அவரது குடும்பத்திற்கு ரூபாய் 10 ஆயிரம் தருவதாக அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதுபோல

1974 மார்ச் 13] [திரு. குப்பல் கே. எஸ். இராமசுருஷ்ணன்]

நான் இங்கேயும் பத்தாயிரம் தரவேண்டுமென்று சொல்லாவிட்டாலும் 2,500 ரூபாய், 5,000 ரூபாய் என்ற அளவுக்காவது அவரது குடும்பத்திற்கும் கொடுப்பதுதான் நல்லதாக இருக்கும். ஆகவே டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் இதையும் பரிசீலனை செய்து, இந்தத் திட்டத்தில் இதுபோன்ற ஒரு ஏற்பாட்டினையும் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் 59 பொருள்களுக்கு ஒரு முனை விற்பனை வரியைக் கொண்டுவந்திருப்பதையும், 10 லட்சத்திற்கு மேல் வியாபாரம் செய்கிறவர்களுக்கு வரி விதிக்கப்படும் என்பதாகவும் சோஷலிச அடிப்படையில் தயாரிக்கப்பட்டு அளிக்கப்பட்டுள்ளது முற்றிலும் பயன்தரக்கூடிய ஒன்றாகும். இப்படிப் பார்க்கிறபோது இந்த அறிக்கை ஏழைகளுக்கு பல நல்ல சலுகைகளை அளிக்கிற திட்டமாகும்.

வேளாண்மையை எடுத்துக் கொண்டாலும் 115 கோடிக்குப் பல புதுத் திட்டங்களைப் போட்டிருப்பதையும், மேலும் அதிகமான ஏக்கரா நிலம் சாகுபடியின் கீழ் வரும் என்று அறிவிக்கப்பட்டிருப்பதையும் நான் பாராட்டுகிறேன். இந்த ஆட்சி வருவதற்கு முன் எப்படி ஜனங்கள் அரிசிக்குத் தவித்தார்கள், வாரத்திற்கு 3 நாள் சாப்பிடு, 5 நாள் சாப்பிடு என்றெல்லாம் சொல்லப்பட்டது, மக்கள் அரிசிக்காக வேலைக்குத் கூடப் போகாமல் எப்படி நீண்ட கயிலாக நின்றார்கள் என்பதை எல்லாம் நான் அறிவோம். வேளாண்மைத்துறையில் இந்த அரசு வந்த பிறகு போட்டிருக்கிற பலவிதமான திட்டங்களின் காரணமாகத்தான் நம் மாநிலம் தன்னிறைவு பெற்றிருக்கிறது. அதற்காக நான் பெரிதும் இந்த அரசைப் பாராட்டுகிறேன். வேளாண்மை வளர்ச்சியை கருத்தில் கொண்டு மதுரை மாவட்டத்தில் விளவறுவில் அணை கட்டி, இராமநாதபுரத்திற்கு தண்ணீர் கொண்டு செல்ல இருப்பதைப் பாராட்டுகிறேன்.

அடுத்து, வெளிநாடுகளுக்குச் சென்று வருகிறவர்கள் எல்லாம் அங்கே ஆஸ்பத்திரிகள் எவ்வளவு சத்தமாகவும், சத்தமின்றியும், நெருக்கடி இல்லாமல் இருக்கிறது என்பதைச் சொல்கிறார்கள். ஆனால், மதுரையைப் பொறுத்தவரை அங்கே ஆஸ்பத்திரியில் இருந்த இடநெருக்கடியை உணர்ந்து டி. வி. எஸ். கொடுத்த 5 லட்சம் நன்கொடையைக் கொண்டு மதுரை நகராட்சி கொடுத்த மனையில் புதிய கட்டிடம் கட்ட இருப்பதை நான் பாராட்டுகிறேன். மதுரை மக்கள் சார்பாக நன்றி தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

கைத்தறி விஷயமாக, நெசவாளர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருந்த கடன் ஒரு கோடி ரூபாயை ரத்து செய்திருப்பதை பல அன்பர்களும் பாராட்டினார்கள். ஆனால், இதன் மூலம் கைத்தறியாளர்களுக்கு நிரந்தரமான பரிகாரம் இருக்காது என்பதை நான் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். அவர்களுக்குச் செய்ய வேண்டிய நிரந்தரமான நன்மைகளில் ஒன்று அவர்களுக்கென வீடு கட்டும் திட்டத்தை விரைவுபடுத்துவதாகும். இது பற்றி தொழில் அமைச்சர் அவர்களும் ஆர்வமாக இருக்கிறார்கள். ஏதாவது சப்சிடி கொடுத்து, நெசவாளர்களுக்கு ஐநூறு, ஆயிரம் என்று

[திரு. குப்பல் கே. எஸ். இராமகிருஷ்ணன்] [1974 மார்ச் 13]

கொடுத்து, லாங் பேஸ்டு ப்ரோக்கிராமாகவாவது ((Long phased programme) அமைத்து அவர்களது வீட்டுப் பிரச்சினையைத் தீர்ப்பதற்கு உடனடியாக முன்வந்தாக வேண்டும். நெசவாளர்களுக்கென கட்டப்படுகிற வீடு என்றால் அது ஒரு தனிப் பிரச்சினை—அவர்களுக்கு ஒரு அறை—பாவு நீள ஹால் அமைக்கப்படுவது மிகவும் முக்கியம். அந்த மாதிரி வீட்டுக்கு நகரத்தில் அவர்கள் 70, 80 என்று வாடகை கொடுக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. ஆகவே, இது பற்றியும் உடனடியாக செயல் பட்டு, அவர்களுக்கு வீடு கட்டித் தரும் திட்டத்தைச் செயல்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, இன்றையதினம் மொத்த நெசவாளர்களில் மூன்றில் ஒரு பங்கினர் தான் கூட்டுறவு சொஸைடியின் கீழ் வந்திருக்கிறார்கள். பாக்கி மூன்றில் இரண்டு பங்கினர் வெளியில்தான் இருக்கிறார்கள். வெளியில் உள்ளவர்களுக்கும் நூல் கிடைக்கும்படியாக—அங்கங்கே சென்டர்களை ஆரம்பித்து—விரைவில் ஏற்பாடுகளைச் செய்தாக வேண்டும். இது ஏனோ காலதாமதமாகிறது. இதில் ஏற்படுகிற காலதாமதத்தைத் தவிர்க்க வேண்டும். தவிர நம் மாநிலத்தில் உள்ள நெசவாளர்களுக்கு பம்பாயில் இருந்து பட்டு வந்தாக வேண்டியிருக்கிறது. அதில் உள்ள சங்கடங்களை நீக்கி, பட்டு நூல் அவர்களுக்குக் கிடைக்க தக்க மார்க்கத்தைக் கண்டாக வேண்டும் என்று தொழில் இலாக்கா அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மின் இணைப்புப்பற்றி அதிகமாகச் சொல்ல வேண்டியதில்லை. நம் முடைய அன்றாட மின்விசைத் தேவை சராசரியாக 235 லட்சம் யூனிட் என்றால், நம்முடைய உற்பத்தி அளவு 196 இலட்சம் யூனிட்கள்தான். எனவே, நமது பற்றாக்குறை 39 இலட்சம் யூனிட்களை அண்டை மாநிலங்களில் இருந்து அதிக விலைக்கே பெற்றாக வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறோம். மேட்டூரிலும், தூத்துக்குடியிலும், நெய்வேலியிலும் நாம் துவக்க வேண்டும் என்று கோரியிருக்கிற அனல் மின் திட்டத்தை மத்திய அரசு கொண்டுவந்தாலேயே நம்முடைய பற்றாக்குறை நீங்கும். இன்றைக்கு நம்முடைய மாநிலத்தை எடுத்துக் கொண்டால் 206 நூற்றாயில்கள் இருக்கின்றன. மொத்த நூல் உற்பத்தி 10 இலட்சம் பேல், நம்முடைய தேவை 5 லட்சம் பேல் தான். சிமிண்டை எடுத்துக்கொண்டால் 24 லட்சம் டன் இங்கே உற்பத்தியாகிறது. நம்முடைய தேவை 12 லட்சம் டன்தான். சர்க்கரை ஆலைகளை எடுத்துக் கொண்டால் 14 சர்க்கரை ஆலைகள் இருக்கின்றன. நமக்குத் தேவை முக்கால் லட்சம் டன்தான். நம்முடைய மாநிலத்திற்குத் தேவையானதை சப்ளை பூர்த்தி செய்துக் கொண்டு, மற்றவற்றை வெளியே அனுப்பிட நமக்கு அதிகாரம் இல்லை. இதைத்தான் நாம் அடிக்கடி வற்புறுத்திச் சொல்லி வருகிறோம்.

படித்தவர்களிடையே இருக்கிற வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைப் போக்க 10 ஆயிரம் ஆசிரியர்களுக்கு வேலை கொடுத்திருப்பதை நான் பாராட்டுகிறேன். பல பகுதி நேர ஊழியர்களை நிரந்தர ஊழியர்களாக ஆக்க திட்டமிட்டிருப்பதையும் வரவேற்கிறேன். படித்தவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பை ஏற்படுத்துவதைப் போலவே, படிக்காதவர்களுக்கும் வேலை

பொது விவாதம்

1974 மார்ச் 13] [திரு. குப்பல் கே. எஸ். இராமகிருஷ்ணன்.]

வாய்ப்பை ஏற்படுத்துவது மிக மிக முக்கியமாகும். அந்த அடிப்படையில் படிக்காதவர்களுடைய கஷ்டத்தை உணர்ந்து, பால் பண்ணைகளில் பால் உற்பத்தியைப் பெருக்கும் திட்டத்தின் அடிப்படையில் படிக்காதவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பை ஏற்படுத்திக் கொடுக்க இருப்பதை வரவேற்கிறேன். அதேபோல கால்நடைப் பண்ணைகளிலும் அவர்களுக்கு ஒரு சந்தர்ப்பத்தை அதிகப்படுத்திக் கொடுத்திருப்பதை வரவேற்கிறேன்.

தவிர அங்கீகரிக்கப்பட்ட வேலை வாய்ப்பளிக்க இருப்பதையும் வரவேற்கிறேன். முக்கியமாக 'முகம் கரோதி வாசாலம் பங்கும் லங்கயதேகிரிம்' யத் கிருபா தமஹம் வந்தே பரமானந்த மாதவம். என்பதாக ஊமைக்கு பேசும் திறமை கொடுப்பவர், கால் முடவனுக்கு மலையைத் தாண்டும் திறமை கொடுப்பவர் கடவுள் என்று சொல்லுவார்கள். இன்றைக்கு கடவுளைப் போல டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் இப்படிப்பட்ட அங்கீகரிக்கப்பட்டவர்களுக்கும் எல்லாம் உறுதுணையாக இருக்கும் வகையிலும், வாழ்வளிக்கும் வகையிலும் இந்த நிதி நிலை அறிக்கையைத் தயாரித்தளித்திருப்பதற்கு நன்றி கூறி, இதனை வரவேற்று அமைகிறேன். வணக்கம்.

*திரு. எம். ஏ. லத்தீப் : தலைவர் அவர்களே, இந்த நிதிநிலை அறிக்கையின்மீது என்னுடைய கருத்துக்களையும் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். இன்றையதினம் இந்தியா பூராவிலும் ஒரு மாபெரும் பொருளாதார நெருக்கடி ஏற்பட்டிருப்பதும், அந்தப் பொருளாதார நெருக்கடியின் வேகத்திலே சிக்கி, இன்றைக்கு எல்லா மாநிலங்களிலே இருக்கிற மக்களும் தவித்துக் கொண்டிருப்பதும், அதனால் ஒரு சில மாநிலங்களிலே பெரிய போராட்டங்கள் நடைபெற்றுவருவதும், நாமறிந்தவைகளாகும்.

இன்றைக்கு குஜராத் மாநிலத்தில் கடந்த இரண்டு மூன்று மாதங்களாகத் தொடர்ந்து மாபெரும் போராட்டத்தை மக்கள் நடத்திக்கொண்டு வருகிறார்கள். போராட்டம் என்றால் சாதாரணக் கிளர்ச்சி என்று மட்டும் அல்லாமல், அங்குள்ள மக்கள் உணவுக்காகவும் இருக்கக்கூடியும்—அன்றாட தேவைகளுக்காகவும் போராட்டம் நடத்துகிறார்கள். ஆனால், அவர்கள் விடுக்கின்ற அந்தக் கோரிக்கைகளுக்குப் பதிலாக இன்றைக்கு அவர்கள் எதிரிலே அவர்கள் கேட்கிற பொருள்களை கொடுக்காமல், துப்பாக்கிகளையும் பீரங்கிகளையும் அவர்கள் முன்னே நிறுத்திவைத்து, அவர்களுடைய கிளர்ச்சிகளுக்குப் பதில் தந்து கொண்டிருக்கிறார்கள்.

இந்தச் சூழ்நிலையிலேதான், மத்திய பட்ஜெட், மத்திய அரசாங்கத்தினால் ஒரு சில தினங்களுக்கு முன்னால் சமர்ப்பிக்கப்பட்டது. போராட்டம் நடைபெற்றுக் கொண்டு வருகிறது குஜராத்நிலை. விலைவாசிகள் இன்றைக்கு வேகமாக ஏறிவருகின்ற நிலையிலே மக்கள் போராட்டம் நடத்தி வருகிறார்கள். அவர்கள் தங்களுடைய உயிரைக் கூடப் பயணம் வைத்து அன்றாட தேவைகளுக்காகக் குரலை எழுப்புகின்ற நேரத்தில், மத்திய

[திரு. எம். ஏ. லத்தீப்]

[1974 மார்ச் 13]

ஆட்சியினுடைய பட்ஜெட் வருகிறது. ஒரு பட்ஜெட், நிதிநிலை அறிக்கை சமர்ப்பித்திருக்கிறார்கள் என்றால், அதனுடையப் பொருளாதார விளைவுகள் என்ன; அந்த நிதி நிலை அறிக்கையிலே சொல்லப்படுகிற முக்கியமான மாற்றங்களின் காரணத்தினால், விலைவாசிகளை அது எந்த அளவு பாதிக்கும் என்பதையெல்லாம் நனைவுபடுத்தித்தான், ஆராய்ந்து தான், பொருளாதாரச் சிக்கலினைத் தீர்க்கும் வகையிலே, சமர்ப்பிக்க வேண்டும். ஒருபுறத்திலே மக்கள் குரல் எழுப்பி வருகிறார்கள், வாழ்வது கடினமாக இருக்கிறது என்று. குரல் எழுப்புகின்ற அந்தக் குரலுக்குரியவர்களை துப்பாக்கிக்கும், பீரங்கிக்கும் இரையாக்கிவிட்டு, மத்திய அரசு ஒரு பட்ஜெட்டை சமர்ப்பித்தது. அதன் விளைவாக, இன்றைக்கு நாட்டிலே பல்வேறு பொருள்களின் விலை பன்மடங்கு உயர்ந்திருப்பதை நாம் பார்க்கிறோம்.

பெட்ரோலியப் பொருள்களை எடுத்துக்கொண்டாலும், இன்றைக்கு நாட்டிலே உணவுப் பொருள்களை எடுத்துக்கொண்டாலும், சாதாரண மக்கள் பிரயாணம் செய்கின்ற ரெயிலிலே துறையை எடுத்துக்கொண்டாலும் அல்லது ரயிலிலே யாராவது நண்பர்கள் வருவார்கள் என்று உள்ளே சென்று வரவேற்பு கொடுப்பவர்களாக இருந்தாலும், எல்லோருக்கும் இன்றைக்கு மிகப்பெரிய ஏமாற்றத்தை மத்திய பட்ஜெட் கொடுத்திருக்கிறது. 25 பைசாவாக இருந்த பிளாட்-பார்ட் டிக்கட் 50 பைசாவாக உயர்த்தப் பட்டிருக்கிறது.

அத்தகைய பட்ஜெட் வந்தபிறகு, எந்த அளவுக்குச் சமையைக் குறைக்க வேண்டும், இதனால் ஏற்பட்டிருக்கிற, பொருளாதார விளைவுகளினால் பாதிப்புக்கு உள்ளாகியிருக்கிற மக்களை நாம் எவ்வாறு காப்பாற்ற வேண்டுமென்ற அடிப்படையிலே ஒன்றை ஒன்று ஒத்துப் பார்த்து, விளைவுகளை ஆராய்ந்து பார்த்து, மக்களுக்கு நன்மை செய்கின்ற வகையிலே அல்லது ஏற்கனவே மற்றவர்களால் ஏற்படுத்தி விடப்பட்டிருக்கிற கடினங்களைக் குறைக்கின்ற வகையிலே எந்த வகையிலே எல்லாம் நாம் பட்ஜெட்டை சமர்ப்பித்தால், பொருளாதாரச் சிக்கலைத் தீர்க்கமுடியும் அல்லது சமாளிக்க முடியும் என்ற கருத்தின் அடிப்படையிலே, நம்முடைய மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் இன்றைக்கு இந்த பட்ஜெட்டினை, இந்த நிதிநிலை அறிக்கையைச் சமர்ப்பித்திருக்கிறார்கள்.

இதிலே, நம்முடைய நிதி அமைச்சர் அவர்கள், பல்வேறு திட்டங்களை மக்களுடைய முன்னேற்றத்திற்கான திட்டங்களை இந்த மாநிலம் வைத்திருக்கிறது; ஆனால் அந்தத் திட்டங்களை நிறைவேற்றக்கூடிய உரிமை, அவைகளுக்கு உரிமை வழங்கக்கூடிய அதிகாரம் மாநில அரசிடம் இல்லாமல் மத்திய அரசிடம் இருக்கிற காரணத்தினால், இன்றைக்குப் பல திட்டங்களை நாம் நிறைவேற்ற முடியவில்லை என்ற ஒரு சோகமான குரலை, நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் தம்முடைய பட்ஜெட் உரையிலே உயர்த்தியிருக்கிறார்கள்.

1974 மார்ச் 13]

[திரு. எம். ஏ. லத்தீப்]

ஆளுவது நிதித் தமிழ்நிலை வாயிலாக, நாம் எதிர்பார்த்த அளவுக்கு மாநிலங்களுக்குக் குறிப்பாக, தமிழ் மாநிலத்திற்கு நிதி ஒதுக்கீடு செய்யப் படவில்லை. அதன் காரணமாகவும், பல்வேறு திட்டங்களை நாம் குறைத்துக் கொள்ளக் கூடியவர்களாக இருக்கின்றோம், அல்லது விட்டுக் கொடுக்கக் கூடியவர்களாக இருக்கின்றோம் என்பதைக்கூட அவர்கள் இன்றைக்குத் தெளிவாக எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

நாம் இன்றைக்குச் சொல்கிறோம் மாநில சுயாட்சி என்று. அதைப் பற்றி நேற்றையதினம்கூட இங்கே சர்ச்சை நடந்தது. மாநில சுயாட்சி என்பது, இந்திய ஐக்கியப்பாட்டிற்கு எந்தவகையிலும் குந்தகம் விளைவிக்கும் நோக்கத்தோடு எழுப்பப்பட்டது அல்ல என்பதை மாநில சுயாட்சியைப் பற்றிப் பேசக்கூடியவர்கள் பல்வேறு காலங்களில், பல மேடைகளில் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

ஆனால், நாம் பேசுகின்ற பேச்சுக்கள், நம்முடைய தமிழ் மாநிலத்திற்கு உதவிடும் வகையிலே இல்லாமல், மத்திய அரசு, தமிழ்நாடு சட்ட மன்றத்தில் பேசப்படுகின்ற பேச்சுக்களை வைத்துக்கொண்டே, தமிழ்நாடு சட்டமன்றத்திலேயே மத்திய அரசு நியாயம் செய்கின்றது, நீங்கள் தான் அநியாயமாகப் பழி போடுகிறீர்கள், என்ற அந்தப் பேச்சுக்களை விவாதத்திற்கு எடுத்துக்கொண்டு, நம்முடைய வாதத்தை எடுத்துச் சொல்கின்ற வகையிலே, அமைந்துவிடுமானால், நான் மெத்த வருத்தத்தோடு சொல்கிறேன். நாம் நம்முடைய தமிழ் மக்களுக்கு நியாயம் செய்தவர்களாக இங்கே இருக்கமாட்டோம், தமிழ் நாட்டு மக்களின் சார்பாக இந்த அவையிலே ஸ்ற்றிருக்கிறோம் அவர்களுடைய நன்மையைக் காப்பதற்காக என்று சொல்வதிலே அத்தம் இல்லாமல் போய்விடும் என்பதை இந்த நேரத்திலே நான் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

மாநில சுயாட்சி எதற்காகத் தேவை? நாட்டிலே இருக்கிற பொருளாதாரத் திட்டங்களை, வரையறுக்கின்ற திட்டங்களை, வேண்டிய அளவிலே, வேண்டிய நேரத்திலே நிறைவேற்ற அதிகாரம் வேண்டும், மாநிலத் திட்டங்களுக்கு வேண்டிய நிதியைத் திரட்டுவதற்கு, நிதி உதவிகளைப் பெறுவதற்கு வாய்ப்புகளையும் அதிகாரங்களையும் பெற்றிடல் வேண்டும்; அந்த அதிகாரங்களைப் பெற்றவுடன், நிதிநிலை அறிக்கையைத் தயாரிக்கும் போது இந்த நிதி நிலைகளை நாம் தீட்டுகின்ற திட்டங்களுக்கு ஒப்ப, அந்தத் திட்டங்களை நிறைவேற்றும் வகையிலே, நாம் நிறைவேற்றுவதற்கான அதிகாரத்தைப் படைத்திருக்க வேண்டும். அதற்காகத்தான் மாநில சுயாட்சி கேட்கப்படுகிறது. இன்றைக்கு எல்லா மாநிலங்களிலும் அந்தக் குரல் எழுப்பப்பட்டிருக்கிறது. தமிழ் நாட்டிலே மட்டும் அல்லாமல், வேறு எல்லா மாநிலங்களிலும் இன்றைக்கு அந்தக் குரல் எழுப்பப்பட்டிருக்கிறது.

கடந்த 2 வாரங்களுக்கு முன்னதாக, நான் “மெயில்” பத்திரிகையிலே ஒரு கட்டுரையைப் படித்தேன். பேராசிரியர் பிலஸ்ஸட் சிங் என்கிற ஒரு பொருளாதார நிபுணர் ஓர் அழகான கட்டுரையை எழுதியிருக்கிறார். இந்தத் திங்கள் 2-ந் தேதி மெயில் இதழிலே அது வெளியிடப்பட்டிருக்கிறது. அவர்கள் தெளிவாகச் சொல்கிறார்கள், இன்

[திரு. எம். ஏ. லத்தீப்]

[1974 மார்ச் 18]

றைக்கு மாநில சயாட்சி என்பது வாஸ்தவத்திலே பொருளாதார சயாட்சியைப்பற்றிக் கூறுவதாகும், நிதி சயாட்சி, “ஃபிஸ்கல் அட்டானமி” என்று சொல்லக்கூடிய நிதிநிலை சயாட்சியைக் கூறுவதாகும். மாநில சயாட்சி என்பது பிரிவினை என்ற ஒரு வாதத்தினை எழுப்பி, நிதிநிலை சயாட்சிக் காகவும், பொருளாதார சயாட்சிக்காகவும் எழுப்பப்படுகின்ற கோரிக்கைகளை திசை திருப்புகின்ற முயற்சிகள் நடந்தால், அது கடைசியிலே இந்திய ஐக்கியத்திற்கு மாபெரும் குந்தகத்தை விளைவித்துவிடும் என்று அந்தப் பேராசிரியர் எச்சரித்திருக்கிறார். இன்றைக்கு நாம் வேண்டுவது, ஃபிஸ்கல் பாலிசி என்ற நிதிநிலை தயாரிக்கின்ற அதிகாரம் இந்த மாநிலத்திற்கு இருக்க வேண்டும். இந்த மாநிலத்திற்கு என்ன வேண்டுமோ அவைகளை நிறைவேற்ற அதிகாரம்.

தமிழ் மாநிலம் இந்த நாட்டிற்கு ஓர் எடுத்துக்காட்டாக இன்றைக்கு விளங்குகின்றது. ஏனென்றால், இந்த மாநிலத்திலேதான், முதன் முதலாக மாநிலத் திட்டக் குழு அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இன்றைக்குத் தமிழ் மாநிலத்திற்கு மட்டுமல்லாமல், எல்லா மாநிலங்களிலும் திட்டக் குழுக்கள் அமைக்கப்பட்டாக வேண்டும். அப்படி அமைக்கப்பட்டால் தான் எங்கோ டெல்லியிலே உட்கார்ந்துகொண்டு—நாங்கள் கூடச் சொல்வோம், “டெல்லி தூர் அஸ்த்” என்று பாரசீக மொழியிலே சொல்வார்கள், சொல்வோம்—டெல்லி வெகு தூரத்திலே இருக்கிறது, டெல்லியை எதிர்பார்த்துக்கொண்டு இருந்தால் முடியாது, என்று. இது இப் பொழுது சொல்லப்படுவது அல்ல. பல நூறு ஆண்டுகளாக வழங்கப்பட்டு வருகிறது. டெல்லி தூர் அஸ்த், டெல்லி வெகு தூரத்திலே இருக்கிறது, டெல்லியை எதிர்போக்கிக் கொண்டிருந்தால் காரியம் நடைபெறுது என்று. அந்தப் பேராசிரியர் விளக்கமாகச் சொல்கிறார்கள்.

இந்த நாட்டிலே பொருளாதாரம் வளர்ச்சியற வேண்டுமானால், ஒவ்வொரு மாநிலமும் தனது பொருளாதாரத் திட்டத்தைத் தீட்டி நிறைவேற்ற வேண்டுமானால், ஒவ்வொரு மாநிலத்திற்கும் பொருளாதாரத் திட்டங்களைத் தீட்டுகின்ற சயாட்சி உரிமை கொடுக்கப்பட வேண்டும். அதற்காக ஒவ்வொரு மாநிலத்திலும் தனித்தனியாகப் பொருளாதாரத் திட்டங்களை வகுக்கின்ற ஸ்டேட் பிளானிங் கமிஷன்களை நியமிக்க வேண்டுமென்று அவர்கள் வாதிடுகிறார்கள். அதைத்தான் நாம் இங்கே சொல்கிறோம். ஆனால், இங்கே என்ன நடக்கிறது?

மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்கள் தன்னுடைய அறிக்கையிலே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். நாம் நம்முடைய திட்டங்களை வகுத்திருக்கிறோம். சென்ற ஐந்தாண்டுக் காலத்திற்கு என்ன திட்டங்களை வகுத்தோமோ, என்ன நிதியை ஒதுக்கீடு செய்தோமோ அதன் அடிப்படையில், வளர்ந்து வருகின்ற பொருளாதாரக் கட்டத்திலே நாம் கொஞ்சம் உயர்ந்த நிதி நிலையை 5 ஆண்டுகளுக்கு வகுத்தால் அதைக் குறைத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று மத்திய அரசு சொன்னைல் எப்படி நாம் திட்டங்களை நிறைவேற்ற முடியும் என்று மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்கள் தம்முடைய உரையிலே கேட்டிருக்கிறார்கள்.

1974 மார்ச் 13]

[திரு. எம். ஏ. லத்தீப்]

இதிலே எவ்வளவு உண்மை இருக்கிறது என்பதை நாம் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். அதுமட்டுமல்ல, இன்றைக்கு ஒவ்வொரு மாநிலத்திலும் அமெரிக்க நாட்டிலே இருப்பதைப்போல ரீதியில் ரிசர்வ் பாங்குகள் இருக்க வேண்டும். இப்பொழுது இந்தியா பூராவிற்குமாக ஒரே ஒரு ரிசர்வ் பாங்கைத்தான் வைத்துக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். இந்தியா பூராவிற்குமாக மாணிட்ரிபாலிசியை அவர்கள்தான் வகுக்கிறார்கள், இந்தியா பூராவிற்கும் கிரெடிட் பாலிசியை அவர்கள்தான் வகுக்கிறார்கள். ஏதோ ஒரு இடத்தில் உட்கார்ந்துகொண்டு இந்திய பூபாகத்திற்கு முழுவதற்குமுள்ள பிரச்சனைகளை ஆராய்ந்து என்ன என்ன பகுதியிலே என்ன என்ன தேவை என்பதை அறிவிக்கிறது என்று சொன்னால் ஒரு இடத்திலே உட்கார்ந்துகொண்டிருக்கிற ஒரு குழு நாடு முழுவதற்கும் அப்படி செய்யும் பொழுது அது நல்ல முறையிலே அமையும் என்று எதிர் பார்ப்பது நம்மை நாமே ஏமாற்றிக்கொள்வதாகும் என்றுதான் பொருளாதார நிபுணர்கள் தெரிவித்து இருக்கிறார்கள்.

Autonomous reserve bank for every State and a separate financial unit should be there. We must have an autonomous body like the Regional Reserve Bank as we have in the United States.

என்றுதான் அந்த ஆசிரியர் அவர்கள் சொல்கிறார்கள். இன்றைக்கு இந்த வாதத்தை முதலன்மக்சர் அவர்கள் சொல்லவில்லை, இந்த மன்றத்திலே இருக்கிற மற்றவர்கள் சொல்லவில்லை. ஆனால் நாங்கள் தெளிவாகச் சொல்கிறோம். முஸ்லீம் லீகைப் பொறுத்தவரையிலே மாநில சுயாட்சி கேட்பது பிரிவினக் கொள்கையை வலியுறுத்துவதற்காக என்று இருந்தால் அதை எதிர்ப்பதிலே நாங்கள்தான் முதலாக நிற்போம் என்பதையும் இந்த நேரத்திலே தெரிவித்துக்கொள்கிறேன், ஆனால் மாநில சுயாட்சி கேட்பது பொருளாதார சுயாட்சிக்காக, மாநில சுயாட்சி கேட்பது தொழில் துறையிலே சுயாட்சிக்காக, மாநில சுயாட்சி கேட்பது கிரெடிட் சுயாட்சிக்காக அல்லது பேங்க் சுயாட்சிக்காக என்று இருக்குமானால் அதை ஆதரிக்க நாம் கவனமப்பட்டிருக்கிறோம்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : ஆன் எ பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர், மாநில சுயாட்சிபற்றி ஆராய்வதற்காக போடப்பட்ட ராஜமன்னர் குழு அறிக்கையிலே கூட இப்படிப்பட்ட சஜ்ஜஷன் கிடையாதே, ஆகவே, உறுப்பினர் லத்தீப் அவர்கள் சொல்வது அவர்களுடைய சொந்த சஜ்ஜஷனா? அல்லது அரசாங்கத்திலேயிருந்து கேட்டிருக்கிறார்களே அந்த மாநில சுயாட்சியினுடைய சஜ்ஜஷனா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, ஒரு உறுப்பினர் பேசிக்கொண்டிருக்கும்பொழுது இன்னொரு உறுப்பினர் பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் என்று குறுக்கிட்டால் இந்த அவையே அதிர்ச்சிக் குள்ளாகிறது, பேசிய உறுப்பினர் ஏதோ அன்பார்லிமெண்டரியாக தவறாகப் பயன்படுத்திப் பேசிவிட்டார் என்ற முறையிலேதான் பாயின்ட்

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1974 மார்ச் 13]

ஆப் ஆர்டர்ஸ் எழுப்பியிருக்கிறார்கள் என்று கருதி இந்த அவையும் அமைச்சர்களும் என்ன தவறு செய்துவிட்டார்களோ என்று அதிர்ச்சிக் குள்ளாகவேண்டிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. ஆகவே பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் என்று எழுந்து அப்படி ஒன்றும் இல்லாமல் பாயின்ட் ஆப் கிளாரிபிகேஷன் மூலமாகக் கேட்கவேண்டியதைக் கேட்கிறார்கள். அப்படி யென்றால் பாயின்ட் ஆப் கிளாரிபிகேஷன் என்றுதான் எழுந்து கேட்க வேண்டும், அப்பொழுது கூட பேசிக்கொண்டிருக்கின்ற உறுப்பினர் அதற்கு யில் பண்ணினால்தான், அதாவது அதற்கு இணக்கம் தெரிவித்தால் தான் அதற்காக இடம்கொடுத்து அவர் உட்கார்ந்துவிட்ட பிறகுதான் எழுப்பமுடியும். ஆகவே பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் என்பதற்குப் பதிலாக கிளாரிபிகேஷன் கேட்க வேண்டுமென்றால், அதற்காக பாயின் ஆப் கிளாரிபிகேஷன் என்று சொன்னால் நல்லது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. துரை முருகன்) : இது பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் இல்லை.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : Let me explain what is the point of order பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் என்பது நம்முடைய விதி 83ஐ பார்த்தால் it must be about the business of the House at the moment என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இங்கே அந்த மோமண்டிலே என்ன நடந்துகொண்டிருக்கிறதோ அதைப்பற்றி ரெய்ஸ் பண்ணலாம் என்று இருக்கிறது. நாங்கள் எழுப்பிய பிறகு அது பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் அல்லது இல்லையா என்பதை சபாநாயகர் அவர்கள் சொல்லலாம். பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் என்று எழுப்பி இன்பர்மேஷனோ அல்லது எக்ஸ்ப்ளேனேஷனோ கேட்கக் கூடாது என்று விதியிருக்கிறது. நான் பாயின்ட் ஆப் ஆர்டரை எழுப்பியது இன்பர்மேஷனைக் கேட்கவோ அல்லது எக்ஸ்ப்ளேனேஷனைக் கேட்கவோ இல்லையென்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் என்றால் ஒழுங்குப் பிரச்சினை என்ற பொருளில்தானே அது வரும். அவர்கள் பேசியதிலே ஒழுங்குப் பிரச்சினை எதுவும் வரவில்லை. ஆகவே பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் என்று எழுப்புவது சரியல்ல, நீங்கள் ஏதாவது அவர்களுடைய பேச்சிலே விளக்கம்பெற வேண்டுமானால் பாயின்ட் ஆப் கிளாரிபிகேஷன் என்று கேட்பதுதான் பொருத்தமாக இருக்கும்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. துரை முருகன்) : அது பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் இல்லை.

திரு. எம். எ. லத்தீப் : அவர்கள் ஒழுங்குப் பிரச்சினை எழுப்ப வேண்டும் என்பதை மாதிரியும் கொண்டிருக்காமல் பேசுகின்ற பேச்சைத் தடைப்படுத்துவதற்கும் எழுப்பப்படவேண்டும் என்பது அம்மையார் அவர்களுடைய வாதமாகும். என்னுடைய பேச்சின் வேகத்தைத் தடை செய்வதற்கு நீங்கள் எழுந்து நிற்கிறீர்கள். ஆனால் இந்த நாட்டிலே உயிரோட்டமாக ஓடிக்கொண்டு இருக்கின்ற எண்ணத்தின் வேகத்தை

பொது விவாதம்

1974 மார்ச் 13]

[திரு. எம். ஏ. லத்தீப்]

தடைப்படுத்த வேண்டுமென்று நிங்கள் நின்றாலோ அல்லது உங்களைச் சேர்ந்தவர்கள் நின்றாலோ அதை நிறுத்த முடியாது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அதைத்தான் இன்றைக்கு குஜராத் மாநிலம் உங்களுக்கெல்லாம், எங்களுக்கெல்லாம் இந்த நாட்டிலேயுள்ள மக்களுக்கெல்லாம் ஒரு படிப்பிணையாகக் கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிறது என்பதை சகோதரி அனந்தநாயகி அம்மையார் அவர்களுக்கு நான் எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

நான் சொல்வது என் சொந்தக் கருத்தாக இருக்கலாம். அல்லது பொதுவான ஒரு எண்ணத்தின் பிரதிபலிப்பாக இருக்கலாம். இன்னொருவர் எண்ணத்தை நான் எடுத்துக் கொண்டிருக்கலாம். எண்ணம் என்பது சமயங்களிலே தானாக வருவதாக இருக்கலாம் அல்லது எண்ணங்களோடு எண்ணங்கள் மோதும்போது பிறிதொரு எண்ணம் உருவாகலாம். நாட்டு மக்களிடத்திலே இன்றைக்கு இருக்கின்ற எண்ணம், மக்களுக்கு உண்ண உணவு வேண்டும், இருக்க இருக்கை வசதி வேண்டும், உடுக்க உடை பெறவேண்டும் எல்லோருக்கும் சம வாய்ப்புகள், சம அந்தஸ்துகள் அளிக்கப்பட வேண்டுமென்பதுதான். அந்த எண்ணத்தின் அடிப்படையிலேதான் மாநிலங்களுக்குத் திட்டமிடுகின்ற பொழுது அதிகமான அதிகாரங்கள் தரப்பட வேண்டுமென்கின்ற எண்ணம் எழுபுகின்றது.

இந்த நிலையில் ஒரே இடத்திலே உட்கார்ந்துகொண்டு காரியங்களைச் செய்துவிட முடியும் என்று இல்லாமல், டிவிஷன் ஆப் லேபர் என்று சொல்வார்களே அந்த முறையிலே ஒவ்வொரு மாநிலத்தினுடைய தேவைகள் என்ன என்ன எந்த எந்தப் பகுதிகளுக்கு என்ன என்ன தேவைகள் என்று திட்டங்கள் தீட்டப் படுமானால் பயனுள்ளவையாக இருக்கும், அப்படித் திட்டங்கள் தீட்டக்கூடிய அதிகாரங்கள் இல்லாவிட்டால் இந்த நாடு நிச்சயமாக முன்னேறுது என்பதுதான் பொருளாதார நிபுணர்களின் ஒருமித்தக் கருத்தாக இன்றைக்கு இருக்கிறது. அந்தக் கருத்தைத் திசை திருப்புகின்ற முயற்சியிலே ஈடுபட்டு பிரிவினைவாதம் பேசப்படுகிறது என்று, அது உண்மையிலே என்று தெரிந்திருந்தும் கூட விதண்டா வாதமாக சர்ச்சைகளைக் கிளப்புகிறார்கள். அப்படிப்பட்ட சர்ச்சையினால் ஏதாவது நன்மைகள் நாட்டிற்கு விளையுமானால் நான் கூட அப்படிப்பட்ட சர்ச்சைகளைக் கிளப்புவதற்குத் தயாராக இருக்கிறேன்.

ஒரு கருத்து ஒருவருக்குப் பிடிக்காததாக இருக்கலாம். ஒருவருக்குப் பிடித்தமாக இருக்கலாம், ஆனால் நாட்டிற்கு நன்மையான என்பதைத்தான் பார்க்க வேண்டும். எனக்குப் பிடிக்காத கருத்தாக இருந்தால் கூட நாட்டிற்கு நன்மை பயக்கின்ற கருத்தாக இருந்தால் நான் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என்ற முறையிலே அவர்கள் எல்லாம் இந்தக் கருத்தைத் தங்களுக்குப் பிடிக்காத கருத்து என்று நினைத்தாலும் நாட்டு நன்மையைக் கருதி எனக்குப் பிடிக்காத கருத்தை நான் நாட்டு நன்மைக்காகப் பிரச்சாரம் செய்யத் தயாராக இருக்கிறேன் என்று சொல்வார்களானால், மத்திய அரசு மாநிலங்களுக்குக் கஷ்டங்களை ஏற்படுத்துகின்றது என்ற நிதியமைச்சரின், முதலமைச்சரின் குரலுக்குப் பக்கத்

[திரு. எம். ஏ. லத்தீப்]

[1974 மார்ச் 13]

துணையாக இருந்து அவர்களுக்கு ஆக்கத்தையும் ஊக்கத்தையும் அளித்தால் தமிழ் நாட்டிற்கு அதிகமான அதிகாரங்களும், வசதிவாய்ப்புகளும் ஏற்படுத்தினால்தான் நன்மைகள் விளையும். அப்படியில்லாமல் இது பிரிவினை வாதத்தினுடைய விளைவுதான் என்று எண்ணி உதாசீனப்படுத்தினால் அவர்கள் இந்த நாட்டு மக்களுக்குப் பிரதிநிதிகளாக இருந்து கொண்டு இந்த நாட்டிற்கு, நாட்டு மக்களுக்கு, நன்மை செய்யவில்லை என்பதைத்தான் எடுத்துக்காட்டும்.

மாயையான எண்ணத்திலே ஒரு சுழற்சியிலே மக்கள் சிக்கிவிடலாம். அந்த நிலைமையில் உண்மை நிலைமை தெரிவது கஷ்டமாக இருக்கலாம், ஆனால் அந்த சுழற்சி நீங்கும் போது, அந்த எண்ணங்கள் நீங்கும் போது, அந்தக் கருமேகங்கள் அகலும் போது சூரியனின் வெளிச்சம் தோன்றும், அந்த வெளிச்சத்திலே எல்லா அந்தகாரங்களும் அகன்று விடும் என்ற நிலை இந்த நாட்டிலே ஏற்படத்தான் போகிறது என்னைப் போன்றவர்களுக்கு ஒரு கொள்கை பிடிக்காலை.

முஸ்லீம் லீக்ஸே இருக்கிற நான் ஆட்சிப் பீடத்தைப் பிடிக்க வேண்டுமென்று எண்ணினால் அது முட்டாள்தனமாகும். சிறுபான்மையோர்களுக்கு என்று தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு சிறுபான்மையோர்களுடைய பிரதிநிதிகளாக இங்கே வந்திருக்கின்ற நாங்கள் அங்கே உட்கார வேண்டுமென்று நினைத்தால் அது பைத்தியக்காரத்தனம் ஆகும்.

[முற்பகல் 11-30]

அடுத்து ஆளுங்கட்சியாக வரப்போகிறவர்கள் என்று சொல்லிக்கொள் சிறவர்கள் நாம்தான் ஆட்சியமைக்கக்கூடியவர்கள் என்று மாற்று சர்க்கார் அமைக்கக்கூடிய வாய்ப்பிலே இருக்கக் கூடியவர்கள் மக்கள் செல்வாக்கை நாம் பெற்றிருக்கிறோம் என்று சொல்லக் கூடிய சிலர் மாநிலங்களுக்கு அதிக அதிகாரங்கள் கூடாது என்று சொல்வதுதான் எனக்கு மிகவும் வேடிக்கையாகவும் விந்தையாகவும் இருக்கிறது. இதை அவர்கள் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். நான் அம்மையார் அவர்களைக்கூடக் கேட்டுக் கொள்வேன், அம்மையார் அவர்களுடைய பேச்சிலே வலிவு இருப்பதை நான் அறிவேன், அவர்கள் வாதத்திறமையுள்ளவர்கள் என்பதை நான் அறிவேன். என்னுடைய சகோதரி, வழக்கறிஞராகப் பணியாற்றக்கூடிய அனந்தநாயகி அம்மையார் அவர்களுக்குச் செல்வாக்கு இருக்கிறது என்பதையும் நான் அறிந்தவன். ஆகவே, அவர்கள் சட்டமன்றங்களிலேயும், மக்கள் மன்றங்களிலேயும் மட்டும் வாதிடாமல், மத்திய சர்க்காரை ஆள்கின்ற கட்சியோடு தொடர்பு வைத்துக் கொண்டிருக்கக்கூடிய அவர்கள் இந்த மாநிலத்திற்காக வாதிட வேண்டியவர்களாகவும் இருக்க வேண்டுமென்பதுதான் என்னுடைய பணிவான வேண்டுகோள் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, தொழில் துறையைப்பற்றி நான் மெத்த அக்கறை கொண்டிருக்கிறேன். தொழில் துறையில் முன்னேற்றம் ஏற்பட வேண்டும். எனென்றால், தொழில்துறையில் முன்னேற்றம் ஏற்பட்டால்தான் வேலை

1974 மார்ச் 13]

[திரு. எம். ஏ. லத்தீப்]

வாய்ப்பு வசதிகளை நாம் அதிகமாக நாட்டிலே ஏற்படுத்த முடியும். இதற்குச் சரியானமுறையில் நம்முடைய திட்டங்கள் இருக்க வேண்டும் இந்தத் தொழில் துறையில் நமக்கு இருக்கும் அறிவு மேலும் வளர வேண்டும். இதை கண்ட்ரோல் செய்யவும், நம்முடைய பிடிப்பு, அதிகாரம் மேலும் பெற வேண்டுமென்பது என்னுடைய கோரிக்கையாகும்.

இன்றைக்கு நாட்டிலே எத்தனை தொழிற் சாலைகள் இருக்கின்றன. ஆனால் அவைகளில் எத்தனை தொழிற்சாலைகள் சுசீண நிலையில் இருக்கின்றன. எத்தனை தொழிற்சாலைகள் பலகிணப்பட்டிருக்கின்றன என்று பார்க்க வேண்டும். அதற்குக் காரணம் என்ன! இந்த பலகிணங்களைப் போக்க வேண்டுமென்றால் நாம் எடுக்க வேண்டிய நடவடிக்கைகள் என்ன என்று பார்ப்பதற்குத் தனித்துறை இல்லாவிட்டாலும் இப்போதிருக்கின்ற இண்டஸ்ட்ரீஸ் டிபார்ட்மென்ட்டை, இரண்டாகப் பிரிக்கவேண்டும். அந்த இரண்டு பிரிவுகளிலே ஒரு பிரிவு, ஏற்கெனவே இருக்கின்ற தொழிற்சாலைகளின் அடிப்படைகளை எப்படி வலுப்படுத்த வேண்டும். எப்படி விரிவடையச் செய்ய வேண்டும். ஏற்படுகின்ற குறைகளை எப்படி நிறைவுடையதாக மாற்ற வேண்டுமென்பதிலே மட்டும் கவனம் செலுத்த வேண்டும். இன்னொரு பிரிவு, “இண்டஸ்ட்ரியல் பொட்டன்ஷியாலிட்டிஸ்” இந்த நாட்டிலே எத்தனை தொழிற்சாலைகள் ஏற்படுத்த முடியும், ஏற்படுத்தக் கூடிய வசதி, வாய்ப்புகளைப் பெற்றிருக்கிறோம். எத்தனை தொழிற்சாலைகளை, எந்த வகையிலான தொழிற் சாலைகளை ஏற்படுத்தினால் மக்களுக்கு வேலைவாய்ப்புகளை மேலும் அதிகமாகத் தர முடியும் என்பதிலே கவனம் செலுத்துவதற்காக ஏற்படுத்தப் பட வேண்டும். இவைகளையெல்லாம் ஒன்றாக வைத்து நாம் இன்றைக்குக் கவனித்ததால்தான் அதிகமாக வெற்றி பெற முடியவில்லை என்பது என்னுடைய தாழ்மையான கருத்து.

அது மட்டுமல்லாமல் இன்றைக்கு “இண்டஸ்ட்ரியல் டி-சென்ட்ரலைசேஷன்” என்று சொல்கிறார்கள், தொழிற் துறை பரவலாக்கப்பட வேண்டும் என்பதற்குக் பல காரணங்களைச் சொல்லலாம். நான் ஒரே யொரு உதாரணத்தை மட்டும் சொல்ல விரும்புகிறேன். வடஆற்காடு மாவட்டத்தைச் எடுத்துக் கொண்டால் ஒரு சில இடத்திலே நாம் “இண்டஸ்ட்ரியல் கான்சென்ட்ரேஷனை” அதிகமாக ஏற்படுத்தி விடுகிறோம். அதற்கான காரணங்களைக் கூறும்போழுது வாய்ப்பு இருக்கிறது, வசதி இருக்கிறது என்று சொல்கிறோம். வாய்ப்புகள், வசதிகள் இருக்கின்ற இடத்திலே தொழிற்சாலைகளை ஏற்படுத்தினால் அது ஏதோ ஒரு பெரிய “அச்சீவ் மென்ட்” என்று நான் சொல்ல மாட்டேன்.

ஆனால், நம்முடைய திட்டங்களெல்லாம் நாட்டிலே வேலைவாய்ப்பு ஏற்படுத்த வேண்டும், பொருளாதாரத்தைப் பகிர்ந்து கொடுக்க வேண்டும் என்ற அடிப்படையிலே தான் இருக்க வேண்டுமே தவிர, வாய்ப்பு வசதிகளை வைத்துத்தான் ஒரு காரியத்தை நடத்த வேண்டுமென்றால் அதற்குத் திட்டம் தேவையில்லை. ஆகவே, திட்டங்களை நிறைவேற்றும் பொழுது எந்தெந்தத் துறைகளில், எந்தெந்தத் துறைத் தேர்ந்தெடுத்த

[திரு. எம். ஏ. லத்தீப்]

[1974 மார்ச் 13]

தால் ஒரு குறிப்பிட்ட இடத்திலே வேலைவாய்ப்பு அதிகமாகும், பொருளாதார மறுமலர்ச்சி ஏற்படும் என்ற நிலையை வைத்துத் திட்டங்கள் தீட்ட முயற்சியெடுக்க வேண்டும். அந்த வகையில் நம்முடைய தொழில்துறையை மாற்றியமைக்க வேண்டுமென்றுதான் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

இன்றைய தினம் உத்தரப்பிரதேசத்தை எடுத்துக்கொண்டால் எந்தெந்தத் தொழிற்சாலைகளை எங்கெங்கே ஏற்படுத்த வேண்டுமென்ற திட்டமேயில்லாமல் பல்வேறு மாவட்டங்களில், பல்வேறு ஊர்களில் கால்கொள் விழாக்கள் நடத்துகிறார்கள். ஒரு ஊரிலே 4 கோடிக்குத் திட்டம், இன்னொரு ஊரிலே 25 கோடிக்குத் திட்டம், இன்னொரு ஊரிலே 50 கோடிக்குத் திட்டம் என்று நடத்துகிறார்கள். இதற்கான “ஃபிசிபிலிட்டி சர்ட்டிபிகேட்” யார் கொடுத்தார்கள்? யார் எஸ்டிமேட் வகுத்துக் கொடுத்தார்கள்? அவர்களாகவே செய்துவிடக்கூடியவர்களாக இருக்கிறார்கள். அரசியல் நோக்கத்திற்காகக் கூடச் செய்கிறார்கள் என்றால் நாம் பொருளாதார நோக்கத்திற்காக அப்படி ஏன் செய்யக்கூடாது? இன்றைக்கு எல்லா மாவட்டங்களுக்கும், மாவட்டங்களிலுள்ள எல்லாப் பகுதிகளுக்கும் சம நிலையிலே உரிமை, சமநிலையிலே பங்கு கிடைக்கும் நிலையிலே தொழில்துறை மாற்றியமைக்கப்பட வேண்டுமென்பதுதான் என்னுடைய வேண்டுகோளாக இருக்கிறது.

இதேமுறையிலே இன்றைக்கு “லேபர் பாலிசி” என்று வைத்திருக்கிறோம். தொழிலாளர்களுக்கு ஊதியங்களை உயர்த்திக் கொடுப்பதிலே எந்த ஆட்சேபத்தையும் நான் சொல்ல மாட்டேன். இன்றைக்குத் தொழிலாளர்களுக்கு ஊதியத்தை உயர்த்தித்தான் தர வேண்டும். ஆனால் ஒன்று கேட்கிறேன். சில தொழிற்சாலைகளில் “ஓவர் டைம்” என்று சொல்கிறார்கள், கேட்கிறார்கள். மாதம் 5 மணி அளவில் வேலை செய்கிறார்கள், பிறகு இரவு 8 மணி அளவில் வேலை செய்தால் அதிகப்படியான அந்த 3 மணி நேரத்திற்கு ஓவர் டைம் என்று ஓவர் டைம் வேஜ், ஓவர்டைம் பேமெண்ட், காம்பென்சேஷன் என்று கொடுக்கிறார்கள். ஏன் அப்படிக் கொடுக்கிறார்கள்? எந்தெந்த இடத்தில் வேலை அதிகமாக இருந்து ஆட்கள் குறைவாக இருக்கிறார்களோ அந்தந்த இடத்தில், எந்தெந்த இடத்தில் ஓவர் டைம் செய்தால்தான் அங்கேயுள்ள உற்பத்தியைப் பெருக்க முடியும் என்ற நிலை இருக்கிறதோ அந்தமாதிரி தொழிற்சாலைகளிலே அதிகமான ஆட்களை, விகிதாசாரப்படி கணக்கிட்டு அந்த அளவிற்கு அதிகமான வேலையாட்களைச் சேர்க்க வேண்டுமென்று கட்டாயமாகச் சட்டம் கொண்டுவர வேண்டும்.

போனஸ், மற்ற வசதிகளை நாம் தொழிலாளர்களுக்குக் கொடுக்கிறோம். ஆனால் தொழிலாளர்களுக்கு 10 ரூபாயை நாம் ஏற்றினால் அந்த ஏற்றத்தோடு இன்றைக்கு 100 ரூபாய் அளவிற்கு வாழ்க்கையில், செலவு அதிகமாகிறது. “ஃபிக்செட் இன்கம் க்ரூப்” என்று சொல்லப்படுகின்ற, குறிப்பிட்ட வருமானத்தை மட்டும் பெறக் கூடியவர்கள் நாட்டிலே எவ்வளவு கஷ்டப்படுகிறார்கள் என்பதை பிக்செட் இன்கமாகப் பெறக்கூடியவர்கள் தான் தெரிந்திருப்பார்கள். 10 ரூபாய் ஏற்றுகிறோம், ஆனால் விலையேற்றம்

1974 மார்ச் 13]

[திரு. எம். ஏ. லத்தீப்]

எப்படியிருக்கிறது, பாலிலிருந்து பெட்ரோலியப் பொருட்கள் வரையில், சாதாரணமாக வீட்டிலே பயன்படுத்தக் கூடிய கெரசின் எண்ணெய் வரையில் ஒவ்வொரு பொருளிலும் விலையேற்றத்தைப் பார்க்கிறோம்.

‘What is given by way of increment is neutralised by the price increase.’

என்று சொல்லும் “நியூட்ரலிசேஷன்” மட்டுமல்ல, அதைவிட அதிகமாக ஏற்றி இன்றைக்கு நாட்டிலே பெரிய சிக்கல் இருப்பதை நாம் பார்க்கிறோம். ஆகவே, இத்தகைய முறைகளை மட்டும் கையாளாமல் விலை வாசி யேற்றத்தைத் தடுப்பதற்காக என்ன திட்டங்களை வகுக்க வேண்டும் என்று பார்க்க வேண்டும் என்றால் யார் கட்டுப்படுத்துவது?

நேற்றுசூட அம்மையார் அவர்கள் சொன்னார்கள், இங்கே இருக்கின்ற பொருள்களை நீங்கள் கட்டுப்படுத்தி வைக்கலாமே, இங்கேயிருக்கின்ற பொருள்களின் விலைகளை ஒரு கட்டுக்கோப்பிற்குள் வைத்திருக்கலாமே என்று அவர்கள் சொன்னார்கள். பொருள்களின் விலைகளைக் கட்டுப்படுத்துவதிலே மட்டும் தமிழகம் தனித்த தமிழகமாக அம்மையார் அவர்களுக்குத் தெரிகிறது. இந்தியப் பொருளாதாரம் தமிழகத்திற்கு மட்டும் அல்ல. இந்த நாட்டின் சட்டப்படி வியாபாரம், வணிகம், பொருளாதார நடவடிக்கைகள், தொழில்கள் ஆகியவைகளை எல்லாம் யாரும் எந்த மாநிலத்திலேயும் செய்யலாம் என்ற அடிப்படையில் தான் நாம் வேலை செய்து கொண்டிருக்கிறோம். ஆகவே, பொருள்களின் விலைகளைக் குறைக்கவும், பொருள்களின் விலைகளைக் கண்ட்ரோல் செய்யவும் அதிகாரம், வாய்ப்புகள் எல்லாம் மத்திய சர்க்காருக்குத்தான் இருக்கிறது. ரிசர்வ் பேங்குக்குத்தான் இருக்கிறது. அவர்கள் எங்கேயோ உட்கார்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள் ஆகவே தான் இந்தப் பிரச்சனைகள் எழுகின்றன.

அருமை நண்பர் துரைமுருகன் அவர்கள் சொல்லியதைப்போல், மராட்டிய மாநிலத்திலே 85 சதவிகித வேலை வாய்ப்புக்கள் அங்கேயிருக்கின்ற மராட்டிய மக்களுக்குத்தான் கொடுக்க வேண்டுமென்று, அம்மையார் அவர்கள் சேர்ந்துள்ள கட்சியினுடைய சர்க்கார் அங்கே தீர்மானம் நிறைவேற்றியிருக்கிறது. அவர்களுடைய எண்ணத்தை நான் குறை சொல்லவில்லை. மிகவும் பின்தங்கிய நிலையிலுள்ள மராட்டிய மக்கள் முன்னுக்கு வரவேண்டுமென்றுதான்.....

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. துரை முருகன்) : 30 நிமிஷங்கள் பேசியிருக்கிறீர்கள். 25 நிமிஷங்கள்தான் உங்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்டிருந்தது.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப் : 6 பேரிலே நான் 3-வது நபராகப் பேசுகிறேன். 5 பேர் உள்ள கமயூனிஸ்ட் கட்சியின் தலைவர் ஒரு மணி நேரம் பேசினார்கள். நான் சிறுபான்மை மக்களின்.....

1974 மார்ச் 13

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. துரைமுருகன்) : நேரம் வேண்டுமென்று கேளுங்கள். அதற்காக சிறுபான்மை, பெரும்பான்மை பற்றி எடுக்க வேண்டாம். இன்னும் 15 பேர்கள் இருக்கிறார்கள். எனவே, சீக்கிரம் முடித்துக்கொள்ளுங்கள் என்பதற்காகத்தான் சொல்கிறேன்.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப் : அவர்கள் திட்டங்களை இன்றைக்குச் செய்திருக்கிறார்கள் என்று நான் குறை சொல்லவில்லை. ஆனால் அதே திட்டத்தை இங்கே நாம் கொண்டு பல மாச்சரியங்களையும், வேற்றுமைகளையும் உண்டாக்கும் வகையிலே பொறுப்புள்ளவர்கள்கூடப் பேசுகிறார்கள் என்பதை நினைத்துப் பார்த்தால் எங்களைப் போன்றவர்களுக்கு உண்மையாகவே வேதனை ஏற்படுகிறது.

எண்ணூரிலே நடந்ததைப் பற்றி அன்றையதினம் சொன்னார்கள். இரண்டு மொழி பேசுகின்ற மக்களுக்கிடையே உள்ள பிரச்சினை என்று சர்ச்சை செய்தார்கள். தயவு செய்து யாரும் இந்த அவையில் அந்த வகையில் பேசக்கூடாது என்று அவர்களுக்கு அன்பு வேண்டுகோள் விடுக்கிறேன். சட்டசபையில் பேசுகின்ற பேச்சு தமிழ்நாடு முழுவதும் பரவுகிறது. திட்டமிட்டுப் பேசுவதாக இருந்தால் நிச்சயமாகப் பேசலாம். உரிமை இருக்கிறது. ஆனால் பேசும்போது பொறுமை இருக்க வேண்டும்; பொறுப்பு இருக்க வேண்டும். எனக்கும் வேண்டும்.

எண்ணூரில் நானே சென்று பார்த்தேன். விசாரணை செய்து பார்த்த போது இரு மொழி பேசுகின்றவர்களுக்கிடையே ஏற்பட்ட பிரச்சினை அல்ல; இரு தொழிற் சங்கத்தைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு இடையே ஏற்பட்ட பிரச்சினை என்று இரண்டு சங்கங்களைச் சேர்ந்தவர்களும் என்னிடம் சொன்னார்கள். இருந்தபோதிலும் இரவு 11 மணிக்கு முதலமைச்சர் அவர்களுடைய உதவியாளரோடு தொடர்பு கொண்டு அவர்கள் வாயிலாக ஐ.ஜி. அவர்களுக்கு வேண்டுகோள் விடுத்தேன். இரவு 11 மணிக்கு மேல் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் வெளியிலிருந்து வீட்டுக்கு வந்தவுடன் ஐ.ஜி. அவர்களுக்குக் கட்டளையிட்டு டி.ஐ.ஜி., எஸ்.பி., ஆகியோர் அந்த இடத் திற்குச் சென்றார்கள். கலெக்டர் அவர்களுக்கு உத்தரவிடப்பட்டு அவர்களும் சமாதானப் பேச்சு நடத்த வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அந்த சமாதானப் பேச்சில் எல்லோரும் ஒருமித்து, நடந்ததற்கு வருத்தம் தெரிவித்து சகோதரர்களாக இருப்போம் என்று கையெழுத்திட்டுத் தந்தார்கள். பொதுவாக அந்த விஷயத்தைப் பற்றிப் பேச வேண்டுமே தவிர, இந்த மொழிக்காரர்கள் என்ற வகையில் நம்முடைய சகோதரர்கள் பேசக்கூடாது. ஆகையால் அந்த வகையில் அணுக வேண்டாமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இறுதியாக, திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசை நாங்கள் ஏன் ஆதரிக்கிறோம்? எப்போது பேச எழுந்தாலும் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தை ஆதரிக்கிறீர்களே என்று சொல்லுகிறார்கள். நம்முடைய சட்டமன்றப் பேச்சுக்களைத் தயவு செய்து எடுத்துப் பாருங்கள். எங்

1974 மார்ச் 13]

[திரு. எம். ஏ. லத்தீப்]

கெங்கு இடித்துக் கூற வேண்டுமோ அங்கெல்லாம் அப்படியே கூறியிருக்கிறோம். எங்கெங்கு பாராட்ட வேண்டுமோ அங்கெல்லாம் நிச்சயமாகப் பாராட்டத் தவறியதில்லை.

இன்றைக்கு நான் தெளிவாகச் சொல்லுகிறேன். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தை நாங்கள் ஏன் ஆதரிக்கிறோம்? நம்முடைய பண்டித ஜவஹர்லால் நேருவின் காலத்திலிருந்து, காங்கிரஸ் கட்சியினுடைய ஆட்சி இருந்த காலத்திலிருந்து, பிரகாசம் காலத்தில், ஓமந்தூர் ரெட்டியார் காலத்தில், குமாரசாமி ராஜா காலத்தில், சக்கரவர்த்தி ராஜகோபாலாசாரி காலத்தில், மதிப்பிற்குரிய பெருந்தலைவர் காமராஜர், பக்தவத்சலம் காலத்தில் நாங்கள் விடுத்த வேண்டுகொள் ஒன்றே ஒன்றுதான். சிறுபான்மை சமுதாயத்தின் ஏகபோகப் பிரதிநிதித்துவ ஸ்தாபனம் இந்திய யூனியன் முஸ்லீம் லீக் ஒன்றுதான். இந்தச் சட்டமன்றத்தில் பல்வேறு காலங்களில் ஆதரவு தந்திருக்கிறோம். ரெட்டியாருக்கு ஆதரவு தந்திருக்கிறோம். சக்கரவர்த்தி ராஜகோபாலாசாரி அவர்கள் இந்த அவையில் நம்பிக்கைத் தீர்மானம் கொண்டு வந்த நேரத்தில் முஸ்லிம் லீக் ஆதரவு இல்லாமல் வெற்றி பெறமுடியாது என்ற நிலையில் முஸ்லீம் லீகை அங்கீகரிக்காவிட்டாலும் ஆதரவு தந்திருக்கிறோம், சிறுபான்மையாக வாழ்கின்ற எங்களுக்கு உங்களுடைய பெரும்பான்மை மக்களுடைய நல்லெண்ணெயும், அங்கீகாரமும் வேண்டுமென்று கேட்டோம். அந்த வேண்டுகோளை யாரும் ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. இந்த நாட்டில் இருந்த ஒரே ஒரு அரசியல்வாதி, இந்த நாட்டின் பெருமகன், மூத்த மகன், தமிழ்த் தாயின் தலைசிறந்த மகன், பேரறிஞர் பெருந்தகை அண்ணா அவர்கள் மட்டுந்தான் இந்தச் சமுதாயத்தை, முஸ்லீம் லீகை ஏற்றுக் கொண்டார்கள். அண்ணா அவர்களுடைய பெயரை வைத்துக் கொண்டிருப்பவர்கள் இந்தச் சிறுபான்மைச் சமூகத்தாருக்கு முஸ்லீம் லீக் தவிர வேறொரு ஸ்தாபனமும் இருக்கிறது என்று இந்தச் சட்டமன்றத்தில் பதித்துக் கொள்ள முன்வருவார்களேயானால், இந்தச் சமுதாயத்தைப் பிளவு செய்ய முன்வருவார்களானால் அவர்களுக்குச் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். அப்படி இந்த நாட்டில் முயற்சித்தோர் மிகப் பலர். அன்றையதினம் பண்டித ஜவஹர்லால் நேரு அவர்கள் பாராளுமன்றத்தில் சொன்னார்கள். (மணி அடிக்கப்பட்டது). இன்னும் பத்து நிமிஷத்தில் முடித்து விடுகிறேன்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. துரைமுருகன்): ஏற்கனவே 40 நிமிட நேரம் ஆகிவிட்டது. இனிமேல் நேரம் கொடுக்க முடியாது.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப்: இன்னும் 3 நிமிஷத்தில் முடித்து விடுகிறேன். உங்களுடைய குறுக்கீட்டாலேயே 5 நிமிஷம் போய்விட்டது.

அன்றைக்குச் சொன்னார்கள். சட்டத்திலே இடம் இருந்தாலும் இல்லாவிட்டாலும் முஸ்லீம் லீகை இந்த நாட்டில் அனுமதிக்க மாட்டேன் என்று சொன்னார்கள்.,

[திரு. எம். ஏ. லத்தீப்]

[1974 மார்ச் 13]

“Whatever may be the law, whatever may be the constitutional law, I am not bothered about the Constitution provision. I shall see that the Muslim League is annihilated in the country and it is crushed and its corpse is sent to the Museum.”

என்று முழங்கினார்கள். பண்டித ஜவஹர்லால் நேருவுக்கு அன்றைக்கு காயிதே மில்லத் அவர்கள் பாராளுமன்றத்தில் பதில் சொன்னார்கள்.

‘Mr. Speaker, Sir,

I am rather amused at the unusual abuse of Pandit Jawaharlal Nehru. I submit to you, Sir, that our Hon'ble Prime Minister will be no more. This Ismail will be no more, Hon. Prime Minister will be no more and for that matter pardon me, Mr Speaker. I say this with a sense of responsibility at my command that you, the Presiding Officer will be no more and the hon. Members will be no more, but the Muslim League will be there for ever and ever and no force on earth can crush the Muslim League.’

Today, the Muslim League is a living force.

நான் அதைத்தான் இன்றைக்குச் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். இன்றைக்கு இந்தச் சிறுபான்மை சமுதாயத்திலே பிளவுகளை ஏற்படுத்த யாராவது முயற்சித்தால் நாங்கள் அதைச் சந்திக்கத் தயாராக இருக்கிறோம். ஆனால் ஒன்றைச் சொல்லுகிறேன். எங்களுக்குக் கட்சி தான் முக்கியம். அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள் ஆளும் கட்சிக்கு ஒத்துப் போவதாக. பண்டித நேரு, சர்தார் வல்லபாய் பட்டேல் ஆகியோர் முடிசூடா மன்னர்களாக இருந்த காலத்திலேயே காயிதே மில்லத் அவர்கள் எதிர்க்கட்சித் தலைவராக இருந்தார்கள். இந்தச் சபையில் இருந்த அத்தனை முதலமைச்சர்கள் காலத்திலும் எதிர்க்கட்சித் தலைவராக வீற்றிருந்தார்கள்.

இன்றைக்குத் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தை ஆதரிக்கிறோம் என்றால் பட்டம் பதவிகளுக்காக அல்ல. அவர்களுக்குப் பயந்தும் அல்ல. பயப்படுபவர்கள் நாங்கள் அல்ல. உயிரைச் சாதாரணமாக நினைத்து மானத்தையும், கொள்கையையும் பெரிதாக மதிக்கிற மறக்குலத்து மக்கள் நாங்கள். எங்கள் கொள்கையை விட்டுக் கொடுக்க மாட்டோம். அண்ணை அவர்களின் உணர்ச்சிக்கு, அண்ணை அவர்களின் அன்புக்கு, அண்ணை அவர்களின் பண்புக்கு, அண்ணை அவர்களின் சகோதரத்திற்கு, அண்ணை அவர்களின் பெருந்தன்மைக்குத்தான் நாங்கள் ஆதரவு தந்தோம். அந்தப் பெருந்தன்மை இருக்கிற வரையில் இவர்களுக்கு ஆதரவு தருவோம். நாங்கள் யாருக்கும் கட்டுப்பட்டவர்கள் அல்ல. எங்களுடைய அரசியல் கொள்கையை வகுக்க எங்களுக்குத் தெரியும். ஆகவே,

1974 மார்ச் 13]

[திரு. எம். ஏ. லத்தீப்]

தயவு செய்து இந்தச் சமுதாயத்தைப் பிளவு படுத்துகிற முயற்சியில் என்னுடைய நண்பர்கள் ஈடுபட வேண்டாமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இன்றைக்கு நாம் வெற்றியிலே அகங்காரத்தைக் கொள்ளக் கூடாது. வெற்றியிலே நிதானத்தை இழந்து விடக்கூடாது. வெற்றியிலே அன்பையும், பண்பையும், பெருந்தன்மையையும் பெற வேண்டும். தோல்வி வந்தால் துவண்டு விடாமல், தோல்வி வந்தாலும் மானம் காக்கப்பட வேண்டும். கொள்கை ஏற்றம் பெற வேண்டுமென்ற எண்ணத்தோடு, நிதானத்துடனும், அடக்கத்துடனும், பெருந்தன்மையுடனும் தோல்வியை ஏற்றுக்கொண்டு தோல்வியைக் கண்டு அஞ்சாமல் கொள்கையின் பாதையிலே நடைபோடுவதுதான் விவேகமானது.

இன்றைக்குக் கூண்டுக் கிளிகளாக வருவிக்கப்பட்டவர்கள், நினைவில் கொள்ள வேண்டும். மக்கள் கூண்டுக் கிளிகளாக இருக்கலாம். ஆனால் பயிர்களை அழிக்கின்ற வெட்டுக் கிளிகளாக இருக்கக்கூடாது. இன்றைக்கு முஸ்லிம் லீக் உங்களுக்குச் சண்டைக்காயாகத் தெரிகிறது. அதைச் சாப்பிடுவது வயிற்றுக்கு நல்லது. சண்டைக்காயாக இருக்கலாம். ஆனால் யாருடைய அரசியல் சதுரங்கத்திலும் பகடைக் காய்களாக இருக்க மாட்டோம் என்பதை மட்டும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் பல நல்ல அம்சங்கள் இருப்பதால் ஆதரித்து அமர்கிறேன்.

திரு. கே. பி. கந்தசாமி : தலைவர் அவர்களே, இந்த மாமன்றத்திலே நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிற வரவு-செலவுத் திட்ட விவாதத்திலே கலந்து கொண்டு என்னுடைய ஒரு சில கருத்துக்களை எடுத்து வைக்க முன் வருகிறேன்.

வருகிற ஆண்டுக்கு வரவு 473 கோடி என்று மதிப்பிட்டு, செலவு 483 கோடி என்ற அளவுக்கு வரையறுத்து இந்த வரவு செலவை விளக்கி விவரமான அறிக்கையை நமது மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் நம் கையில் தந்திருக்கிறார்கள்.

இந்த வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் வேளாண்மைத் துறை, தொழில் துறை, கல்வித் துறை, மருத்துவத் துறை இதுபோன்ற ஏனைய துறைகளுக்கு வேண்டிய அளவிற்கு நிதி ஒதுக்கி இந்தத் திட்டங்கள் மூலம் நாட்டு மக்களுக்கு நல்வாழ்வு அளிப்பதற்காக எத்தனையோ எத்தனையோ திட்டங்கள் இதில் உருவாகியிருப்பதைப் பார்க்கின்றோம், அப்படிப் பார்க்கிறபோது நாம் நினைக்கிற அளவிற்கு மத்திய அரசு நமக்கு ஆதரவாக இருக்கிறதா அல்லது நமது திட்டங்களுக்குத் தடையாக இருக்கிறதா என்பதை எடுத்துச் சொல்லி நாம் கேட்கிற பல காரியங்களிலே தாமதம் ஏற்படுவதால் நாம் செய்ய நினைக்கிற காரியங்கள் தாமதப்பட்டு அதன் மூலம் இந்த நாட்டு மக்கள் வளர்ச்சி, நாட்டு வளர்ச்சி பாதிக்கப்படும் என்று எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

[திரு. கே. பி. கந்தசாமி]

[1974 மார்ச் 13]

குறிப்பாக, நெய்வேலியில் இரண்டாவது சராங்கம் வெட்டுவதில் ஏற்படுகிற தாமதம் அதன் மூலம் அங்கு துவங்க இருக்கிற ஆயிரம் மெகாவாட் மின்சார நிலையம் ஏற்படுவதில் இருக்கிற தாமதத்தைச் சுட்டிக்காட்டி இப்படிப்பட்ட காரியங்களில் மத்திய அரசு தாமதம் காட்டக்கூடாது என்பதை மிகத் தெளிவாக எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அனைத்து இந்திய மட்டத்தில் பொருளாதாரம் குமுறிக்கொண்டிருக்கிறது என்பதை ஆணித்தரமாக வெகு அழகாக அவர்கள் இந்த உரையில் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்த நெருக்கடிக்குக் காரணம் என்ன என்று சிந்தித்துப் பார்த்தால், எவ்வளவோ காரணங்கள் இருந்தாலும்கூட, குறிப்பாகச் சொல்லப் போனால் நாட்டில் உள்ள தட்டுப்பாடு, எந்தத் துறையினை எடுத்துக் கொண்டாலும் நாட்டில் உள்ள பற்றாக்குறைதான் இதற்குக் காரணம் என்பதைத் தெளிவாகச் சொல்ல முடியும். இந்தப் பற்றாக்குறை எப்படி ஏற்படுகிறது, அதற்குக் காரணம் என்ன என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்த்தால் மத்திய அரசு அவ்வப்போது எடுக்க வேண்டிய முடிவுகளைத் தாமதமின்றி எடுத்திருக்குமானால் பல்வேறு துறைகளில் இந்தப் பற்றாக்குறை இருக்கவே முடியாது.

குறிப்பாக, தமிழ்நாட்டில் மின்சாரப் பற்றாக்குறை இருக்கிறது என்று சொன்னால் எத்தனை எத்தனையோ திட்டங்கள் செயல்பட வேண்டியதற்கான அனுமதி தருவதில் தாமதம் இருக்கிறது. அந்தத் தாமதத்தைத் தவிர்த்து கேட்கிறபோது அனுமதி கொடுக்கப்பட்டிருக்குமானால் நிச்சயமாக இந்தப் பற்றாக்குறை இருக்க முடியாது. இந்த மாநிலத்தில் உற்பத்தியைப் பெருக்குவதில் எத்தனை எத்தனையோ தடங்கல்கள் உள்ளன. எந்த ஒரு தத்துவமானாலும் சரி, எந்த ஒரு தத்துவத்தின் அடிப்படையில் உண்டாகும் வழிமுறைகளானாலும் சரி, எந்த ஒரு இயக்கமானாலும் சரி, உற்பத்தியைப் பெருக்குவதில் தடை இருக்குமானால் அது நாட்டு முன்னேற்றத்திற்குத் தடையாகத் தான் இருக்கும். அதை ஒரு தீய சக்தி என்றே நினைத்துக் கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது.

பூம்புகார் கப்பல் போக்குவரத்துக் கழகம் பற்றி ஒரு பிரச்சனை எழுப்பப் பட்டது. திருமதி அனந்தநாயகி அவர்கள் பேசுகிறபோது இப்படிப்பட்ட ஒரு கப்பல் போக்குவரத்துக் கழகத்தை எப்படி நடத்த முடியும். அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தின்படி அது சென்ட்ரல் சப்ஜெக்ட்வில் அல்லவா இருக்கிறது—கன்கரண்ட் லிஸ்ட், ஸ்டேட் லிஸ்ட் என்றெல்லாம் இல்லையா.. ஆகவே ஒரு மாநிலம் அப்படிப்பட்ட ஒரு போக்குவரத்துக் கழகத்தை நடத்தமுடியுமா என்று ஒரு பிரச்சனையை எழுப்பினார்கள். சப்ஜெக்ட் யாருடையதாக வேண்டுமானாலும் இருக்கலாம். ஒரு சப்ஜெக்ட் என்றால் அதை யார் டீல் செய்வது என்ற ஒன்றுதானே தவிர அந்த சப்ஜெக்ட் அவர்களின் அதிகாரத்தின் கீழ் வருகிறது என்ற காரணத்தினால் மற்றவர்கள் யாரும் அதை இயக்க முடியாது என்ற அளவில் இல்லை.

அதாவது, சாதாரணமாக இண்டஸ்ட்ரீஸ் சென்ட்ரல் லிஸ்டில் இருக்கிறது. ஆனால் இண்டஸ்ட்ரீஸ் சென்ட்ரல் லிஸ்டில் இருப்பதன் காரணத்தால் தனிப்பட்ட ஒருவர் அல்லது தமிழகம் ஒரு தொழிலையும் ஆரம்பிக்க முடியாது என்பதல்ல. அதேபோல்தான் இந்த ஷிப்பிங்கும்தான். தமிழக

பொது விவாதம்

1974 மார்ச் 13]

[திரு. கே. பி. கந்தசாமி]

அரசு நிச்சயமாக அந்தக் கப்பல் போக்குவரத்துக் கழகத்தைத் தொடங்கி நடத்த வழி இருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட ஒரு கழகத்தினைத் துவக்கி நடத்த முன் வந்துள்ளதற்காக அரசுக்கு என் பாராட்டுதல்களைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI: Sir, on a point of clarification. The hon. Member has refered to my speech.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர்—(திரு. துரை முருகன்): அவர்கள் “சுல்ட்” செய்தால் கேளுங்கள்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: அவர்கள் சுல்ட் செய்கிறார்கள். நான் சொன்னது என்னவென்றால் கப்பல் போக்குவரத்துக் கழகமே இங்கு ஆரம்பிக்கக்கூடாது என்று சொல்லவில்லை. ஷிப்பிங் சப்ஜெட் சென்ட்ரல் லிஸ்டில் இருக்கிறது என்றுதான் சொன்னேன். ஆரம்பிக்கக்கூடாது என்று தடை சொல்லவில்லை. அதற்கெல்லாம் போய் உத்தரவு வாங்கி வரத் தெரிகிறதே மத்திய அரசிடமிருந்து உங்களுக்கு பெருமை, ஆர்வம், கப்பல் விட்டுப் பார்க்க ஆசையாக இருக்கிறது. அதற்கெல்லாம் போய் உத்தரவு வாங்கி வரத் தெரிகிறதே, ஆனால் காவேரி திட்டம் போன்ற திட்டங்களுக்கு மத்திய அரசாங்கம் செய்யவில்லையே, செய்ய வில்லையே என்று இங்கே ஒத்திகை பார்க்கிறீர்களே என்றுதான்—
A new Corporation which you are going to start now. அதே மாதிரி மற்ற சப்ஜெக்ட்களிலும் ஆர்வம் காட்டுங்கள்.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன்: தலைவர் அவர்களே, ஷிப்பிங் என்பது சென்ட்ரல் சப்ஜெக்ட். ஆனால் ஷிப்பிங் கம்பெனி ஏற்படுத்துவதற்கு ஒரு தனி நபர் கூட ஏற்படுத்தலாம். ஆக, தனி நபர்கள் ஏற்படுத்துவதைப்போல் நம் மாநில அரசும் ஒரு நிறுவனத்தை ஏற்படுத்துவதற்கு உரிமை உண்டு. அந்த சப்ஜெக்டை டீல் செய்வது மத்திய அரசு. அது சென்ட்ரல் லிஸ்டில் இருக்கிறது. பொதுவாக கப்பல் போக்குவரத்து பொறுத்தவரையில் நாம் எந்த அளவிற்குப் பொருள்களை ஏற்றுமதி இறக்குமதி செய்யவேண்டும் என்பதைப் பார்க்கும்போது இன்று போதுமான அளவிற்கு நம்மிடம் கப்பல்கள் கிடையாது. ஆகவே, மாரிடைம் ஸ்டேட்ஸ், இந்தியாவிலுள்ள கடலோரப் பகுதிகளிலுள்ள மாநிலங்கள் கப்பல் போக்குவரத்துக் கழகங்களை ஆரம்பிக்க அனுமதி தேவை என்று போக்குவரத்து அமைச்சர்கள் மாநாட்டில் வற்புறுத்தியதற்கு ஒப்ப நாம் ஆரம்பித்திருக்கிறோம். இதற்கு அனுமதி அவர்களாக தந்ததல்ல, நாமாக ஆரம்பித்திருக்கிறோம்.

திரு. கே. பி. கந்தசாமி: கப்பல் போக்குவரத்துக் கழகம் போன்ற சுத்தனை எத்தனையோ கழகங்கள் அமைக்கப்பட வேண்டும். இந்த நாட்டு மக்களின் நன்மைக்கு அப்படிப்பட்ட கழகங்கள் தேவையாக இருக்கின்றன. ஆகவே, இப்படிப்பட்ட ஒரு கழகத்தினை அமைக்க இருப்பதற்காக மாநில அரசை நான் பாராட்டுகிறேன். இந்தக் கழகம் எந்த நேரக்கத்தோடு துவங்கப்பட இருக்கிறது என்றால்.....

[திரு. கே. பி. கந்தசாமி]

[1974 மார்ச் 13]

கடந்த ஆண்டு இந்த மாநிலத்தில் மின்சார பற்றாக்குறை ஏற்பட்டது. அப்போது நமக்கு வேண்டிய நிலக்கரி இந்த மாநிலத்திற்கு வந்து சேரமுடியவில்லை. ரெயில்வே வாகன்ஸ் தட்டுப்பாடு என்ற காரணத்தினால் குறித்த காலத்தில் நிலக்கரி வந்து சேரமுடியவில்லை என்ற காரணத்திற்காக கப்பல் மூலம் நிலக்கரி கொண்டு வர முயற்சி நடந்தது. கப்பலில் கூட நீனைத் தோரத்தில் நிலக்கரி கொண்டுவர முடியாத ஒரு சூழ்நிலை இருந்தது. ஆகவே இப்படிப்பட்ட ஒரு கழகத்தைத் துவங்கினால் நம்நிலக்கரி பற்றாக்குறை நங்கும் என்று இப்படிப்பட்ட ஒரு கழகத்தைத் துவக்க நம் அரசுக்கு ஒரு எண்ணம் ஏற்பட்டது.

இங்கு நேற்றுப் பேசிய திரு. தங்கமணி அவர்கள், கம்யூனிஸ்ட் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சொன்னார்கள். இது பிரிவினைப் பிரச்சாரத்திற்கு வழிவகுக்கும் என்று. தமிழ்நாடு என்று சொன்னவுடனே பிரிவினை என்றுதான் சொல்கிறார்கள். இதில் என்ன பிரிவினைப் பிரச்சாரம் என்று பார்க்கவேண்டும். இப்படிப்பட்டதொரு கழகம் அமைப்பதால், வட மாநிலங்களில் இருந்து நமக்குத் தேவையான நிலக்கரியைக் கொண்டு வருவதற்கும் அந்த நிலக்கரியை இங்குள்ள அனல் மின்சார நிலையங்களுக்கு மட்டுமின்றி தனியார்கள் கூட பயன்படுத்தக் கூடிய முறையிலே இருக்கவேண்டும். சென்ட்ரல் பட்ஜெட்டில் கூடச் சொன்னார்கள் கம்பெனிகள் தொழிற்சாலைகள் எரிக்ஷர் ஆயிலுக்குப் பதிலாக நிலக்கரியைப் பயன்படுத்துவார்களானால் பல சலுகைகள் கொடுக்கப்படும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். கொண்வரப்படுகிற நிலக்கரி இங்குள்ள அனல் மின் நிலையங்களுக்கு மட்டுமல்லாமல் தனியார் தொழிற்சாலைகளுக்கும் உதவும் படி இருக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[நண்பகல் 12-00]

என்னுடைய தொகுதியைப் பொறுத்தவரையில் சிலவற்றை சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் எத்தனையோ திட்டங்கள் போடப்பட்டு இருப்பதைப் பார்க்கிறேன். ஏறத்தாழ 725 சிறுபாசன திட்டங்களை நிறைவேற்றிக்கொண்டு இருக்கிறோம். அப்படிப்பட்ட திட்டங்களில் ஒன்றுதான் என்னுடைய தொகுதியில் இருக்கும் சடையனேரி கால்வாய்த் திட்டம். அந்தத் திட்டத்திற்கு அனுமதி தந்து கடந்த ஆண்டில் நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் வந்திருந்தபோது அந்தத் திட்டத்தைத் துவக்கி வைத்தார்கள். அந்தத் திட்டத்தின் மூலமாக கீழே இருக்கும் விவசாயிகளுக்குத் தண்ணீர் தட்டுப்பாடு ஏற்படும் என்று அ. தி. மு. க. உறுப்பினர் எம்மண்ட் அவர்கள் பிரச்சனை கிளப்பியதாகக் கேள்விப்பட்டேன். அவர்களுக்கு நிச்சயமாகத் தெரியும், அப்படிப்பட்ட சூழ்நிலை வராதது என்று. ஏனென்றால், எப்போது உபரி தண்ணீர் வருகிறதோ, அப்போது தான் சடையனேரி கால்வாய் திட்டத்திற்குத் தண்ணீர் திறந்து விடப்படும் என்று எழுதப்பட்டிருக்கிறது. அதை மீறி எதுவும் நடக்காது. ஆகவே, உறுப்பினர் அவர்கள் அச்சம் கொள்ளத் தேவை இல்லை என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அதை மனதில் வைத்துக் கொண்டுதான் அமைச்சர் அவர்களும் அது பரிசீலிக்கப்படும் என்று

1974 மார்ச் 13]

[திரு. கே. பி. கந்தசாமி]

பதில் கூறினார்கள் என்று கருதுகிறேன். ஆகவே, அந்தத் திட்டத்தை விரைவில் நிறைவேற்ற, அந்தக் காரியங்கள் விரைவில் நடக்க உத்தரவுகள் பிறப்பிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியில் மணப்பாடு என்ற ஊரில் ஒரு பனைப் பொருள் கழகம் இருக்கிறது. அங்கே செய்யப்படும் பொருள்கள் பாரீஸ், லண்டன் போன்ற இடங்களுக்கு அனுப்பப்படுகிறது. அங்கேயுள்ள மக்கள் இவற்றை விரும்பி வாங்கும் அளவுக்கு அந்தப் பொருட்கள் செய்யப் படுகின்றன. அந்தக் கழகம் ரூ. 25,000 மானியம் கேட்டு இருக்கிறது. அதைத் தொழில் அமைச்சர் அவர்கள், கொடுக்கவேண்டுமென்று வலியுறுத்தி இத்தனை நேரம் இந்த அவையில் பேச அனுமதியளித்த தலைவரவர்களுக்கு நன்றி சொல்லி முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. மா. வெ. கரிவேங்கடம் : பேரவை மாற்றுத் தலைவரவர்களே மாண்புமிகு கலைஞர் அவர்களால் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட நிதி நிலை அறிக்கையை வரவேற்று ஒரு சில கருத்துக்களை இந்த அவை முன்னால் வைக்க ஆசைப்படுகிறேன்.

இந்த நிதிநிலை அறிக்கையைப் பொறுத்தவரையில்—நான் 1962-முதல் 1967 வரையில் எதிர்க்கட்சித் தரப்பில் இருந்திருக்கிறேன். இப்போது ஆளும் கட்சித் தரப்பில் இருக்கிறேன்—எதிர்க் கட்சித் தரப்பில் எந்தக் கட்சியில் உள்ளவர்களாக இருந்தாலும் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் அரசாங்கத்தால் அறிவிக்கப்பட்டிருக்கும் திட்டங்கள், அரசால் அளிக்கப் பட்டிருக்கும் சலுகைகள், நடைமுறைத் திட்டங்கள், கொள்கைகள் ஆகியவற்றைப்பற்றி நல்லமுறையில் விமர்சனம் செய்தார்களா என்றால் நிச்சயமாக யாரும் செய்யவில்லை. அதை விடுத்து, ஏதோ வெளி அரசியலை இங்கே எடுத்து வந்து அங்கே தோல்வி, இங்கே தோல்வி, ஆகவே, நிதிநிலை அறிக்கையைச் சமர்ப்பிக்க முதல்வர் அவர்களுக்கு அருகதை கிடையாது—அருகதை இருக்கிறது என்று தெரிந்தும்—என்று சொன்னார்கள், தவிர இந்த நிதிநிலை அறிக்கையைப்பற்றி நியாயமான விமர்சனம் எதிர்க்கட்சிகள் செய்யமுடியாத காரணத்தால், எல்லோராலும் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டிருக்கிற நிதிநிலை அறிக்கையை நம்முடைய முதல்வர் அவர்கள் சமர்ப்பித்து இருக்கிறார்கள் என்று சொன்னால் மிகையாது.

இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் இருக்கும் நல்ல பல கருத்துக்களை ஆளும் கட்சியில் இருப்பவர்களும், எதிர்க்கட்சியில் இருக்கிற நல்ல உள்ளம் கொண்டவர்களும் வரவேற்றுப் பேசியிருக்கிறார்கள். இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் இராமநாதபுரம், கோவை, தர்மபுரி, தஞ்சை ஆகிய மாவட்டங்களில் “மாவட்ட வளர்ச்சிக் கழகம்” அமைக்கப்படும் என்ற கருத்தை வெளியிட்டு இருக்கிறார்கள். அதற்காக மாநில அரசின் பங்காக ரூ. 2 கோடி ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். அப்படி ஒதுக்கித் தந்து இருக்கும் இந்த நேரத்தில் அந்த மாவட்டத்திற்குத் தேவையான வளர்ச்சிப் பணிகளை சீராகவும், விரைவாகவும் நிறைவேற்றவும் அதற்கான நிதி ஆதாரங்களை மாவட்ட அளவிலேயே வரிவிதிப்புத் தவிர்த்த முறைகள் வாயிலாகத் தேடிக்கொள்ளவும் வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

[திரு. மா. வெ. கரிவேங்கடம்] [1974 மார்ச் 13]

கோவை, தஞ்சை மாவட்டங்களைப்போல் இராமநாதபுரம், தருமபுரி மாவட்டங்கள் இல்லை. இராமநாதபுரம், தருமபுரி மாவட்டங்களை எடுத்துக் கொண்டால் அவைகள் இரண்டும் மிகமிகப் பின்தங்கிய மாவட்டம். தஞ்சை மாவட்டம் வேளாண்மையில் சிறப்புப் பெற்று இருக்கிறது. கோவை மாவட்டம் வேளாண்மையில் மட்டுமல்ல, தொழில் துறையிலும் முன்னேற்றம் அடைந்து இருக்கிறது. அந்த மாவட்டங்கள் நிதிநிலை ஆதாரங்களைத் தேடுவதற்கு முற்பட்டால் எந்த அளவுக்குத் தேட முடியும் என்பதைப் பார்க்கலாம். ஆனால் இராமநாதபுரம், தருமபுரி மாவட்டங்களில் அத்தகைய நிலை இல்லை.

ஆகவே, அந்த மாவட்டங்கள் மாவட்ட அளவிலேயே நிதி ஆதாரங்களைத் திரட்டுவது என்பது மிகவும் கடினமான காரியமாகும். ஆகவே, அவற்றில் மாவட்ட வளர்ச்சிக் கழகம் நிதி ஆதாரங்களைத் திரட்ட ஆரம்பித்தால் வெற்றி கிடைக்குமா என்று சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். விவசாயத் துறையானாலும் சரி, கல்வித் துறையானாலும் சரி, எல்லாத் துறைகளிலும் அந்த மாவட்டங்கள் பிற்போக்கான நிலையில் இருக்கின்றன. நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் இந்த மாவட்டங்கள் பிற்போக்கான மாவட்டங்கள் என்று மத்திய அரசோடு போராடி ஒவ்வொரு மாவட்டத்திற்கும் 2 கோடி ரூபாய் பெற்று வந்தார்கள்.

ஆனால் இப்போது நான்கு மாவட்டங்களுக்கும் சேர்த்து 2 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கி இருக்கிறார்கள். மற்ற மாவட்டங்களோடு இதையும் இணைத்து அவைகளுக்குச் சமமாக இந்த மாவட்டங்களைப் பார்க்கக்கூடாது என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். எல்லா மாவட்டங்களுக்கும் சமமாக இந்த மாவட்டங்களைக் கொண்டுவர வேண்டுமென்று சொன்னால், அந்த மாவட்டங்களில் பொருளாதார, தொழில் இயல் நிபுணர்களைக்கொண்ட குழுக்களை அமைத்து, அவர்கள் அந்த மாவட்டங்களில் சுற்றிப் பார்த்து, அந்த மாவட்டங்கள் முன்னுக்கு வரவேண்டுமானால் எந்தெந்தத் திட்டங்களை உடனடியாக நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று பார்த்து, அந்த முறையில் ஒரு மாஸ்டர் பிளான் தயாரித்து, அதற்கு ஒரு 5 ஆண்டு, 10 ஆண்டு காலக் கெடு வைத்து, அதற்குள் முடித்து விடவேண்டுமென்று கூறி, அந்த வகையில் அந்த மாவட்டங்களை அபிவிருத்தி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதேபோன்றுதான் நீலகிரி மாவட்டமும் பிற்போக்கான மாவட்டம், அதற்கும் தனி மாஸ்டர் பிளான் தயாரித்து மற்ற மாவட்டங்களுக்கு இணையாக, சமமாக ஆக்கத் திட்டம் தீட்ட வேண்டும். அந்த நிபுணர்கள் கொடுக்கும் திட்டத்தை சிறப்புத் திட்டமாக ஏற்று நடத்துவதற்கு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தாற்போல் 1962-லிருந்து 67 வரை எதிர்க்கட்சித் தரப்பிலிருந்த நேரத்தில், ஆளும் கட்சித் தரப்பில் இருந்தவர்கள் எத்தனை சதவிகிதம் வேளாண்மைக்காக செலவழித்தார்கள் என்று கணக்கு எடுத்துப் பார்த்தேன். எப்படிக் கணக்கு எடுத்துப் பார்த்தாலும் 2-3 சதவிகிதத்திற்கு மேல் அவர்கள் வேளாண்மைக்கு ஒதுக்கியதாக இல்லை. இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் 68-81 கோடி ரூபாய்

1974 மார்ச் 13]

[திரு. மா. வெ. கரிவேங்கடம்]

ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். இது ஏறத்தாழ 17 விழுக்காடு வருகிறது. அந்த அளவுக்கு வேளாண்மை முன்னேற்றத்தில் கருத்து கொண்டு ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். நம்முடைய ஆட்சி ஏற்பட்டதற்குப் பின்னாலே தான் அதிகப் பணம் இந்தத் தலைப்பில் ஒதுக்கப்படுகிறது. அதன் விளைவாகத் தான் நம்முடைய மாநிலம் உணவுத் துறையில் தன்னிறைவு பெற்று இருக்கிறது என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். அதோடு மட்டுமல்லாமல், ஆந்திரா, மராட்டியம், மைசூர், குஜராத் போன்ற மாநிலங்களுக்கும் நாம் உணவு தானியம் வழங்குகிறோம். ஆகவே, “உழுதுண்டு வாழ்வாரே வாழ்வார், மற்றெல்லாம் தொழுதுண்டு பின் செல்பவர்” என்ற வள்ளுவரின் பொன்மொழிக்கிணங்க நம் அரசு நடந்து வருகிறது என்று சொன்னால் மிகையாகாது.

அடுத்தாற்போல் சமூகப் பாதுகாப்புத் திட்டம் பற்றி குறிப்பிட விரும்புகிறேன். என்னைப் பொறுத்தவரையில் அகில இந்தியாவிலும், எந்த மாநிலத்திலும், எந்த நிதி அமைச்சருக்கும், எந்த முதலமைச்சருக்கும், தோன்றாத ஒரு நல்ல எண்ணம் நமது அரசுக்கு, நமது முதல்வருக்குத் தோன்றியிருக்கிறது என்று சொன்னால் மிகையாகாது. ஓய்வு பெற்றவர்கள் அரசு ஊழியத்தில், அல்லது வேறு தொழில் நிறுவனங்களில் இருந்தால், அவர்கள் 3/4 பங்கு அல்லது வேறு விகிதத்தில் ஓய்வூதியம் பெற்று வந்தார்கள். ஆனால் எந்த ஊழியத்திலும் நிலையாக இல்லாத சாதாரணக் குடிமகனுக்கு அந்த நிலை இல்லை. அவர்களுக்கு வயதான காலத்தில் உதவி செய்யும் வகையில் ஒரு ஓய்வூதியத் திட்டம் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். ஒருவன் திங்கள்தோறும் ரூ. 10 கொடுத்து வந்தால், 55 வயதானவுடன் அது ரூ. 3,000 வருகிறது. ஆனால், அவனுக்கு 55 வயது ஆனவுடன் ரூ. 100 திங்கள்தோறும் தருவதற்கு அரசு உத்தரவாதமளிக்கிறது.

ஒரு பழமொழி சொல்வார்கள்: பிள்ளை இல்லாதவன் அண்ணன் பிள்ளையை நம்ப வேண்டாம், தென்னம் பிள்ளையை நம்பலாம் என்று ஒரு பழமொழி உண்டு. இப்பொழுது தென்னம் பிள்ளையை நம்ப வேண்டியதில்லை, டாக்டர் கலைஞர் அரசுப் பிள்ளையை நம்பலாம். மாதம் ரூ. 10 தந்தால் 55 வயதுக்குப் பின்னால் ரூ. 100 என்ற சமூகப் பாதுகாப்புத் திட்டத்தை டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். வேறு எந்த மாநிலத்திலும் இல்லாத ஒரு சிறப்புத் திட்டம், ஒரு சிறப்பு அம்சம்.

பெருமதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, ஒரே ஒரு முக்கியமான பிரச்சினையை எங்களுடைய மாவட்டத்தைப்பற்றிய பிரச்சினையை அரசு தீவிரமாக கவனித்து உடனடியாக செயல்பட வேண்டும். அந்தப் பிரச்சினையைப் பற்றிக் கூறி எனது உரையை முடித்துக்கொள்ளலாம் என்று நினைக்கிறேன். நமது அரசைப் பொறுத்தவரையில் 1973-74, 1974-75-ம் ஆண்டுகளுக்கு ஒரு ஆண்டுக்கு, கிராமப் பாதைகளை நெடுஞ்சாலையோடு இணைக்க வேண்டும் என்ற கொள்கையை அடிப்படையாக வைத்து,

[திரு. மா. வெ. கரிவேங்கடம்]

[1974 மார்ச் 13]

1,500-க்கு மேற்பட்ட மக்கள் தொகை கொண்ட கிராமங்களில் உள்ள பாதைகளை நெடுஞ்சாலையோடு இணைக்க வேண்டும் என்பது அரசின் கொள்கை என்ற அடிப்படையில் ரூ. 3 கோடி ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள்.

ஆனால், இந்தத் திட்டம் தர்மபுரி மாவட்டத்தில் செயல்பட்டதா என்று கேட்டால், இல்லை. அதைப்போலத் தான் இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் செயல்பட்டதா என்று கேட்டால், இல்லை. ஏனென்று கேட்டால், இந்த மாவட்டம் வரட்சியான மாவட்டம், வளம் இல்லாத மாவட்டம், பிற்போக்கான மாவட்டம். இந்த மாவட்டத்தில் மக்கள் பரவலாக இருக்கிறார்கள். ஸ்பார்ஸ்லி பாபுலேட், திக்லி பாபுலேட் இல்லை. நெரிசலாக இல்லை. ஆகவே, 1,500 மக்கள் தொகை என்று வைத்திருப்பது இந்த மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையிலும் சரி, இராமநாதபுரம் இமாவட்டமாக இருந்தாலும் சரி, தர்மபுரி மாவட்டமாக இருந்தாலும் சரி, நீலகிரி மாவட்டமாக இருந்தாலும் சரி, இந்த மாவட்டங்களுக்கு 750 என்கின்ற அளவுக்கு வைத்தால் தான் இந்தத் திட்டம் செயல்படும். இல்லாவிட்டால், இந்த மாவட்டங்களில் இந்தத் திட்டம் செயல்படாது.

வளர்ச்சி அதிகமாக உள்ள மாவட்டங்களில், அதிகமாக மக்கள் தொகை உள்ள மாவட்டங்களில் இந்தத் திட்டம் நல்ல முறையில் செயல்படும். அதே நேரத்தில் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிற தொகை ரூ. 3 கோடி என்றாலும், தர்மபுரி மாவட்டத்திற்கு ரூ. 5 லட்சம் அளவுக்குக் கூட இந்தத் திட்டத்தினால் பலன் கிடைக்கவில்லை. காரணம், நான் ஏற்கணவே கூறியிருப்பதைப்போல மக்கள் பரவலாக இருக்கிறார்கள். நெரிசலாக இல்லை. திக்லி பாபு லேடெட். ஆக இல்லை, ஸ்பார்ஸ்லி பாபுலேடெட் ஆக இருக்கிறது. ஆகவே, இதை 750 ஆகக் குறைக்க வேண்டும் என்று நாங்கள் கோரிக்கை விடுத்த நேரத்தில் அப்பொழுது திருந்த மாண்புமிகு பொதுப்பணித் துறை அமைச்சர் திரு. சாதிக் பாட்சா அவர்களும், பிற்பட்டோர் நலத் துறை அமைச்சர் திரு. இராசாராம் அவர்களும் எங்களுக்கு என்ன பதில் தந்தார்கள் என்றால், இந்தத் திட்டம் தங்கள் கையில் இல்லை, மத்திய அரசின் வாயிலாகச் செயல்படுகிறது, மத்திய அரசுக்கு எழுதுகிறோம், என்று சொல்லி இந்த மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் 750 அல்லது 1,000 என்று குறைத்தால்தான் இந்தத் திட்டம் செயல்பட முடியும் என்பதை ஏற்றுக் கொண்டார்கள். அவர்கள் அப்படி ஏற்றுக்கொண்டு மத்திய அரசுக்கு எழுதியது என்ன ஆயிற்று என்பது தெரியவில்லை.

ஆகவே, இந்த நேரத்தில் இந்த மாவட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில் 750 அல்லது 1,000 என்கின்ற அளவுக்கு மத்திய அரசுக்கு எழுதி, அந்த விதியை கொஞ்சம் தளர்த்திக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதை நம்முடைய அமைச்சர் அவை செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு, அதே நேரத்தில் என்னுடைய தொகுதியைப் பொறுத்தவரையில் இன்னொரு விஷயத்தையும் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

1974 மார்ச் 13]

[திரு. மா. வெ. கரிவேங்கடம்]

கின்றனா என்ற நீர்த்தேக்கத் திட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டு வருகிறது. அதனுடைய ஆரம்ப மதிப்பீடு ரூ. 107 லட்சம், இன்றைக்கு அதற்கு செலவாவது ரூ. 170 லட்சம் லட்சம். அந்த கின்றாற்றுக்குக் செல்ல வேண்டிய மென் அண்டு மெடரியல்ஸ், ஆட்களும் பொருள்களும் மாரண்ட் அல்லி சின்னாறு வழியில் அத்திமுடலு வழியாக செல்ல வேண்டும். குறுக்கே 3, 4 மைல்களுக்கு வெள்ளம் வந்துவிடுகிறது. ஆகவே, மாரண்ட் அல்லி சின்னாறு வழியில் அத்திமுடலுக்கு அருகில் ஒரு மேம்பாலம் கட்ட வேண்டும். ரூ. 3 லட்சம் செலவு செய்து அந்த மேம்பாலம் கட்டாத காரணத்தினால் ஒரு ஆண்டுக்கு முன்னாலேயே முடிய வேண்டிய திட்டம் இன்னும் முடியவில்லை. எனவே அன்று ரூ. 107 லட்சம் செலவாகும் என்று மதிப்பிடப்பட்டது இன்று ரூ. 170 லட்சம் செலவு செய்யவேண்டிய நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, அருள்கூர்ந்து சிந்தித்து ரூ. 3 லட்சம் செலவில் அந்த மேம்பாலத்தைக் கட்டிக்கொடுத்து வெள்ளம் வந்தாலும் போக்கு வரத்து இருக்கிற அளவுக்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்ற வேண்டு கோளை நமது பொதுப்பணித் துறை அமைச்சர் அவர்களுக்கு விடுத்து, என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன் : ஆன் ஏ பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர். நம்முடைய மன்றத்தில் ஆளும் கட்சி உறுப்பினர் பேசிய பிறகு எதிர்க் கட்சி உறுப்பினர் பேச வைப்பது என்பதை வழக்கமாகக் கொண்டிருக்கிறோம். அதைத் தான் நடைமுறையில் வைத்திருக்கிறோம். ஆனால், இன்றையதினம் தொடர்ந்து ஆளும் கட்சி உறுப்பினர்களே பேசுவதற்கு வாய்ப்பு அளிக்கப்பட்டு, இறுதியிலே எதிர்க்கட்சியினர்களின் பெயர்கள் எழுதி வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இது முறை தானா? பத்திரிகைகளில் செய்திகள் வரக்கூடாது என்பதற்காக இந்த ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறதா? இனிமேல் எந்த முறையைப் பின்பற்ற இருக்கிறீர்கள் என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. துரை முருகன்) : இப்பொழுது ஆளும் கட்சி உறுப்பினர்கள் திரு. கந்தசாமி அவர்களும், திரு. கரி வேங்கடம் அவர்களும் பேசினார்கள். இப்பொழுது திருமதி ஜோதி அம்மாள் பேசப் போகிறார்கள். பிறகு ஆளும் கட்சி உறுப்பினர்கள், அடுத்து நீங்கள் பேசப்போகிறீர்கள். இப்படி வரிசையாக மாறி மாறி தான் பேசுவதற்கு உறுப்பினர்களும் அழைக்கப்படுகிறார்கள்.

திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன் : ஏற்கனவே திருமதி பழனி யம்மாள் பேசினார்கள். பிறகும் ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர் தான் பேசினார். எதிர்க் கட்சியைச் சேர்ந்த உறுப்பினருக்கு வாய்ப்பு அளிக்கப் படவில்லை.

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு தனியாக நேரம் ஒதுக்குவது என்ற முறை இல்லை. கட்சிகளுக்கு என்று நேரம் ஒதுக்கப்படுகிறது. ஆளும் கட்சிக்கு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிற நேரம் பங்கிப்படுகிற வகையில் ஆளும் கட்சி உறுப்பினர்கள் குறைந்த நேரம்

[திரு. க. அன்பழகன்]

[1974 மார்ச் 18]

தான் பேசுகிறார்கள். எதிர்க்கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் நீண்ட நேரம் பேசி, குறைந்த எண்ணிக்கையுள்ள உறுப்பினர்கள் அதிக நேரம் எடுத்துக்கொள்கிறார்கள். அதற்குச் சமமாக குறைந்த நேரம் எடுத்துக் கொண்டு ஆளும் கட்சி உறுப்பினர்கள் இரண்டு இரண்டு பேர்கள் பேசுகிறார்கள். ஆகவே, நேரம் குறைவு தான்.

திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன் : ஆளும் கட்சியினர் ஒருவர் பேசிய பிறகு எதிர்க்கட்சி உறுப்பினரை பேசவிட்டுவிட்டு, ஏன் திருப்பி ஆளும் கட்சியினருக்கு அந்த நேரத்தை கொடுக்கக்கூடாது.

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : ஆளும் கட்சிக்கு ஒதுக்கப் பட்டிருக்கிற மொத்த நேரத்தில் ஏராளமான அங்கத்தினர்கள் ஆளும் கட்சியின் சார்பிலே பேசவேண்டியிருப்பதால், குறைந்த நேரத்தை எடுத்துக் கொண்டு பல பேர் பேசுகிறார்கள். எதிர்க்கட்சித் தலைவர்களும், அடுத்த நிலையிலே உள்ளவர்களும் நீண்ட நேரம் எடுத்துக்கொண்டு பேசுகிறார்கள். ஆளும் கட்சிக்கு நேரம் பங்கிடப்படும் பொழுது குறைந்த நேரத்தில் இரண்டு பேர் பேசுகிறார்கள். அப்படியில்லை என்றால், கடைசியில் 15 பேர்கள் சேர்ந்தார்போல் பேசவேண்டி வரும்.

* திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம் : தலைவர் அவர்களே, 1974-75-ம் ஆண்டுக்கான வரவு-செலவுத் திட்டத்தை ஒட்டி மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் இங்கே சமர்ப்பித்திருக்கிற இந்த அறிக்கையின் மீது என்னுடைய கருத்துக்களையும் கூற விரும்புகிறேன். மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்களைப் பாராட்ட வேண்டும். காரணம், துவக்கத்திலேயே கடமை எப்படி ஆற்ற வேண்டும் என்று வள்ளுவர் திருக்குறளில் கூறியதைச் சொல்லி, எப்படி கடமை ஆற்றவேண்டும் என்று கூறியதற்கு இணங்க இந்த அரசு கடமையாற்றிடும் என்பதை எடுத்துக் கூறி, அதற்குப் பிறகு அறிக்கையை ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள்.

குறிப்பாக, எல்லா அங்கத்தினர்களும் விலைவாசி உயர்வு, மற்றும் இந்த மாகாணத்திற்கு மத்திய அரசு ஒதுக்கியிருக்கிற நிதி குறைக்கப் பட்டிருக்கிறது என்பதைப்பற்றியெல்லாம் எடுத்துக் கூறினார்கள். சில மாகாணங்களோடு ஒப்பிட்டுப் பார்ப்போமானால் பசுமைப் புரட்சியின் காரணமாக அதிகப்படியான உணவை நாம் உற்பத்தி செய்திருக்கிறோம் என்று பெருமைப்படுகிற வகையிலே அமைந்திருக்கிறது. உற்பத்தி அதிகப்படியாக இருந்தாலும் கூட, மக்களுக்கு உணவு கிடைக்கின்ற தன்மையில் எவ்வாறு உணவுப் பொருள்களின் விலைவாசி உயர்ந்திருக்கிறது என்பதைக் கூறுகின்றபொழுது மத்திய அரசுதான் இதற்குக் காரணமாக இருக்கிறது என்றும் இந்த நிலை நிதிநிலை அறிக்கையிலே குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது.

மத்திய அரசாங்கத்தைச் சுட்டிக்காட்டி ஓரளவுக்கு விலைவாசி உயர்வுக்கு அது காரணமாக இருக்கிறது என்று கூறப்பட்டாலும், பதுக்கல் காரணமாகவும், பண வீக்கத்தின் காரணமாகவும் ஏற்கனவே சமயத்திலே உரம், எண்ணெய் மற்றும் விவசாயத்திற்கு வேண்டிய சாதனங்கள்

1974 மார்ச் 13]

[திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம்]

தக்க முறையிலே கிடைக்கவில்லை என்ற ஒரு குறைபாட்டின் காரணமாக இப்படி விலைவாசி உயர்ந்திருக்கிறது என்று கூறுவதிலே நான் என்னுடைய கருத்தை கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்த மாகாண அரசினிடத்தில் இருக்கக்கூடிய சலுகைகளையும், அவர்களுக்கு இருக்கக்கூடிய அதிகாரத்தையும் வைத்து இவர்களே தமிழ்நாட்டு மக்களுக்குக் கொடுக்கக்கூடிய உணவுப் பொருள்களின் விலையைக் குறைப்பதிலும் பதுக்கல்காரர்கள் மீது தக்க நடவடிக்கை எடுப்பதிலும் அதிக அக்கறை செலுத்தவேண்டும்.

இந்தாண்டுத் திட்டத்தில் தமிழ்நாட்டுக்கு உரிய நிதி மத்திய அரசாங்கத்தினால் ஒதுக்கப்படவில்லை என்று இந்த நிதி நிலை அறிக்கையில் கூறப்பட்டிருக்கிறது. அது மிகவும் வருந்தத்தக்கதுதான். இருந்தாலும் நாம் இங்கே உற்பத்திச் செய்யக் கூடிய உணவுப் பொருட்கள் மற்ற மாகாணங்களுக்கும் கொடுக்கப்படுகின்றன. இங்கே உற்பத்திச் செய்யப்படுகின்ற உணவுப் பொருள், மற்றும் பல பொருட்கள் மத்திய அரசாங்கத்தின் மூலமாக மற்ற மாகாணங்களுக்கு விநியோகம் செய்யப்படுகின்றன. இதைப் பார்க்கும்போது நமக்குத் தக்க அளவிலே அவர்கள் நிதி கொடுக்காத காரணம் எதுவாய் இருந்தாலும் நாம் அவர்களிடத்தில் ஒரு கட்சியின் சார்பாக எடுத்துக் கூறாமல், தமிழ்நாட்டு மக்களுக்கு உணவு, உடை, இருப்பதற்கு வீடு ஆகியவை கிடைப்பதற்கு தடையில்லாமல் நிதி உதவி வேண்டுமென்று கேட்க வேண்டும்.

நம்முடைய மாநிலம் ஒரு உபரி மாநிலமாக இருந்தாலும் கூட நமக்குப் போதிய அளவிலே உதவி கொடுக்க முடியாததற்கு காரணம் என்ன என்பதை “பொலிட்டிக்கல் மோட்டிவ்ஸ்” கொண்டவராமல் அதற்கானப் பரிகாரத்தை எடுத்துக் கூற வேண்டும். கட்சிக் கண்ணோட்டத்தோடு தமிழ்நாட்டு மக்கள் பாதிக்கப்படுகின்ற வகையிலே அவர்கள் நமக்குக் கொடுக்க வேண்டிய நிதியைக் குறைத்திருப்பார்களேயானால், அதை நான் கண்டிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, நீர்ப் பாசன திட்டங்கள் எல்லாம் இந்த அறிக்கையிலே கூறப்பட்டிருக்கின்றன. நமக்கு முக்கியமாகத் தேவைப்படுவது உணவு. உணவுப் பிரச்சனையைத் தீர்ப்பதற்குப் போதுமான அளவு தண்ணீர் வேண்டும். இந்தத் தண்ணீர் பிரச்சனையைத் தீர்ப்பதற்கு நிலத்தின் கீழ் இருக்கும் நீரைப் கண்டுபிடித்து பாசன வசதி, மக்களுக்குத் தண்ணீர் வசதி செய்வதற்காக “கிரவுண்ட் வாட்டர் ரீசர்ச் இன்ஸ்டிடியூட்” என்ற ஒரு அமைப்பை ஏற்படுத்தினார்கள். அதைப்பற்றி இந்த அறிக்கையில் ஒன்றும் சொல்லவில்லை. இந்த அமைப்பு 1970-ம் ஆண்டு ஆரம்பிக்கப்பட்டது. ஆரம்பிக்கப்பட்டு மூன்று ஆண்டுகள் ஆகியும் அதனுடைய பலன் என்ன என்பது நமக்குத் தெரியவில்லை. அதற்குத் துரித நடவடிக்கை எடுத்து, சீக்கிரமாகத் தண்ணீர் கிடைக்க ஆவன செய்ய அரசு முன்வர வேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம்]

[1974 மார்ச் 13]

அடுத்தபடியாக, இருப்பது காவேரி நீர்ப் பிரச்சனை. இந்த காவேரி நீர் பற்றி 1924-ம் ஆண்டு செய்துக் கொண்ட ஒப்பந்தம் 1974-ல் முடிவடைகிறது என்று நினைக்கிறேன். ஆகையால் அதற்கு முன்பாக அந்தப் பிரச்சனைக்கு ஒரு “பாக்ட் ஃபைன்டிங் கமிட்டி” அமைத்து, அந்தக் கமிட்டியின் அறிக்கை மத்திய அரசாங்கத்தின் பாசன-மின்சார அமைச்சகத்திடம் இருப்பதாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. அதனுடைய ரிப்போர்ட் என்ன என்பதை இந்த அறிக்கையில் கூறியிருக்க வேண்டும். இந்த அறிக்கையில் கூறப்படாதது எமாற்றமாக இருக்கிறது. காவேரி நீர் பிரச்சனையை நாம் எடுத்துக் கொண்டு, ஓரளவு தீர்வு காண வேண்டும் என்றும், அதற்கு ஆவன செய்ய வேண்டியது இந்த மாகாண அரசின் பொறுப்பாகும் என்றும் நான் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

தமிழ்நாட்டுக்கு என்று மற்றொரு பல்கலைக் கழகம் ஆரம்பிக்கவேண்டுமென்று அறிக்கையில் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இன்றைக்குத் தமிழ்நாட்டிலே பல கல்லூரிகள் தோன்றிய பிறகு ஒரு யூனிவர்சிட்டி அடிப்படையில் இருப்பதை விட, இன்னொரு யூனிவர்சிட்டி வருவது மிகவும் அவசியமாகும். இதை யூனிவர்சிட்டி கிராண்ட் கமிஷனிடம் வலியுறுத்திக் கூற வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதன் தேவையைக் கூறி, எப்படியாவது இங்கே மற்றொரு யூனிவர்சிட்டி ஏற்படுத்துவதற்கு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று மீண்டும் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

வீட்டு வசதியைப் பொறுத்தமட்டில் காவலர்களுக்கு வீட்டு வசதிக்காக 54 இலட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இப்போது காவலர்களுக்கு ஆண்டு தோறும் வீடு கட்டுகின்ற திட்டத்தை நாம் ஒவ்வொரு நிதி நிலை அறிக்கையிலும் பார்த்து வருகிறோம். மண்ணடியில் இருக்கிற காவலர் வீடுகள் என்றோ எப்போதோ வெள்ளைக்காரர்கள் ஆண்ட காலத்தில் கட்டப்படவை. இன்றைக்கும் அந்த வீடுகளைப் புதுப்பிக்கின்ற நிலை இல்லை. புதுப்பிக்க வேண்டும்; இல்லையென்றால் மாற்றி அமைத்து அல்லது வேறு இடங்களிலே கட்டிக் கொடுக்க அரசாங்கம் இதுவரை நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை. இந்த ஆண்டிலாவது அதைச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இப்போது தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கு என்று ஒரு வீட்டுவசதி வாரியத்தை ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். இதைச் சென்ற முறை நான் “வெகிமெண்டாக” எதிர்த்து இருக்கிறேன். இப்போதும் அதே நிலைதான்; என் நிலையில் மாற்றம் இல்லை. இரண்டு மூன்று தினங்களுக்கு முன்பு அரிசன நல அமைச்சரவர்கள் இங்கே கேள்வி நேரத்தில் பதில் கூறும்போது, தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கு ஒரு உயர் நிலைப் பள்ளி ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்று கேட்டபோது, இந்த அரசுக்கு அரிசனங்களைப் பொறுத்தவரையிலே தனிப்பட்ட பள்ளியை அமைத்து, அது அரிசனங்களுடைய பள்ளி என்று வைக்க விரும்பவில்லை; அவர்கள் எல்லோருடனும் சம நிலையில் இருக்க வேண்டுமென்ற காரணத்தினால் ஜாதியின் பெயரால் பள்ளி வைக்கக்கூடாது என்று சொன்னார்கள். ஆனால் இப்போது ஒரு வாரியம் அந்தப் பெயரிலே வந்திருக்கிறது என்றால் அதை என்னால் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை.

1974 மார்ச் 13]

[திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம்]

தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கு வீடுகள் கட்டிக்கொடுப்பதில் நான் மகிழ்ச்சி யடைகிறேன். ஆனால், தாழ்த்தப்பட்டவர்கள், தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் என்று அவர்களை தாழ்த்திக்கொண்டே போவதை நான் வெகிமென் டாக எதிர்க்கிறேன். தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் தனியாக இருக்கக்கூடாது ; அவர்கள் முன்னேற வேண்டும் (அரிசன நல அமைச்சர் அவைக்குள் வருகிறார்). அரிசன் வெல்பேர் அமைச்சரவர்களும் வந்துவிட்டார்கள். அரிசனங்களுக்கு குறைந்த செலவில் வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்கப்படுவ தாகச் சொல்கிறார்கள். ஏற்கெனவே அரிஜன் வெல்பேர் டிபார்ட்மென்டி லிருந்து கட்டிக் கொடுத்த வீடுகள் எப்படி இருக்கின்றன என்பது நமக்குத் தெரியும். இப்போது விலைவாசி உயர்ந்துவிட்டது. செங்கல், சிமின்ட், மற்றுமுள்ள வீடுகட்டும் பொருட்களின் விலை எல்லாம் மிகவும் உயர்ந்து விட்டது. இந்தச் சூழ்நிலையில் குறைந்த செலவில் அவர்களுக்கு வீடு களைக் கட்டிக் கொடுக்க வேண்டுமென்ற எண்ணம் இருந்தாலும் அந்த வீடுகளுக்கு எத்தனை ஆண்டுக் காலம் ஆயுள் இருக்கும் என்பதைப் பார்க்கவேண்டும்.

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து : தலைவரவர்களே, மாண்பு மிகு உறுப்பினர் அவர்கள் இரண்டு தினங்களுக்கு முன்னால் கேள்வி நேரத்தின் போது கூட அரிசன மக்களுக்குத் தனியாக பள்ளிக்கூடம் இருக் கக்கூடாது என்கின்ற அளவுக்குத் தெரிவித்தார்கள். ஏன் அப்படிச் சொல் கிறீர்கள் என்று அப்போதே கேட்டேன். அவர்களுக்குத் தனிப் பள்ளிக் கூடம் கட்டிக் கொடுத்து அவர்கள் நிலையை உயர்த்த வேண்டுமென்பது தான் இந்த அரசின் கொள்கை. ஆனால் கடந்த இரண்டாண்டு காலமாக மத்திய அமைச்சரவையிலே இருக்கின்ற சமூக நலத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் அவர்களுக்குத் தனிப்பள்ளிக்கூடம் என் வைக்க வேண்டும்? கல்வித் துறை மூலமாக கல்வித் தரும்போது அரிசன மாணவர்களுக்கு தனிப் பள்ளிக்கூடங்கள் தேவையில்லை என்று சொல்லி, அதற்காக கல்வித் துறைக்கு ஒதுக்கித் தருகின்ற நிதி ஒதுக்கீட்டையும் நிறுத்தி விட்டார்கள். அது அவர்கள் திட்டம். அதைத்தான் புதிலாக அப்போது சொன்னேன்.

ஆனால், வீடு கட்டுகின்ற திட்டம் நம்முடைய மாநில அரசின் திட்டம். அதனால் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு வீடு கட்டவேண்டுமென்ற காரணத் தினால் இந்த அமைப்பை ஏற்படுத்தியிருக்கிறோம் ; அதற்கு இந்தப் பெயரை வைத்திருக்கிறோம். அவர்களுக்கு தனியாக வீடு கட்ட வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் இப்போதும் இருக்கிறது. எல்லாச் சமுதாய மக்களுக்கும் சேர்த்து ஹவுசிங் போர்டு கட்டுகின்ற வீட்டில் 10 சத வீதம் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு ஒதுக்கப்படுகிறது. அதைப்போலவே “எல்லம் களீயரன்ஸ் போர்டு” கட்டுகின்ற வீடுகளில் 50 சதவிகிதம் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு ஒதுக்கப்படுகிறது. கிராமப்புறங்களில் ஏற்கெனவே தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் பரவலாக வாழ்கிறார்கள். அவர்கள் வாழ்கின்ற இடம் சுகாதாரமான முறையில் இல்லை. அரசுக்குச் சொந்தமான நிலம் இல்லாத இடங்களிலே நோட்டீஸ் கொடுத்து, நில ஆர்ஜிதம் செய்து, அவர்களுக்கு வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்கப்படுகின்றன. அப்படிச் கட்டப்படுகிற வீடுகள் ஓரளவு நல்ல வீடுகளாக இருக்க வேண்டுமென்பதுதான் இந்தக் கழகத்தின் நோக்கம்.

[1974 மார்ச் 13]

திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம்: பிரிந்து வாழ்கின்ற தாழ்த்தப்பட்ட மக்களை இன்றைக்கு மற்ற சமூகத்தினர்களோடு ஒன்று சேர்ந்து வாழச் செய்வது அரசின் கொள்கையா? அல்லது மற்ற சமூகத்தினர்களிடம் இருந்தே பிரித்து விடுவது கொள்கையா?

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து: இன்றைக்கும் கிராமப் புறங்களில் மேல் சாதி மக்கள் ஒரு பகுதியிலும், தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் மற்றொரு பகுதியிலும்தான் வாழ்கிறார்கள். மேல் சாதி மக்களோடு சேர்ந்தே வாழ வழி இருக்க வேண்டும் என்பதற்காக நாம் சில இடங்களில் மேல் சாதியினர் இருக்கக்கூடிய பகுதிகளிலேயே இவர்களுக்கு மனைவீடுகள் அமைத்தோம். அரிசனங்கள் இங்கே வந்து குடியேறுவதை மேல் சாதியினர் எதிர்க்கிறார்கள். சில இடங்களில் இவர்களை அங்கு போய் வாழ அஞ்சுகிறார்கள். இதுதான் இன்றுள்ள நிலை.

திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம் : தலைவர் அவர்களே, எனக்கு ஒன்று ஞாபகம் வருகிறது. போர்ஷோர் எஸ்டேட்டில் உள்ள வீடுகளை ஹவுஸி போர்டு கட்டியபோது அவற்றை மீனவர்களுக்கென்றே கட்டினார்கள். மீனவர்கள் அங்கு போய் குடியேற மறுத்த காரணத்தினால், அதை அரசாங்க ஊழியர்களுக்கு ஒதுக்கினார்கள். அரசாங்க ஊழியர்கள் அங்கே போய் குடியிருக்கிறார்கள். அப்படி இருக்கும்பொது இன்றைக்கு இந்தச் சாதியின் அடிப்படையில் இவர்கள் மேல் சாதிக்காரர்களோடு போய் வாழ அஞ்சுகிறார்கள் என்று சொல்லி—மேல் சாதிக்காரர்கள், அரிசனங்கள் என்று பிரித்து பிரித்து வைக்கின்ற நிலையில் வீடுகளைக் கட்ட இந்த சாதியின் பெயராலேயே ஒரு போர்டை அமைப்பது—அதற்கு ஒரு எஞ்சினியரை—அவரும் அரிசனர்தான்—அங்கே கொண்டுபோய் மாணேஜிங் டைரக்டர் என்று போடுவது—என்ஜினியருக்கு மாணேஜிங் டைரக்டர் உத்தியோகத்திற்கு என்ன சம்பந்தம்? இவர் இலாக்காவிலேயே சீப் இன்ஜினியராக இவரை அமர்த்தினால் சரி—எதோ பிரமோஷன் கொடுக்கவேண்டும் என்பது போல அங்கே கொண்டு போய் போடுவது சரியல்ல.

What is the function of Managing Director? This sort of perpetuating the community, I vehemently oppose. கட்டிக்கொடுக்கும் போது அரிசனங்களுக்கு என்று தனியாக இல்லாமல் மற்றவர்களுக்கும் சேர்த்துக் கட்டுங்கள். அப்படியின்றி இதுபோலச் செய்வது ரொம்பத் தப்பு—இதை நான் ஆட்சேபிக்கிறேன் என்று கூறிக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, 1,000, 1,500-க்கு மேற்பட்ட நெடுஞ்சாலைகளை அமைக்கிறபோது ரொம்பக் கவனமாக இருக்க வேண்டும். ஹைவேஸ் வரும்போது கிராமங்களிலுள்ள மக்கள் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். அவர்களுக்கு எல்லாம் ப்ரொவிஷன் பண்ணிவிட்டு, அவர்களுக்கு எந்த அளவிலும் பாதகம் ஏற்படாத வகையில் இதை அமைக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1974 மார்ச் 13]

[திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம்]

ஒரு ஹோமியோபதி காலேஜ் இங்கே வரப்போகிறது என்று இங்கே கூறப்பட்டிருக்கிறது. இது நீண்ட நெடுங்காலமான கோரிக்கை. அது வருவது பெரும் மகிழ்ச்சி. அது வரும்போது—பல்லாண்டுகளாக ஹோமியோபதியில் நல்ல அனுபவம் உள்ளவர்களை—அந்த காலேஜ் அட்மினிஸ்ட்ரேஷனில் போட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

குடும்பக் கட்டுப்பாடுத் திட்டத்திற்காக 6½ கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்தக் குடும்பக் கட்டுப்பாடுத் திட்டத்தை இன்னும் நல்ல முறையில் அமல் படுத்த வேண்டிய அவசியம் இருக்கிறது. நாம் மற்ற மாநிலங்களோடு ஒப்பிட்டுப்பார்க்கிறபோது, குடும்பக் கட்டுப்பாடுத் திட்டத்தில் மிகவும் பின்தங்கிய நிலையில் இருக்கிறோம், தற்சமயம் என்பதையும் நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

சமூகப் பொதுப் பாதுகாப்புத் திட்டத்தை மிக மகிழ்ச்சியோடு வரவேற்கிறேன். மாதம் 10 ரூபாய் என்று 30-வது வயதில் இருந்து 55 வயது வரை கட்டுகிறவர்களுக்கு 55 வயதுக்குப் பிறகு 100 ரூபாய் பென்ஷன் தரப்படும் என்பது வர வேற்கவேண்டிய ஒன்று. ஏற்கெனவே ஓய்வு பெற்றிருப்பவர்களையும் எப்படியாவது இந்தத் திட்டத்தின்கீழ் கொண்டுவர உங்கள் நிதி இலாகாவினரை கேட்கவேண்டும். அவர்கள் ரெக்கரிங் எக்ஸ்பெண்டிசர் அதிகமாக ஆகும் என்றுதான் கணக்குக் கொடுப்பார்கள். எப்படியோ பல்லாண்டுகள் பணிபுரிந்து, இன்றைக்கு ஓரளவே ஓய்வூதியம் பெறுகிற அவர்களும் பயன்பெறத்தக்க அளவுக்கு இதில் ஏதாவது செய்ய வேண்டுமென்று உங்கள் மூலமாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, குடிசைமாற்று வாரியம்—பலயிடங்களில் குடிசை மாற்று வாரியத்தின் மூலமாக வீடுகள் கட்டப்பட்டிருக்கின்றன. நான் சென்ற முறையும் கூட கேள்வி நேரத்தில் கூறியிருக்கிறேன். மைலாப்பூரில் உள்ள குயில் தோட்டம் என்ற இடத்தில் குடிசை மாற்று வாரியத்தின் மூலம் வீடுகள் கட்ட, அங்கு இருந்தவர்களை கடற்கரையோரத்தில் தற்காலிகமாக குடியமர்த்தியிருக்கிறார்கள். இந்த இடத்தில் இவர்கள் குடியமர்த்தப்பட்டு எட்டு, ஒன்பது மாதங்கள் ஆகின்றன. ஆனால் இங்கே எந்தவிதமான வசதியும் இல்லை. லைட் வசதி இல்லை, கக்கஸ் வசதி இல்லை, தண்ணீர் வசதி இல்லை, ரோடு வசதியும் இல்லை. அங்குள்ளவர்கள் ஒன்வே டிராபிக் போல-சுற்றிச் சுற்றி வந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். அங்குள்ளவர்களுக்கு வேண்டிய வசதிகளை உடனடியாகச் செய்துதர வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். கட்டிடம் கட்டிக் கொடுக்கின்ற வரையில் மினிமம் அபெனிடீஸ் என்ற முறையில் இவை தேவைப்படுகிற காரணத்தினால் அதைச் செய்துகொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து அரிசன ஹாஸ்டல்கள் பலயிடங்களில் அரசாங்கத்தினால் நடத்தப்படுகின்றன. எனக்கு வந்திருக்கிற தகவல் 75 சதவிகிதம் பாக்வாடு கம்ப்யூனிடி ஸ்டூடெண்டும், 25 சதவிகிதம் அரிசன் ஸ்டூடெண்டும் இருக்கிற விடுதிகளில் பொங்கலுக்கு, தீபாவளிக்கு என்று இரண்டு செட்டியூனிபாரம் கொடுக்கப்படுகின்றன. ஆனால் 25 சதவிகிதம் மற்ற சமூகத்

[திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம்] [1974 மார்ச் 13]

தைச் சேர்ந்தவர்களும், 75 சத விசதம் அரிசனங்களும் இருக்கிற விடுதி களில் முன்பு அதுபோல கொடுத்து வந்தார்கள். அது இப்போது, நிறுத்தப்பட்டு விட்டது என்பதுதான். இதை இங்கே மட்டும் என்ன கார ணத்தினால் நிறுத்தினார்கள் என்பது புரியவில்லை. இப்படி ஒரு பாகுபாடு செய்வது அரசுக்கு நல்லதா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து : அரிசனப் பிள்ளைகள் இருக்கிற விடுதிகளில் உடைகளைப் பொறுத்த வரையில் கொடுத்துக்கொண்டு தான் வருகிறோம். ஏற்கெனவே 3 வகுப்பு என்று இருந்ததை 5 வகுப்பு வரை என்றும், பெண்களுக்கு என்று மட்டும் இருந்ததை ஆண்களையும் சேர்த்து அங்குள்ள சிறுவர்களுக்கும் தருகிறோம். பெண்களுக்கு பொங்கலுக் கும், தீபாவளிக்குமாக, 2 செட் கொடுத்துக்கொண்டுதான் வருகிறோம். எங்கும் நிறுத்தப்பட்டதாக தகவல் இல்லை. மாண்புமிகு உறுப்பினர் எங்கே, எந்த இடத்தில் எந்த விடுதியில் நிறுத்தப்பட்டது என்கிற விவரங் களைத் தந்தால் நான் விசாரிக்கிறேன்.

திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம் : என்னுடைய குற்றச்சாட்டு 25 சத விசதம் அரிசன மாணவர்கள் உள்ள விடுதியில் கொடுக்கப்பட்டு வருகி ரது. ஆனால், 75 சத விசதம் அரிசன மாணவர்கள் உள்ள விடுதியில் உள்ளவர்களுக்கும் கொடுக்கப்பட்டு வந்தது நிறுத்தப்பட்டிருக்கிறது என் பதுதான். இது உண்மையா இல்லையா என்பதை நீங்கள் உங்கள் இலாக்கா டைரெக்டரிடம் கேட்டால் சரியான தகவல் கிடைக்கும். நாங்கள் எங்களுக்குக் கிடைத்த விவரத்தை வைத்துக்கொண்டு சொல்கிறோம்.

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து : நான் சொல்வது இலாக் காவில் ஒரு கொள்கை வைத்திருக்கிறோம். அந்தக் கொள்கையின் அடிப் படையில் 2 செட் உடைகள் நான் முன்பு சொன்னது போல் அளிக்கப் பட்டு வருவதாகும். எங்காவது கொடுக்கப்படவில்லை என்கிற விவரம் இருந்தால் நான் அது பற்றி குறிப்பாக விசாரிக்க முடியும் என்பதுதான்.

திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம் : நான் விவரத்தைத் தனியாக அளிக்கி றேன். இப்போது எந்த இடம் என்கிற விவரம் என்னிடம் இல்லை.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : இரண்டுபேரும் அரிசன் மெம்பர்கள்— இப்படி வேறுபடுகிறார்களே, எது சரி?

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து : இரண்டு அரிசன் மெம்பர் களும் இந்தச் சமுதாயத்தின்மீது அக்கறை கொண்டிருப்பதுதான்.

திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம் : இது பொது நலம். கொடுப்பது குறைக்கப்பட்டால் ஏன் கொடுக்க வில்லை என்று அந்த அம்மாள் கூடக் கேட்கலாம்.

1974 மார்ச் 13]

[திருமதி ஜோதி லெங்கடாசலம்]

ஆகவே, இந்த வித்தியாசம் இருக்கிறது. தயவு செய்து இலாகாவிலே சரியாக விசாரித்து, அவ்வாறு கொடுத்திருப்பதை, நிறுத்தியிருப்பதை இவ்வாண்டு சேர்த்துக் கொடுக்குமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, ரிஜிஸ்டிரேஷன் டிபார்ட்மென்ட். அந்த டிபார்ட்மென்ட்டிலே ஒரு அரிசனப் பெண்மணி 1969-ம் ஆண்டு சப்-ரிஜிஸ்டிரார் கிரேட்-2 ஆக அப்பாயன்ட் செய்யப்பட்டார்கள். எப்படி அப்பாயன்ட்மென்ட் கொடுக்கப்பட்டது. கன்பிக்குவஸ் மெரிட் என்ற முறையில் கொடுக்கப்பட்டது. அவரை ரிவர்ட் செய்து (குறுக்கீடு) ஓராண்டுக்குப் பிறகு அவர்கள் போகாத இடமெல்லாம் போய் (குறுக்கீடு) நான் முதலிலே சொல்லிவிடுகிறேன்—மெரிட்டிலே கொடுத்திருக்கிறார்கள். பிறகு, எல்லாக் குறிப்பேடுகளையும் எடுத்துப் பார்த்திருக்கிறார்கள். ஓராண்டுக் காலம் சென்று கொடுத்ததற்கு மிக்க நன்றி. இனிமேல் அவ்வாறு நடக்காமலிருப்பதற்காகத் தான் நான் இதைக் கூறுகிறேன். அவர்களை ரிவர்ட் செய்து, பிறகு ஓராண்டு கழித்து திரும்பவும் ப்ரமோஷன் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ப்ரமோஷன் கொடுத்தபிறகு, 8 ஆண்டு காலம் அவர்கள் அசிஸ்டெண்டாக இருந்திருக்க வேண்டும், அதன் பிறகுதான் இந்த பிரமோஷனுக்கு உரியவர்களாவர் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்த ஈஸ்ஸை எல்லாம் ரிலாக்சேஷன் செய்தபிறகுதானே பிரமோஷன் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அந்த ரிலாக்சேஷனுக்கு மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்களும் காரணமாக இருந்த பிறகு, அவர்களுக்கு ரிவர்ட்ஷன் கிடைத்திருக்கிறது.

அவர்களுக்காகப் புது பேனல் போட வேண்டியதாக இருந்திருக்கிறது. புது பேனல் எப்படி போட்டிருக்கிறார்கள்? ஏற்கனவே பிரமோஷன் பெற்றவர்கள், பிரமோஷன் லிஸ்டிலே உள்ளவர்கள் எல்லாரையும் சேர்த்து 300 பேர் கொண்ட பேனல் போட்டிருக்கிறார்கள். ஒரு போஸ்டுக்கு எப்படி பேனல் கிரியேட் பண்ணுவது? 6 பேர், 10 பேரைக் கொண்டு பேனல் போடுவார்கள். 300 பேர் கொண்ட பேனல் என்ன பேனல்? 300 பேர் அந்த கிரேடை reach செய்ய எத்தனை ஆண்டுக் காலம் ஆகும்? அந்த அம்மையாருடைய குடும்பம் ஓராண்டுக் காலம் “அரசு posting கொடுக்காத காரணத்தினால் எவ்வளவு கஷ்டப் பட்டிருக்கும் என்பதை நினைத்துப் பார்த்தீர்களா? நீங்கள் டிபார்ட்மென்டைக் கேளுங்கள், செக்கரட்டரியைக் கேளுங்கள், எப்படி panel பிரிப்பேர் பண்ணினார்கள் என்று? எலிஜிபிலா, இல்லையா என்பதைப் பார்க்காமல் எப்படி பிரிப்பேர் பண்ணினார்கள்?

[மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் தலைபை]

இன்றைக்கு, ஐ.ஜி. ஆப் ரிஜிஸ்டிரேஷனை இருக்கக் கூடியவரைப் பற்றி ஒன்றை நான் கூறித்தான் ஆக வேண்டும். அவரும் தாழ்த்தப்பட்ட சமூகத்தைச் சேர்ந்தவர். ஒவ்வொரு டிபார்ட்மென்ட்டிலேயும், நான் முக்கியமாக என்ன சொல்கிறேன் என்றால், தாழ்த்தப்பட்டோருக்காக அமைக்கப்பட்ட வீட்டு வசதி வாரியத்திலே கூட, ஹரிஜனை மாணேஜிங் டைரக்டராகப் போட்டிருப்பது தவறு. நான் எத்தனையோ தடவை சொல்லியிருக்கிறேன். இதில் எனக்கு சுயநலமே கிடையாது. பொது நலத்தை ஒட்டித்தான் சொல்கிறேன், நீங்கள் ஒரு நான்-ஹரிஜனைப் போடுங்கள்—நீங்கள் ஹரிஜனங்களுக்கு ஏதாவது செய்யவேண்டுமென்று நினைத்தால். You put a non-Harijan there.

[திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம்]

[1974 மார்ச் 13]

இன்றைக்கு ஐ. ஜி. ஆப் ரிஜிஸ்டிரேஷன் இருக்கிறார். அவர்மேல் தனிப்பட்ட முறையிலே எனக்கு எந்தக் கோபமும் கிடையாது. ஆனால், அவருடைய டிபார்ட்மெண்டிலே இருக்கக் கூடிய தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் எவ்வளவு வேதனைப்படுகிறார்கள் என்பதை நான் சட்டிக் காட்டாமல் இருக்க முடியவில்லை. எல்லோருக்கும் ஒரு குறைபாடு ஏற்பட்டிருக்கிறது. திடீரென்று மெமோ இஷ்யூ பண்ணுவது, முக்கியமான வர்களுடைய கேஸ்களை எல்லாம் நாங்கள் பார்க்கிறோம். அவர்களைப் பார்த்து, நீங்கள் ஏன் எம். எல். ஏக்களிடம் போகிறீர்கள் என்று கேட்பது. எம். எல். ஏக்கள் எதற்கு இருக்கிறார்கள். we are representatives of thousands and thousands of people. அதை எப்படி இந்த ஐ. ஜி. மறுக்க முடியும்? அவ்வாறு அவர்கள் கேட்பது தவறு, நாங்கள் கேட்பது தவறு? அவர்களுடையெல்லாம் நசுக்குவதிலே இருக்கிறோமென்றால், அவர்கள் முன்னேறி வரவேண்டுமென்ற எண்ணமே அவருக்கு கிடையாது. அவர்களை முன்னேறச் செய்யவில்லையென்றால் கூட, கெடுதல் பண்ணக் கூடாது. அவர்மேல் தனிப்பட்ட முறையிலே எனக்குக் கோபமே கிடையாது. அவர் நண்பர் தான். ஆனால், ஒரு அட்மினிஸ்டிரேஷன் செய்யும்போது, நீங்கள் தயவு செய்து அவற்றையெல்லாம் பார்த்து, ஐ.ஜி. ஆப் ரிஜிஸ்டிரேஷன் எப்படி இருக்க வேண்டுமென்று சொல்ல வேண்டும். திடீரென்று சப்ரிஜிஸ்டிரேட்டார் ஆபிஸிலே (குறுக்கீடு) என்ன கதியிலே அது இருக்கிறது என்று நமக்குத் தெரியும். அங்குள்ள அதிகாரி உட்கார்ந்து கொண்டிருப்பதே ஓர் ஓட்டை நாற்காலியிலே. அதற்கு ஒரு மெமோ, அதற்கு ஒரு எக்ஸ்பிளனேஷன். Sub-Registrar ஐ மற்ற ஊழியர்கள் முன்பே கேவலப்படுத்துவது. இப்படி இருந்தால் சப்ரிஜிஸ்டிரேட்டார்கள் பிழைப்பதா அல்லது சாவதா என்று எனக்குப் புரியவில்லை.

இப்பொழுது ஒரு முனைவரி போட்டிருக்கிறீர்கள் அரிஷ்டத்திற்கு 30 சத வீதம் போட்டிருக்கிறீர்கள். இந்த அரிஷ்டத்திற்கு எப்படி 30 சத வீதம் என்று டிசைட் பண்ணினார்கள் என்று புரியவில்லை.

மாண்புமிகு திரு க. அன்பழகன் : இந்த அரிஷ்டம், மருந்து அரிஷ்டமாக ஆயுர்வேதத்தில், சித்த வைத்தியத்தில் இருப்பது ஒன்று. ஆனால், மக்கள் இப்பொழுது பல்வேறு கடைகளிலே அரிஷ்டம் வாங்கிச் சாப்பிடுகிறார்கள். பெரும்பாலும் அது போதைப் பொருளாக இருக்கிறது என்ற காரணத்தினால், அந்த போதைப் பொருள் அதிகமாக வேறு மாநிலத்திலிருந்து தமிழ் நாட்டிற்குக் கொண்டு வந்து விற்கப்படுகிறது என்று சொல்லப்பட்ட காரணத்தினால், அதைத் தடுக்க வரியாவது போடப்பட்டால் நன்றாக இருக்கும் என்று இவ்வாறு போடப்பட்டிருக்கிறது. மருந்து அரிஷ்டம் தனியாக, எந்த எந்த கடைகளிலே இருக்கிறது, எங்கெங்கு உபயோகிக்கப்படுகிறது என்று சொல்லப்படுமானால், அதை நிச்சயமாக பரிசீலிப்போம்.

திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம் : அரிஷ்டத்தில் 5 அல்லது 10 சதவிகிதம் தான் ஆல்கஹால் இருக்கும். மதுக் காசம் சாப்பிடுகின்ற பழக்கம், விற்பனை, கேரள மக்களிடத்தில் கேரளாவில் இருக்கிறது.

1974 மார்ச் 13]

[திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம்]

நல்லார் ஒருவர் உளரேல் அவர் பொருட்டு எல்லார்க்கும் பெய்யும் மழை என்று படித்திருக்கிறோம். ஆனால், இப்பொழுது, பொல்லார் ஒருவர் உளரேல் அவர் பொருட்டு எல்லோருக்கும் கெடுதல் ஏற்படும் என்று மாற்றிக்கொள்ள வேண்டும்போல் இருக்கிறது.

அதற்காக டிரக் இன்ஸ்பெக்டர்களை வைத்து எங்கெங்கு தவறாக உபயோகிக்கிறார்கள். என்பதைக் கண்டுபிடித்து, அவர்களுக்கு ஹெவி ஃபைனைப் போடுங்கள். அதிலே ஆட்சேபணை கிடையாது. ஆனால், அதற்காக இன்றைக்கு இப்படி வரி விதித்தால் அது எங்கே போகும் என்று தெரியவில்லை. அதனால் ஆயுர்வேத மெடிசின் பிரிப்பேர் செய்வதற்கு இடைஞ்சல் ஏற்படுவிடும். ஆகையால், அதையும் சற்று கவனிக்கவேண்டுமென்று கேட்டு, சந்தர்ப்பம் கொடுத்ததக்கு நன்றி தெரிவித்து முடித்துக்கொள்கிறேன்.

*திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன் : தலைவர் அவர்களே, நடப்பு ஆண்டின் நிதிநிலை அறிக்கைமீது அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பாக இறுதியாக என்னுடைய கருத்துக்களை வழங்குவதற்கு வாய்ப்பினை அளித்தமைக்காக நன்றி செலுத்த கடமைப் பட்டிருக்கிறேன்.

மனைத்தக்க மாண்புமையன் ஆகித்தற் கொண்டான்
வளத்தக்கான் வாழ்க்கைத் துணை

என்பது வள்ளுவர் காட்டும் வீட்டுப்பொருளாதாரம். அதேபோல்தான்

நாட்டின் வருவாய்க்குத் தக்கபடி நிதிநிலை அறிக்கையையும் திட்டத்தையும் சமர்ப்பிக்கவேண்டும். அப்பொழுதுதான், பற்றாக்குறை இல்லாத பட்ஜெட் டாகவும், பரிதாபகரமான நிலைமைகளை மக்களுக்கு ஏற்படுத்தாமலும் காப்பதற்கு ஒரு வழிவகை ஏற்படும். இந்த நாட்டுப் பொருளாதாரத்தை காக்க வழிவகை காணக்கூடிய வகையிலும் அது அமையும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இந்த நிதி நிலை அறிக்கை மீது என்னுடைய விளக்கத்தையும் சில புகார்கள் களையும் கோட்டையிலிருந்து தொடங்கலாம் என்று கருதுகிறேன். தமிழக அரசுத் தலைமைச் செயலகத்தில் கூட்டுறவுக் கடன் வழங்கும் சங்கம் இருப்பதை நாம் அத்தனைபேரும் நன்றாக அறிவோம். அந்தச் சங்கத்தின் பொருளாளர் போலிக் கையெழுத்திட்டு வங்கியிலிருந்து ஏறத்தாழ ரூ. 38,000-யை எடுத்துக்கொண்டு தலைமறைவாகி விட்டதாகவும் பிறகு அது கண்டுபிடிக்கப்பட்டு, ஏறத்தாழ ரூ. 8,000 அவரிடமிருந்து கைப்பற்றப் பட்டிருக்கிற சூழ்நிலையையும் கேள்விப்படும்போது உள்ளபடியே நான் மெத்த வருத்தப்படுகிறேன். இது உண்மையா இல்லையா என்பதற்கு இந்த அரசாங்கம் தக்க பதிலை அளிக்கவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். கோட்டையிலே விழுந்த ஊழல் ஓட்டை உண்மை தானா? அந்த அதிகாரியைப் பதவி நீக்கம் செய்யாமல், நம்முடைய வராண்டாவில் பவனி வரக் செய்திருப்பது நேர்மைதானா? என்பதை நாமெல்லாம் சிந்தித்துப் பார்த்து தகுந்த பரிகாரம் தேடவேண்டுமென்று விரும்பி வேண்டிக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன்] [1974 மார்ச் 13]

இதேபோல் தென் ஆர்க்காடு மாவட்டத்தில் திருக்கோயிலாருக்கு அருகில் இருந்த சேமிப்புக் கிடங்கிலே 1972-ம் ஆண்டு சேமித்து வைக்கப்பட்டு இருந்த எட்டாயிரம் மூட்டை நெல்லை பெண்ணை யாற்றிலே ஏற்பட்ட வெள்ளம் அடித்துச் சென்றதாக நாம் கேள்விப்பட்டோம். நல்ல உள்ளம் படைத்தவர்களின் எல்லா உள்ளங்களும் மிக்க வேதனைப்பட்டன, நான்குட ஆச்சரியப்பட்டேன். என்னடா இந்த சேமிப்புக் கிடங்கை ஊருக்கு நடுவிலே கட்டாமல் பெண்ணை யாற்றின் நடுவிலேயா கட்டியிருப்பார்கள் என்று. ஆனால் பிறகு விசாரித்துப் பார்த்ததில் அது ஊருக்கு நடுவிலேதான் கட்டப்பட்டு இருக்கிறது. என்பதை அறிந்துகொண்டேன். பிறகு அதைப் பற்றி விசாரணை நடத்தப்பட்டு அதிலிருந்து தெரியவந்திருப்பது, வெள்ளம் அடித்துச் செல்லவில்லை, அதிகாரிகள் கையாடல் செய்ததால்தான் அப்படிப்பட்ட நிலைமை ஏற்பட்டது என்று. உள்ளபடியே நாமெல்லாம் மிகவும் வேதனைப்படுகிறோம். அதனுடைய மதிப்பு நான்கு லட்சத்து 87 ஆயிரம் ரூபாய் என்றும் இந்தக் கையாடலின் கதாநாயகன் அங்கே அப்போது பணியாற்றிய தாலூகா சப்ளைஆபீஸர் என்றும் தெரிகிறது. இந்த அரசாங்கம் உடனடியாக விசாரணை செய்ததா? இதைப்பற்றி விசாரணை செய்யப்பட்டு அந்த அதிகாரியை நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு அவர் கைது செய்யப்பட்டிருக்கிறார்.

இப்படி 1972-ம் ஆண்டு நடந்த கையாடல் 1974-ம் ஆண்டிலே தான் கண்டுபிடிக்க முடிந்தது என்றால் இந்த அரசாங்கம் எவ்வளவு தாமதமாக ஊழல் புகார்களை விசாரித்துக் கொண்டிருக்கிறது என்பதற்கு இது ஒரு நல்ல ஆதாரமாகும்.

அதுமட்டுமல்ல, கிண்டியிலே ஒரு சிறுவர் பூங்கா இருக்கிறது. 1973-ம் ஆண்டில் அங்கே சூபரின்டென்டாக பணியாற்றிய நத்தகோபால் என்பவர் அங்கே உள்ள பிராணிகள், பறவைகள் மற்றும் ஊர்வன வற்றிற்கு மீன், மாமிசம், தானியம் இவை எல்லாம் விலைக்கு வாங்கிக் போட்டதாக போலி ரசீதுகள் தயார் செய்து ஒரு லட்சம் ரூபாய்வரையில் கையாடல் செய்திருக்கிறார். அதற்காக அவர் கைதுசெய்யப்பட்டு பெங்களூரிலே தங்கியிருந்து நிபந்தனை ஜாமீனில் விடப்பட்டிருக்கிறார். இப்படி ஒவ்வொன்றாக பார்த்தால் ஒவ்வொரு ஆண்டும் ஊழல் ஊழல் என்று வளர்ந்துகொண்டு இருக்கிறதே தவிர குறைந்ததாகத் தெரியவில்லை. இதற்கெல்லாம் பரிகாரம் காணவேண்டுமென்று விரும்பி வேண்டி நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.....

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி : தலைவர் அவர்களே.. தவறுசெய்தவர்கள் கைது செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள், நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு இருக்கிறது. உறுப்பினர் அப்படி கைது செய்தது நியாயமில்லை என்று சொல்கிறார்களா? அப்படி நடவடிக்கை எடுத்தது தப்பு என்று சொல்லுகிறார்களா?

திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன் : தலைவர் அவர்களே, கைது செய்ததை நானும் அறிந்தேன். ஆனால் காலதாமதம் ஏன் என்றுதான் கட்கிறேன்.

1974 மார்ச் 13]

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி : காலதாமதம் ஏன் என்று வழக்கு விசாரிக்கப்பட்டு பப்ளிக் பிராஸிக்யூட்டர் குற்றவாளி என்று சொல்லிய பிறகுதான் நடவடிக்கை எடுக்கமுடியும், அப்படியில்லாமல் விசாரிக்காமல் உடனடியாக நடவடிக்கை எடுத்து கைது செய்யவேண்டுமென்று சொல்கிறார்களா? வழக்கறிஞரான அவர்கள் விளக்கம் அளிக்க வேண்டும்.

திரு. பெ. சௌந்தரபண்டியன் : வழக்குப் போட்டவுடன்தான் பப்ளிக் பிராஸிக்யூட்டருக்கும் அதற்கும் சம்பந்தமாகிறது. ஆகவே விசாரணை செய்து அவர்கள் மேல் நடவடிக்கை எடுப்பதில் ஏன் தாமதம் என்பதை அமைச்சர் சொன்னால் நல்லாக இருக்கும்,

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி : எந்த விஷயத்திலேயும் பப்ளிக் பிராஸிக்யூட்டர்தான் பிராஸிக்யூஷனை எடுக்கிறார்கள், அதுதான் முறை வழக்கு விசாரணை நடத்துவதும் பப்ளிக் பிராஸிக்யூட்டர்தான் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. பெ. சௌந்தரபண்டியன் : ஊழல் நடந்திருப்பதை உள்ள படியே ஒத்துக்கொண்டதற்காக நான் நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஆனால் அந்த கையாடலை செய்தவர் பெங்களூரிலேயே நிபந்தனை ஜாமீனிலே இருக்கிறார். ஊழல் தொடர்ந்து நடந்து கொண்டிருக்கிறது.

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி : பல ஆண்டுகளாக நடந்து கொண்டிருந்த ஊழல்கள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டிருக்கின்றன, இப்பொழுது ஊழல்கள் குறைந்துகொண்டு வருகின்றன. இந்த ஆட்சி வந்ததற்குப் பிறகு ஊழல்களைக் கண்டுபிடித்து நடவடிக்கை எடுத்ததால்தான் ஊழல்கள் குறைந்து கொண்டு வருகின்றன என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. பெ. சௌந்தரபண்டியன் : ஊழல்கள் பெருகிவிட்டதால்தான் முன்னேற்றக் கழகத்தை ஆட்சியிலே அமர்த்தினார்கள் மக்கள். ஆனால் அதைக் கண்டுபிடிப்பதிலே.....

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி : ஊழலையே முதலாக வைத்து, ஊழல், ஊழல் என்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். பெருகிவந்த ஊழல்களை முன்னேற்றக் கழக ஆட்சிதான் கண்டிப்பிடித்து, கண்டுபிடித்து நடவடிக்கைகள் எடுத்திருக்கிறது, நடவடிக்கை எடுக்காமல் இருக்கவேண்டுமென்று அவர்கள் சொல்கிறார்களா?

திரு. பெ. சௌந்தரபண்டியன் : தலைவர் அவர்களே, யார் ஊழலை முதலாக வைத்திருக்கிறார்கள் என்று என்னையும் அவர்களையும் பார்த்தாலே நன்றாக தெரியும்.

[1974 மார்ச் 13]

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி : அதை அவரவர்கள் ஊரிலே போய் விசாரித்தால் நன்றாகத் தெரியும். சும்மா ஊழல் ஊழல் என்று கூறிக்கொண்டே ஏதோ இங்கே உட்கார்ந்து உள்ளவர்கள் எல்லாம் ஊழல் செய்கிறவர்கள் போலவும் அங்கே உட்கார்ந்து இருக்கிறவர்கள் எல்லாம் ஊழல் இல்லாதவர்கள் போலவும் பேசுகின்றார்கள். 31-ஆம் தேதி ஊழல் என்றும் 2-ஆம் தேதி ஊழல் போய்விட்டது என்றும் சொன்னவர்கள். ஆகவே அவரவர்கள் ஊரிலே போய் கேட்டால் நிச்சயமாகத் தெரியும்.

திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன் : தலைவர் அவர்களே, நான் சுட்டிக் காட்டியவைகள் எல்லாம் உண்மைக்கு மாறாக இருந்தால் அதற்குப் பொறுப்பேற்றுக்கொள்ளத் தயாராக இருக்கிறேன். ஆனால் அவை எல்லாம் உண்மையாக இருந்தால் அமைச்சர் அவர்கள் பொறுப்பேற்றுக் கொள்வார்களா?

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி : பெறுப்பேற்றுக் கொள்ள எந்த இடத்திலும் நான் தயார்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : தலைவர் அவர்களே, ஏதோ இங்கே உட்கார்ந்திருக்கிறவர்கள் எல்லாம் ஊழல்களிலே ஈடுபடுகிறார்கள் என்று அமைச்சர் அவர்கள் கூறுகிறார்கள். எங்களைப் போன்றவர்கள் எல்லாம் அப்படியில்லை, எங்களைப் போன்றவர்களையெல்லாம் விசாரிக்க மக்கள் மன்றத்திலே விசாரணை வைத்தாலும் அதற்கும் தயாராக இருக்கிறோம். அரசாங்கத்திலிருந்து நீதிவிசாரணை வைத்தால் அதற்கு வேண்டுமானாலும் தயாராக இருக்கிறோம் அல்லது சி.பி.ஐ. மூலமாக விசாரணை வைத்தால் அதற்கும் தயாராக இருக்கிறோம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஆனால் அதேமாதிரி அவர்களும் தயார்தானா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி : நான் யாரையும் சேர்த்துச் சொல்லவில்லை. 31-ஆம் தேதி ஊழல் என்று சொல்கிறவர்கள் 2-ஆம் தேதி மன்னிப்புக் கேட்டார்கள் என்றுதான் சொன்னேனே தவிர யாரையும் குறிப்பிட்டுச் சொல்லவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அப்படியிருக்கும்பொழுது பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள் ஏன் அந்த ஊழலிலே சேர்ந்து கொள்கிறார்கள் என்று எனக்குப் புரியவில்லை. நமக்கு எல்லாம் அப்படிப்பட்ட பழக்கம் கிடையாது, அப்படிப்பட்ட பழக்கம் உள்ளவர்களோடு சேர்வதும் கிடையாது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். திரு. பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள் அந்தக் கூட்டத்திலே சேரவேண்டாம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன் : தலைவர் அவர்களே, அந்த ஊழல் கூட்டத்தில் இருக்கக்கூடாது என்பதற்காகத்தான் நாங்கள் இங்கே வந்திருக்கிறோம் என்பதைத் தவிர வேறு ஒன்றும் இல்லை. நான் ஒன்றை

1974 மார்ச் 13]

[திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன்]

ஆணித்தரமாகச் சொல்ல விரும்புகிறேன். பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் முதலமைச்சராக இருந்த நேரத்தில் என்னுடைய தொகுதியில் கொசூரில் பணியாற்றிய கணக்குப்பிள்ளை ஒருவர் ஒரு லட்ச ரூபாய் கையாடல் செய்தார் என்று புகார் மனு ஒன்று என்னிடம் பொது மக்களால் கொடுக்கப்பட்டு நான் அன்றைய தினம் முதலமைச்சராக இருந்த ஒப்பற்ற தலைவர் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களிடத்தில் கொடுத்தேன். பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களும் அதைப்பற்றி நடவடிக்கை எடுத்து, விசாரித்து, அது உண்மை என்று அறிந்தவுடன் அந்த கணக்குப்பிள்ளையின் வேலை நீக்கம் செய்யப்பட்டது. ஆனால் மதிப்பிற்குரிய கருணாநிதி அவர்கள் முதலமைச்சராகப் பொறுப்பேற்றுக் கொண்டதற்குப் பிறகு, அறிஞர் அண்ணா அவர்கள், யார்மீது ஊழல் குற்றம் சாட்டப்பட்டு யாரை வேலை நீக்கம் செய்தார்களோ அவருக்கு திரும்பவும் வேலை கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை மெத்த வருத்தத்துடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். முதலமைச்சர் அவர்கள் உறவுக்குக் கை கொடுப்போம் என்று சொல்வார். ஆனால் இப்போது ஊழல் செய்தவரை கைதூக்கி விட்டுக்கொண்டிருக்கிறார் என்பதை எண்ணி மிகவும் வேதனைப்படுகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : நான் விவரம் தெரிந்துகொள்ள வேண்டுமென்பதற்காகக் கேட்கிறேன். முதலமைச்சர் பதில் சொல்வதற்கு வசதியாக இருக்கும் என்பதற்காகக் கேட்கிறேன். யார், எந்த ஊர் என்பதைத் தெளிவாகச் சொல்ல வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன் : நான் தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிறேன். கொசூர் கணக்குப்பிள்ளை, குளித்தலை வட்டம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். பொதுப்பணித்துறை அமைச்சர் விவரம் கேட்டார். கொசூர், குளித்தலை வட்டம் என்னுடைய தொகுதி. கவர்னர் உரை விவாதத்தில் நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள்.....

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : நான் விவரம் தெரிந்து கொள்வதற்காக கேட்கிறேன். அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் காலத்திலே வேலை நீக்கம் செய்யப்பட்டவர் கலைஞர் காலத்திலே வேலை கொடுக்கப்பட்டார் என்று சொன்னார்கள். பின்னாலே வேலைக்குச் சேர்த்துக்கொண்டது ஒன்றுமே தவறில்லை என்று சொல்லி சேர்த்துக்கொள்ளப்பட்டாரா? அல்லது விசாரணை நடைபெற்று அவர் குற்றவாளி என்று தெரிந்து கொண்டதற்குப் பிறகு வேலைநீக்கம் செய்யப்பட்டு அதற்குப் பிறகு வேலையில் சேர்த்துக்கொள்ளப்பட்டாரா? அல்லது ஒன்றுமே தவறு செய்யவில்லையென்பதால் சேர்த்துக்கொள்ளப்பட்டாரா!

திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன் : விசாரணை செய்து வேலைநீக்கம் செய்யப்பட்டார். மீண்டும் வேலை கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது, அதைத்தான் சொன்னேன். கவர்னர் உரை விவாதத்தில் நான் சில புகார்களைச் சொன்னேன். அதற்குப் பதில் சொல்லும்பொழுது முதலமைச்சர் பல குடும்பால் இருக்கிறது, அதிலே ஒரு குடும்பாலிலே ஒரு துளி விஷம் விழுந்துவிட்டால் எல்லாக் குடங்களையும் கீழே ஊற்றிவிடுவதா என்று சொன்னார்கள்.

[திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன்] [1974 மார்ச் 13]

பிற்பகல் 1.00

இரண்டு, மூன்று ஊழல் புகார்களை மட்டும் நான் கொடுக்கிறேனே தவிர, எல்லாவற்றையும் கொடுக்கவில்லை. காரணம், எல்லாவற்றையும் சொல்வது என்றால் அதற்கு நேரம் போதாது, பேரவைத் தலைவரவர்களும் அந்த அளவிற்கு அனுமதியும் வழங்க மாட்டார்கள். ஆகவே தான் எல்லாவற்றையும் சொல்லவில்லையே தவிர வேறொன்றுமில்லை. ஏறத்தாழ ஒவ்வொரு ஆண்டும் ஓராயிரம் புகார்களுக்கு மேல் வருகின்றன. எனவே, ஓராயிரம் குடத்திலே விஷம் கலக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, நிர்வாகத்தைச் சீர்படுத்த வேண்டும், நிர்வாகிகளிடம் கண்டிப்பு காட்டி நேர்மையாக நடப்பதிலே மிகுந்த அக்கரை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும், அப்படி இந்த நாட்டைக் காக்க வேண்டுமென்றுதான் சொல்கிறேனே தவிர, எனக்கு எந்தவிதமான கருத்து மாச்சரியமோ, மன மாச்சரியமோ இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் கல்விக்காக 110.15 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. முதலமைச்சரவர்கள் ஏறத்தாழ 53 பக்கங்கள் கொண்ட நிதிநிலை அறிக்கையை இங்கே படித்துக் காட்டினார்கள். இந்த 53 பக்கங்களில், பணம் மட்டுமல்ல, பக்கங்கள் கூட கல்விக்காகத்தான் அதிகமாக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஏறத்தாழ நான்கேகால் பக்கங்கள் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

நம்முடைய நாட்டின் கல்வித் தரம் என்ன? எந்தச் சூழ்நிலையில் கல்வியின் தரத்தை உயர்த்தியிருக்கிறோம், கட்டுப்பாட்டை எந்த அளவில் வளர்த்திருக்கிறோம்? கல்விக்கூடங்களை எவ்வளவு நாட்கள் திறந்து வைத்திருக்கிறோம் என்பதை இந்த அரசாங்கம் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். ஆசிரியர்கள்-மாணவர்கள் வீதாச்சாரம் குறையவும், ஆசிரியர்கள்-மாணவர்கள் மத்தியில் கட்டுப்பாடு வளரவும், ஆசிரியர்கள்-மாணவர்கள் மத்தியில் அவர்களது உறவு பாதிக்காமல் இருக்கவும், கல்விக்கூடங்களில் வேலைநிறுத்தங்கள் நிகழாமல் முன்கூட்டியே கவனித்துக் கொள்ளவும், கல்வியின் தரத்தை உயர்த்தவும், அறிவைப் புகச்செய்து அரசியல் புகாமல் தடுக்கவும் முயற்சிகளை இந்த அரசு எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று வேண்டி விருப்பிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, வேளாண்மைத் துறையைச் சீரமைக்க வேண்டுமென்று 1970-ம் ஆண்டில் இந்த அரசாங்கம் முடிவெடுத்தது. எடுத்த முடிவு இதுவரையில் ஊறுகாய் பானைக்குள் போடப்பட்ட ஊறுகாயைப் போல் ஊறிக்கொண்டு இருப்பதற்கு என்ன காரணம்? ஒவ்வொரு மாவட்டத்தையும் எடுத்துக்கொண்டால் வேளாண்மைத் துறையில், பருத்திக்காக ஒரு மாவட்ட வேளாண்மை அதிகாரி, எண்ணெய் வித்துக்களை கவனிப்பதற்காக ஒரு அதிகாரி, கரும்பு சாகுபடியைக் கவனிப்பதற்கு ஒரு அதிகாரி, பொதுவாக ஒரு வேளாண்மை அதிகாரி என்று இப்படிப் பலவாறாகப் பிரிக்கப்பட்டு, பல அலுவலகங்கள் திறக்கப்பட்டு இருக்கின்ற சூழ்நிலை இருக்கிறது. அதனால் படிக்காத விவசாயி அலுவலகங்களை

1974 மார்ச் 13]

[திரு. பெ. சௌந்தர பாண்டியன்]

தேடி அலைகின்ற சூழ்நிலையை இந்த அரசு உருவாக்கியிருக்கிறது. அந்தத் துறையிலேயே உள்ள பெரிய அதிகாரிகள், அனுபவம் உள்ளவர்கள் இதைச் சீரமைக்க வேண்டுமென்ற கருத்தைச் சொல்லியும் கூட இந்த அரசாங்கம் அதை ஏற்றுக்கொண்டும் கூட இதற்கு இவ்வளவு கால தாமதம் ஆவதற்கு என்ன காரணம் என்பதைச் சிந்திக்க வேண்டும். எனவே இதில் உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று பணி வண்போடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

உரத்தைப் பொறுத்த வரையில் எடுத்துக்கொண்டால் உள்ளபடியே சொல்கிறேன், நாம் அதற்காக மெத்த வருத்தப்பட வேண்டும். விவசாயிகள் இயற்கை உரத்தை முன்பு பயன்படுத்தினார்கள். மாட்டு எரு, பன்றி எரு, தழைகள், அவுச்செடி, கொழுஞ்சிச்செடி போன்ற வற்றைப் பயன்படுத்தினார்கள். ஆனால் இடைக்காலத்தில் இந்த அரசாங்கமும், மத்திய அரசாங்கமும் இரசாயன உரத்தைப் பயன்படுத்தி உற்பத்தியைப் பெருக்குங்கள் என்று விளம்பரம் செய்ததால் பாஸ்பேட் உரம் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. இப்பொழுது அந்த பாஸ்பேட் உரம் பாஸ்போர்ட் எடுத்துக் கொண்டு, தான் வந்த நாட்டிற்கு சென்று விட்டதோ என்று கருத வேண்டியுள்ளது. அதைப்போல் யூரியாவை அறிமுகப்படுத்தினார்கள். கடையிலே சென்று யூரியா கொடு என்றால், நீ யாரையா என்று கேட்கும் சூழ்நிலை இருக்கிறது. மீண்டும் இயற்கை உரத்தையே பயன் படுத்த அரசு தீவிர திட்டம் வகுத்து செயல்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

கால்நடைத்துறையில் ஒரு கார்ப்பரேஷனை அரசு நிறுவி இருக்கிறது. 1973-ம் ஆண்டில் கோழி வளர்ப்பு கார்ப்பரேஷன் என்ற நிறுவனத்தை இந்த அரசு துவக்கியிருக்கிறது. இது அவசியம்தானா; தேவைதானா என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். கோழி வளர்ப்பு கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் மட்டும் இப்பொழுது கால்நடை வளர்ச்சித் துறை நெறியாளரின் கண்காணிப்பில் இருக்கிறது. மற்றவை இந்த கோழி வளர்ப்பு கார்ப்பரேஷனிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டு கண்காணிக்கப்பட்டுவருகிறது. அதனால் நிர்வாகச் செலவு பல லட்சக்கணக்கான ரூபாய் வீணாகிறது என்று கூற விரும்புகிறேன்.

பஞ்சாபில் இதேபோல் கோழி வளர்ப்பு கார்ப்பரேஷனைத் துவக்கினார்கள். “ப்ரக்யூர்மென்ட் அண்ட் டிஸ்ட்ரிப்யூஷன் ” என்ற பணியை மட்டும் பஞ்சாப் கார்ப்பரேஷன் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறதே தவிர எல்லாப் பொறுப்புகளையும் அல்ல என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஆகவேதான் அங்கே லாபகரமாக நடக்கிறது, இங்கே நஷ்டம் ஏற்படுகிற சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது, நிர்வாகச் செலவும் வீணாகி பொருளாதார விரயத்தை ஏற்படுத்துகிறது. எதற்கு இந்த கார்ப்பரேஷன்? இன்னும் கொஞ்சநாள் போனால் கோழி முட்டைக்கு ஒரு கார்ப்பரேஷன், கோழிக் குஞ்சுக்கு ஒரு கார்ப்பரேஷன், ஆட்டுக்கு ஒரு கார்ப்பரேஷன், மாட்டுக்கு ஒரு கார்ப்பரேஷன் என்று இப்படி வளர்த்து நம்முடைய பணத்தை வீணக்கக் கூடாது என்றுதான் சுட்டிக்காட்டுகிறேனே தவிர வேறு எதற்காகவும் அல்ல என்பதைப் பணிவோடு தெரிவித்துக்கொள்ள

[திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன்]

[1974 மார்ச் 13]

விரும்புகிறேன். எனவே, தயவு செய்து கோழி வளர்ப்புக் கழகத்தை இந்த நாட்டு மக்கள் கேலி பேசும் அளவிற்கு உண்டாக்க வேண்டாமென்று நான் விரும்பி வேண்டிக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : கார்ப்பரேஷன்களை அதிகமாகப் போட்டு காரியங்களைச் சலபமாகக் ஆக்குவதற்கும், பண வசதிகளை பேங்க் மூலமாகப் பெறுவதற்கும் அரசு ஏற்பாடு செய்தது தவறு அல்ல. அதற்காக கோழிக்கு ஒரு கார்ப்பரேஷன், முட்டைக்கு ஒரு கார்ப்பரேஷன் குஞ்சுக்கு ஒரு கார்ப்பரேஷன் என்றெல்லாம் கிண்டல் செய்வது முறையல்ல. சில கட்சிகள் 18, 20 செயலாளர்களை போட்டு, அதிகாரத்தைப் பரவலாக்கி காரியங்களை பார்க்கிறார்கள்.

திரு பெ. சௌந்தரபாண்டியன் : கட்சியையும், ஆட்சியையும் இணைப்பது மாட்சியா?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : இது என்ன காட்சி என்றே புரியவில்லை.

திரு பெ. சௌந்தரபாண்டியன் : இதுதான் கோரக் காட்சி.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி :—பார்த்தாலே தெரிகிறது.

திரு பெ. சௌந்தரபாண்டியன் : முன்புதான் பார்த்தோமே இதே அவையில்.

அடுத்து, உள்ளாட்சித் துறையைப் பொறுத்தவரையில் இன்னொன்றும் நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். நாம் கேட்கிறோம், மத்திய சர்க்காரில் ஒரு சுகாதார அமைச்சரா? மாநிலத்தில் ஒரு சுகாதார அமைச்சரா? அங்கே ஒரு கல்வியமைச்சரா? இங்கே ஒரு கல்வி அமைச்சரா என்று அருக்கிக் கொண்டே போகிறோம். ஆனால் இங்கே என்ன வாழ்கிறது? உள்ளாட்சித் துறையை எடுத்துக் கொண்டால் சாலை பராமரிப்புப் பணிகளையும் கவனிக்கிறது. பொதுப்பணித்துறையும் அதைக் கவனிக்கிறது. மருத்துவப் பணியை எடுத்துக் கொண்டால் உள்ளாட்சித் துறையும் கவனிக்கிறது, அரசாங்கமும் கவனிக்கிறது. கால்நடைப் பண்ணைகளை அரசாங்கமும் கவனிக்கிறது.....

மாண்புமிகு திரு ப. உ. சண்முகம் : பொதுப்பணித் துறையும் கவனிக்கிறது, உள்ளாட்சித் துறையும் கவனிக்கிறது என்று செல்கிறார்கள். உள்ளபடியே அவர்கள் விவரம் தெரிந்து பேசுகிறார்களா, அல்லது தெரியாமல் பேசுகிறார்களா என்று ஐயமாக இருக்கிறது. பொதுப் பணித் துறை கவனிப்பது தனி ரோடுகள். உள்ளாட்சித் துறை கவனிப்பது தனி ரோடுகள். அது கூடத் தெரியாமல், பாவம் அவர் சட்டமன்ற உறுப்பினராக இருக்கிறார். அவரைச் சொல்லிப் பயனில்லை, தேர்ந்தெடுத்த முதலமைச்சரைத்தான் சொல்ல வேண்டும்.

1974 மார்ச் 13]

திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன் : தலைவரவர்களே, உள்ளபடியே நான் மிகவும் அனுதாபப்படுகிறேன். சாலையைக் கவனிக்க என்றுதான் நான் சொன்னேன், அமைச்சரவர்கள் சோலையில் இருக்கிறார்கள் என்று கருதுகிறேன். ஆகவே, இதனால் வீண் நிர்வாகச் செலவுதான் ஏற்படுகிறது. இதைக் குறைப்பதற்கு நிர்வாகச் சீர்திருத்தம் மிகமிக தேவை என்று விரும்பி வேண்டிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

உள்ளாட்சித் துறை ரிப்பன் காலத்திலிருந்து தொடங்கப்பட்டது. அதில் இதுவரையில் ஏற்படாத ஒரு வரலாற்றைத் தமிழகம் கண்டிருக்கிறது என்பதைப் பார்க்கும் பொழுது உள்ளபடியே நான் வேதனைப்படுகிறேன். போடிநாயக்கனூர் நகராட்சித் தலைவர், நிர்வாக அதிகாரியின் நிர்வாகத்தில் குறுக்கிட்டதால் அவர் நிர்வாகத்தைச் சரிவர நடத்த முடியாத சூழ்நிலை உருவானதால் இருவருக்கும் கருத்து வேற்றுமை ஏற்பட்டு, கசப்பு மனப்பான்மை உருவாகியது, தகராறு முற்றியது. திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்த நகராட்சி மன்றத் தலைவர் ஹைகோர்ட்டிலே அந்த நிர்வாக அதிகாரியீது ரிட் மனு தாக்கல் செய்திருக்கிறார். இது நியாயமா? இதைத் தடுத்திருக்கக்கூடாதா? நிர்வாக இயந்திரத்தை ஒழுங்காக நடத்தி, வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுத்திருக்கக் கூடாதா?

திருச்சி மாவட்டத்தில் உள்ள ஆரம்ப ஆசிரியர்களை சில ஊராட்சி ஒன்றிய ஆணையாளர்கள் அறுவைச் சிகிச்சைக்கு ஆள் பிடிக்கும் பணியில் ஈடுபடுத்தவும், அவர்கள் சம்பளத்தில் கொஞ்சம் நன்கொடை பெறவும் எவ்வளவு கடுமை காட்டுகிறார்கள் என்பதை எண்ணிப் பார்த்து அதைத் தடுக்க தகுந்த நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று விரும்பி வேண்டிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஏற்கெனவே புதுக்கோட்டையில் இதுபோன்ற சம்பவம் நடந்து அது சம்பந்தமாக நடந்த சூழ்நிலைகளை மறந்துவிடக்கூடாது. ஆரம்ப ஆசிரியர்கள் ஒரு மாபெரும் கிளர்ச்சியைத் துவக்கியிருக்கிறார்கள். அதற்கு அணை போட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, தாழ்த்தப்பட்டோர் நல இலாகாவில், திருச்சி மாவட்டத்தில் ஏற்கெனவே வெளி மார்க்கெட்டில் பொருள்களை விடுதிகளுக்கு வாங்கினார்கள். ஆனால், இப்பொழுது அங்கேயுள்ள அதிகாரியின் ஆலோசனையின்பேரில் கூட்டுறவு மார்க்கெட்டில் வாங்குகின்ற சூழ்நிலையைப் பார்க்கிறோம். வெளி மார்க்கெட் விலைக்கும், கூட்டுறவு மார்க்கெட் விலைக்கும் எவ்வளவு வித்தியாசம் உள்ளது என்பதை சிந்தித்துப் பார்க்க சில சான்றுகளைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

அரிசி 75 கிலோ கொண்ட மூட்டை வெளி மார்க்கெட்டில் 90 ரூபாய். சூப்பர் மார்க்கெட்டில் 123 ரூபாய். புளி ஒரு கிலோ வெளி மார்க்கெட்டில் ரூ. 2.75 ரூபாய் ; சூப்பர் மார்க்கெட்டில் ரூ. 5.50 ; பருப்பு ஒரு கிலோ வெளி மார்க்கெட்டில் ரூ. 2.20 ; சூப்பர்மார்க்கெட்டில் ரூ. 2.60 ; பொட்டுக் கடலை ஒரு கிலோ வெளி மார்க்கெட்டில் ரூ. 2.25 ; சூப்பர் மார்க்கெட்டில் ரூ. 3; மிளகாய் ஒரு கிலோ வெளி மார்க்கெட்டில் ரூ. 3.50 ; சூப்பர் மார்க்கெட்டில்..

[1974 மார்ச் 13]

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணி முத்து: தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் வெளி மார்க்கெட்டுக்கும் சூப்பர் மார்க்கெட்டுக்கும் இடையே இருக்கிற விலை வித்தியாசத்தைப் படித்துக் கூறுகிறார்கள். விலை வித்தியாசம் இருக்கலாம். வெளி மார்க்கெட்டில் வாங்குகிற பொருள்கள் கலப்படமாக இருக்கலாம். அளவில் குறைவாக இருக்கலாம். சூப்பர் மார்க்கெட்டில் அப்படி இருக்க முடியாது. சூப்பர் மார்க்கெட்டில் வாங்கினால் அவர்களே சாமான்களை வண்டியில் வைத்து விடுதிக்குக் கொண்டு வந்து கொடுத்து விட்டுப் போகிறார்கள். எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக கூட்டுறவு மார்க்கெட்டில்தான் வாங்க வேண்டுமென்று 1956-ம் ஆண்டிலிருந்தே விதி முறை வகுக்கப்பட்டுத் தான் வாங்கிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். கூட்டுறவு மார்க்கெட் இல்லாத இடங்களிலே வெளி மார்க்கெட்டில் வாங்கிக் கொண்டிருக்கிற நிலை இருந்துகொண்டிருக்கிறது.

திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன்: வெளி மார்க்கெட்டில் பொருள்களின் தரமும் நன்றாகத்தான் இருக்கிறது. அவர்களு விடுதிக்குக் கொண்டு வந்து போட்டுக் கொண்டதான் இருந்தார்கள். கேள்வி நேரத்தில் நான் கேட்டபோது கூட அதிகாரிகள் அனுப்பிய ஆலோசனை பேரில் நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். ஆகவே, நான் சொல்லுகின்ற கருத்தில் எந்தவிதமான மாறுபாடும் இல்லை என்று சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

அரிசிக்கு மட்டும் ஒரு மாணவனுக்கு மாதம் ஒன்றுக்கு ஆகின்ற செலவுத் தொகை 24 ரூபாய். அரசாங்கம் ஒரு மாணவனுக்குத் தருகிற பணம் ஒரு மாதத்திற்கு 23 ரூபாய்தான். எஞ்சியிருக்கும் உப்பு, புளி ஆகியவற்றை எப்படி வாங்குவது என்று எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். அதே போல் கல்லூரி மாணவர்களுக்கு விலைவாசி ஏற்றத்தால் விடுதிக் கட்டணத்தை ஏற்றிக் கொண்டே போகிறார்கள். ஆகவே, அவர்களுடைய உபகாரச் சம்பளத்தை உயர்த்திக் கொடுக்க இந்த அரசாங்கம் மத்திய அரசோடு வாதாடிப் பெற வேண்டுமென்று வேண்டி விரும்பிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

குடிநீர்த் திட்டத்திற்காக நாம் ஏராளமான பணத்தை ஒதுக்கி இருக்கிறோம். இதில் கண்ணோட்டம் செலுத்த வேண்டியது காவிரி ஆற்றுப் பகுதிகளைவிட வறண்டிருக்கின்ற பகுதிகளுக்கெல்லாம் குடி தண்ணீர் திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதில் முக்கியத்துவம் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். சேலம் மாவட்டத்தில் சங்கரி நகரத்தில் தற்போது கடுமையான தண்ணீர்ப் பஞ்சம் இருந்து வருவதைப் பத்திரிகை வாயிலாகப் பார்த்திருக்கலாம். நகரத்திலுள்ள பெரும்பாலான கிணறுகள் வரண்டு விட்டன. மக்கள் குடிக்கத் தண்ணீர் இல்லாது அலைந்து கொண்டிருக்கிற சூழ்நிலையைப் பார்க்கிறோம். காசு கொடுத்து தண்ணீர் வாங்க வேண்டிய சூழ்நிலை உருவாகி இருக்கிறது. ஏற்கெனவே, காவிரியிலிருந்து நீர் கொண்டு வரத் திட்டம் தீட்டப்பட்டது. காலதாமதமாவது ஏன் என்று அந்தப்

1974 மார்ச் 13]

[திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன்]

பகுதி மக்கள் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இதுபோன்ற பின்தங்கிய பகுதிக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து தகுந்த நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இங்கு பேசிய பெரும்பான்மையான உறுப்பினர்சனில் ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் கோவைத் தேர்தலைப் பற்றி எடுத்துச் சொன்னார்கள். கவர்ச்சியைக் காட்டி, நடிகரைக் காட்டி ஓட்டு வாங்கிய காரணத்தால்தான் அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் வெற்றி பெற்றது என்று கேலியும் கிண்டலும் பேசினார்கள். நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் காரைக்காலில் பேசும்போது “கவர்ச்சியை வைத்து மக்களை ஏமாற்றி விடலாம் என்று ஒரு கட்சி நடத்தப்பட்டு வருகிறது” என்று சொன்னார்கள். அதற்குப் பின்னால் நான் ஆதாரத்தோடு பதிலளிக்கிறேன். மாண்புமிகு கல்வியமைச்சர் நாவலர் அவர்கள் “நாங்கள் மூளையைக் காட்டி ஓட்டுகளைக் கேட்கிறோம்; சிலர் முகத்தைக் காட்டிக் கொண்டு அரசியல் நடத்துகிறார்கள்” என்று புதுவையில் பேசினார். அவருக்கு நான் சொல்லிக் கொள்கிறேன். மக்களிடம் மூளையைக் காட்டினீர்கள்; பார்த்த அவர்கள் “இல்லை” என்று தெரிந்த காரணத்தால் உங்களுக்கு ஓட்டு இல்லை என்று சேரல்லவிட்டார்கள் என்பதுதான் என்னுடைய பதிலாகும்.

திரு. எல். கணேசன் அவர்கள் பேசும்போது நடிகர் கட்சி என்று சொன்னார்கள். நடிகர் கட்சி என்று இங்கே எந்தக் கட்சியும் இல்லை. சட்ட மன்றத்திலே பேசிய அவர் இப்படிச் குறிப்பிடுவது நம்முடைய சட்டமன்ற மரபை இழிவுபடுத்துவதாகும். சினிமா கவர்ச்சியால்தான் மக்கள் ஓட்டுப் போட்டுவிட்டார்கள் என்று மெத்த வருத்தப்பட்டார்கள்.

இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சினிமா கவர்ச்சியைப் பற்றி நம்முடைய முதலமைச்சர் கருணாநிதி அவர்களே 1964-ம் ஆண்டு மார்ச் மாதம் 7-ம் தேதி அன்று எதிர்க்கட்சியாக இருந்த நேரத்தில் நிதி நிலை அறிக்கை மீதான விவாதத்தில் பேசுகின்ற போது சொன்னவற்றை நான் சுட்டிக் காட்டுவது சாலப் பொருத்தமாக இருக்குமென்று கருதுகிறேன்.

“முரண்பட்ட கொள்கைக்குத் தான் தமிழ் நாட்டு மக்கள் அண்மைக் காலத்தில் தங்களுடைய மேலான தீர்ப்பை வழங்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட தீர்ப்பு திருச்செங்கோட்டில் வழங்கப்பட்டது. பிறகு திரு வண்ணமலையில் தொடர்ந்தது. இப்பொழுது சென்னை மாநகராட்சித் தேர்தலிலே வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. தோல்வி அடைந்த காங்கிரஸ் நண்பர்கள் அந்த நல்ல தீர்ப்பை ஏற்றுக் கொள்ளாதது மட்டுமல்ல. கேலி பேசும் அளவுக்கு முற்பட்டிருக்கிறார்கள். ‘அது கொள்கைக்குக் கிடைத்த வெற்றி அல்ல, ஏதோ சில சினிமா நடிகர்களுக்காகக் கிடைத்த வெற்றி என்றும், சினிமா நடிகர்கள் தேர்தல் பிரசாரம் செய்யலாமா’” என்றும் சட்டமன்றத்திலே கேள்விகள் எழுப்பப்பட்டன என்பதை நாம் நன்றாக அறிவோம். சினிமா நடிகர்கள் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் தேர்தல் பிரசாரத்தில் ஈடுபட்டால் அது தங்களுடைய உள்ளத்தில் பெரிய

[திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன்]

[1974 மார்ச் 13]

எரிச்சலை ஏற்படுத்தும் என்று கருதுகிறார்களே அவர்கள் அமெரிக்க நாட்டு ஜனாதிபதி தேர்தலில், கென்னடி வெற்றி பெற்றதற்குப் பாடுபட்டது சினிமா நடிகர்கள் என்பதை மறந்து விட்டார்களா? இந்தியத் துணைக் கண்டத்தில் கிருஷ்ணமேனன் பம்பாயிலே தேர்தலில் போட்டியிட்ட நேரத்திலே, கிருஷ்ணமேனன் வெற்றிக்குப் பாடுபட்டது வட பாகத்தில் இருக்கிற பிரபல சினிமா நடிகர்கள் என்பதை ஏனோ மறந்து விட்டார்கள். சினிமா என்றால் ஏதோ ஒரு தீண்டத்தகாத ஒன்று என்றும், சினிமா என்றாலே நாட்டிலே இருக்கக்கூடாத ஒரு கலை என்றும் எண்ணக்கூடிய எண்ணம் காங்கிரஸ் கட்சியிலே இருக்கிற ஒரு சில அமைச்சர்களுக்கு இல்லாவிட்டாலும், காங்கிரஸ் கட்சியிலே இருக்கிற ஆளும் கட்சி உறுப்பினர்களிடம் பெரும் பாலோருக்கு இருப்பது ஏனோ எனக்குப் புரியவில்லை ” என்று அன்று பேசியிருக்கிறார்.

அதையேதான் நானும் இன்று கேட்கிறேன். உறுப்பினர்கள் இப்படிப் பேசினாலும் தலைவர்கள் அப்படிச் சொல்லலாமா என்பதுதான் என்னுடைய கேள்வி. ஆகவே, அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் சினிமா கவர்ச்சியால் வெற்றி பெற்றதல்ல; கொள்கையைச் சொல்லி வெற்றி பெற்றிருக்கிறது என்று முதலமைச்சர் அவர்களுக்கு சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

1966-ம் ஆண்டு கோவையில் புரட்சித் தலைவர் எம்.ஜி.ஆர். அவர்கள் ஒரே நாளில் 30,000 ரூபாயைத் தேர்தல் நிதியாகத் திரட்டித் தந்த நேரத்தில் முரசொலியில் தலையங்கம் எழுதினர் கருணாநிதி. அது இதோ! “கொடுக்க ஒரு கரம், கொடியவரின் கொடுக்கை நறுக்க மறுகரம் கொண்டவர் புரட்சி நடிகர் எம்.ஜி.ஆர்.”

1966-ல் இருந்த நிலைமை மாறி 1974-ல் என்ன நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதை எண்ணும் போது உள்ளபடியே பரிதாபப்படுகிறேன்.

முதலமைச்சர் அவர்கள் நிதிநிலை அறிக்கையைப் பற்றி முரசொலியில் கருத்துத் தெரிவித்திருக்கிறார். 1974-ம் ஆண்டு மார்ச் திங்கள் 5-ம் நாளில் “உடன் பிறப்பே” என்ற கடிதத்தில் “சட்டியில் உள்ள மாவைக் கொண்டு நம்மால் செய்ய முடிந்த பலகாரம் இது. சூடும் சுவையும் குன்றாமல் இருக்கிறது” என்று எழுதியிருக்கிறார். இது அவருடைய விமர்சனம்.

மாவுக்குத் தகுந்த பலகாரந்தான் செய்ய முடியும் என்பதை நான் ஒத்துக் கொள்கிறேன், ஆனால் தற்போது சுட்டுவைத்த பலகாரம் ஏற்கனவே மக்கள் முன்னால் புட்டு வைக்கப்பட்டு ஆறிப் போனவை என்பதை மட்டும் தயவு செய்து மறந்து விடக்கூடாது என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

“கூனன் நிமிர, குருடன் பார்வை பெற இந்த அரசு புதிய திட்டத்தை அறிவித்திருக்கிறது” என்று சொன்னார்கள். 53 பக்கங்கள் கொண்ட நிதிநிலை அறிக்கையை அவையில் படிக்கின்ற நேரத்தில் நான் நன்றாகக்

1974 மார்ச் 13] [திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன்]

கூர்ந்து கவனித்தேன். சட்டமன்றத்திலே உள்ள உறுப்பினர்கள் முதலு வலி தாங்காமல் நிமிர்ந்து உட்கார்ந்தார்களே தவிர, நாட்டிலுள்ள கூனன் நிமிரவில்லை.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தாங்களாவது நிமிர்ந்ததில் எனக்கு மகிழ்ச்சி.

திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன் : நீங்களும் சேர்ந்துதான் நிமிர்ந் தீர்கள்.

நாவின் நடனங்களும், நளிளங்களும் ஏராளமாக உள்ளன. நாட்டு மக்களுக்குத் தேவையான திட்டங்கள் குறைந்துள்ளன. நிதிநிலை அறிக்கையில் பக்கங்கள் நீண்டிருக்கிறதே தவிர, நாட்டு மக்களின் துக்கங்கள் குறைய என்ன ஆலோசனை சொல்லப்பட்டிருக்கிறது என்று இனி மேல்தான் பொறுத்தப் பார்க்கவேண்டும். (குறுக்கீடு) முதலமைச்சர் அவர்கள் ஏதாவது கருத்துச் சொல்ல வேண்டுமென்றால் எழுந்து சொல்லலாம்.

எனவே இந்த நான்கு ஆண்டு அனுபவத்தை வைத்துப் பார்க்கின்ற நேரத்தில் முதலமைச்சர் அவர்கள் புதிதாக ஒரு கழகத்தைத் துவக்கி இருக்கிறார். பூம்புகார் போக்குவரத்துக் கழகத்தை—காலையிலே கூட “புகாரிலே ஆரம்பிக்கலாமே” என்று கேட்ட நேரத்தில் அது சிறந்த ஆலோசனை என்று பொதுப்பணித் துறை அமைச்சர் அவர்கள் சென்றார்களே தவிர, “செய்வோம்” என்ற உறுதியைத் தரவில்லை. புகார் நகரத்திற்கு ஒரு சிறப்பு ஏற்படுத்துவதற்காக இந்தப் பூம்புகார் கப்பல் போக்குவரத்துக் கழகத்தின் தலைமையிடமாக பூம்புகார் நகரில் துவங்கவேண்டுமென்று நான் விரும்பி வேண்டிக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : இது கப்பல் போக்குவரத்துக் கழகம். பூம்புகார் ஓரத்தில் கப்பல் நிற்கக்கூடிய அளவிற்கு—ஏற்கனவே இருந்த நகரம் மூழ்கிப் போய்விட்டது—ஐந்து மைல் தொலைவில், ஆறு மைல் தொலைவில் கூட கப்பல் நிற்கமுடியாது. வேண்டுமானால் கட்டு மரத்தை விடச் சொல்லலாம். பூம்புகார் கப்பல் போக்குவரத்துக் கழகம் என்பது அந்த நிறுவனத்தின் பெயரே தவிர, அந்த ஊரிலிருந்து புறப்படுவது என்பதல்ல.

திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன் : வேண்டுமானால் கட்டுமரத்தை விடச் சொல்லலாம் என்று சொல்கிறார் அமைச்சர் அவர்கள். நீங்கள் யாரையும் கட்டுமரத்தில் கட்டி கடலில் விடாமல் இருந்தால் சரி, அந்தக் கப்பல் போக்குவரத்துக் கழகத்தை நிறுவும் போது அதன் தலைமையிடத்தை அங்கு வைத்தால் என்ன என்றுதான் நான் கேட்கிறேன். அது ஒரு நிறுவனத்தின் பெயர் என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொல்கிறார்கள். கப்பல் விடும்போது என்னென்ன சொல்வார்களோ பொருத்திருந்துதான் பார்க்கவேண்டும்.

[திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன்]

[1974 மார்ச் 13]

முதல் அமைச்சர் அவர்கள் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் ஏராளமான திட்டங்களை எல்லாம் கோடிட்டுக் காட்டியிருக்கிறார். செய்த திட்டங்கள் அத்தனையையும் சுட்டிக் காட்டுவது என்பது அரசாங்கத்தின் பெருமையை உயர்த்துவதற்கு என்றாலும் ஏற்கனவே அரசியல் அனுபவம் பெற்று, முதல் அமைச்சராக இருப்பதையும் வைத்தும், தன் அனுபவத்தை வைத்துக்கொண்டும், தன் எண்ணத்தை நிறைவேற்ற ஒரு ஆராய்ச்சிக் கட்டுரை எழுதி இன்னொரு டாக்டர் பட்டம் பெறுவதற்கு இந்த நிதிநிலை அறிக்கையை அளித்துள்ளார் என்று கூறி இந்த நிதிநிலை அறிக்கையை என்னால் வரவேற்க முடியாமைக்கு மெத்த வருத்தப்பட்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். நன்றி, வணக்கம்.

திரு. க. மு. இராசகோபால்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, 1974-75ம் ஆண்டுக்கான நிதிநிலை அறிக்கையின் மீது பேசுவதற்கு எனக்கு வாய்ப் பளித்தமைக்கு தலைவர் அவர்களுக்கு முதலில் என் நன்றியைத் தெரி வித்துக்கொள்கிறேன். குறிப்பாக ஒவ்வொரு உறுப்பினருக்கும் அரை மணி நேரம் கொடுத்தால்தான் தொகுதி பற்றிய பிரச்சனைக் குறித்து பேச முடியும். ஆனால் நேரம் இல்லை. கடைசியில் நான் தள்ளிவிடப் பட்டிருக்கிறேன்.

மக்களுக்கு வேண்டியது முதன் முதலாக உணவு, உடை, இருப்பிடம். இந்த மூன்றையும் கொடுக்கத் தவறி விட்டது டெல்லி பாராளுமன்றத்தைக் கட்டிக் காத்துக்கொண்டிருக்கிற மைய அரசு. அப்படி கிட்டத்தட்ட 25, 26 ஆண்டுகளாக ஆண்டுக் கொண்டிருக்கிற அந்த அரசை இந்த நாட்டில் தட்டிக் கேட்க நாதி இல்லை. விலைவாசி ஏறிக்கொண்டிருக்கிறது என்று எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர்கள் சிலர் எடுத்துச் சொன்னார்கள்.

ஆனால், ஒரு சினிமா நடிகர், எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் அவர்கள் இந்த நாட்டின் வரிப்பணத்தைக் கட்டாமல் இந்த நாட்டுக்குச் சேர வேண்டிய தொகையைக் கட்டாமல் கடன் காரைத் இருக்கிற எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் அவர்கள்—நான் இதை ஏன் குறிப்பிடுகிறேன் என்றால் ஒரு அரசாங்கத்திற்கு ஒரு விவசாயி அல்லது ஒரு குடிமகன் கடன் வாங்கியிருப்பானால் அந்தத் தொகையை அவன் கட்டியதற்குப் பின்னால் தான் மீண்டும் அந்தத் துறையிலிருந்து அவன் கடன் பெறமுடியும். அது கூட்டுறவுத் துறையானாலும் சரி, அல்லது விவசாயத் துறையானாலும் சரி, விதிமுறைகள் அப்படித்தான் இருக்கிறது.

ஆனால், உலகம் சுற்றும் வாலிபனுக்காக வாங்கிய கடன் அப்படியே இருக்கிறது. வழக்குக்குப் போய்க்கொண்டிருக்கிறது. அப்படி இருக்கிற போது மீண்டும் வெளிநாட்டுக்குச் செல்வதற்கு, ரஷ்ய நாட்டுப் பயணத்திற்கு பணம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது இந்திய அரசால். அடுத்து மீண்டும் வெளிநாடு செல்வதற்குப் பணம் கொடுக்கிறது இந்திய நாட்டு சர்க்கார் என்று சொன்னால் 55 கோடி மக்கள் நம்பியிருக்கிற இந்த சர்க்கார் எந்த அளவிற்கு ஒரு சினிமா நடிகருக்கு, இந்த நாட்டை கொள்ளையடிக்கிற ஒரு நபருக்கு பாதுகாப்பு கொடுக்கலாம். அதன் காரணமாகத்தான் இன்று பாண்டிச்சேரியில் ஜனநாயகம் படுகொலை செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

1974 மார்ச் 13]

திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன் : பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர். எங்கள் கட்சியின் தலைவர் புரட்சித் தலைவர் திரு எம். ஜி. ஆர். அவர்கள் அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் தலைவராக இந்த மன்றத்தில் வீற்றிருக்கிறார்கள். ஒரு கட்சியின் தலைவரைப் பார்த்து சினிமா நடிகர், என்று குறிப்பிடுவது பொருத்தமா? அல்லது இந்தக் கட்சியை அவமதிக்கிறாரா என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

திரு. சி. ஆறுமுகம் : பாயின்ட் ஆப் கிளாரிபிக்கேஷன். திரு சௌந்தரபாண்டியன் அவர்கள் அவர்களது கட்சித் தலைவர் எம். ஜி. ஆர் அவர்கள் கட்சித் தலைவராக அவையில் வீற்றிருப்பதாகச் சொன்னார்கள். அப்படி அவர்கள் வந்து அமர வேண்டும் என்பதுதான் எங்கள் கருத்தாகும். தயவுசெய்து அவர்கள் தலைவரிடம் சொல்லி இந்த மன்றத்திற்கு வந்து இங்கு நடக்கிற விவாதத்தில் கலந்துக்கொண்டு இந்த அரசின் மேல் உள்ள குறைகளை அவர்கள் மூலம் எடுத்துச் சொல்ல வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன் : நான் இந்த அவையின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புவது அவர் மறைமுகமாகப் பேரவைத் தலைவரைத் தாக்குகிறார். 1971-ம் ஆண்டு தேர்தலுக்குப் பிறகு பேரவைத் தலைவர் அவர்கள் இந்த அவைக்கு எப்போதாவது வந்து உட்கார்ந்தார்கள் என்று சொல்ல முடியுமா?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இதற்கும் அதற்கும் சம்பந்தம் இல்லை.

திரு. சி. ஆறுமுகம் : உங்கள் கட்சித் தலைவரைப் பற்றித்தான் நான் சொல்கிறேன். மன்றத்தில் வந்து அமர்ந்து, விவாதத்தில் கலந்து கொண்டு நாட்டு மக்களுக்கு அவர்கள் மூலம் செய்திகள் அனுப்ப வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன் : அவர் சார்பாகத்தான் நாங்கள் நாட்டு மக்களுக்குச் செய்திகள் அனுப்பிக்கொண்டிருக்கிறோம். இதையே தாங்கமுடியாமல் நண்பர் அவர்கள் வேதனைப் படும்போது அவர் வந்து ஏன் உங்களை வேதனைப் படுத்த வேண்டும் என்றுதான் வராமல் இருக்கிறார்கள்.

திரு. சி. ஆறுமுகம் : அப்படியானால் வேறு யாராவது ஒரு உறுப்பினரைத் தலைவராக ஆக்கி அவர்களை முன்னிண்ணியில் உட்காரச் சொல்லலாமே அதற்கு எங்களுக்கு ஆட்சேபனை இல்லை.

திரு. சி. வே. வேலப்பன் : அவர்களைப் போல் ஆபீஸையும் காலி செய்து விட்டு, ஸ்டெய்டியும் காலி செய்து விட்டு. . . .

[1974 மார்ச் 13]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. ராசகோபால், நீங்கள் தொடர்ந்து பேசுங்கள்.

திரு. க. மு. இராசகோபால் ! ஊழல் ஊழல் என்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இதுவரையில் குற்றச்சாட்டுக்களைச் சொன்னவர்கள் இங்கிருந்து பிரிந்து ஒரு வரும் நான்கு மாதங்களுக்கு முன்பு சென்றவர்கள் சொன்னார்கள். ஏற்றுக்கொள்கிறேன். ஆனால் இப்போது ஒரு நான்கு நாட்களுக்கு முன்னால், ஒரு பத்து நாட்களுக்கு முன்னால் போயிருக்கிற சீனிவாசன் இங்கிருக்கிற போது ஊழலைப்பற்றிச் சொன்னார்களா? இப்போது சீனிவாசன் அவர்கள் அங்கு சென்றிருக்கிறார்கள். அப்போது சீனிவாசன் புனித மானவரா? எம்.ஜி.ஆர். அவர்கள் இந்தத் தமிழ் நாட்டில் இருக்கிற ஒரு குடிமகன். ஒரு வசதியான பணக்காரர். யாரும் மறுக்கமுடியாது. எப்படியோ சம்பாதித்திருக்கிறார். அரசாங்கச் சொத்தைப் பெற்றிருக்கிறார். ஏன் அதைத் திருப்பிக்கொடுக்கவில்லை?

திரு. சி. வெ. வேலப்பன் : நாட்டில் கடன் பெற்றிருக்கிறவர்கள் எல்லாம் கொடுத்துவிட்டார்களா, அவர்கள் முறையாகக் கொடுத்துக் கொண்டு வருகிறார். பாக்கி வைத்திருப்பது முறைதான்.

திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன் : ஆன் எ பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர். தலைவர் அவர்களே, எம். ஜி. ஆர். அவர்கள் அரசாங்கத்திடமிருந்து வாங்கிய நிலத்தை சும்மா வாங்கவில்லை. குத்தகைக்குத்தான் வாங்கியிருக்கிறார்கள். ஆகவே பொறுப்புள்ள ஒரு சட்டமன்ற உறுப்பினரைப் பற்றி இம்மாதிரி குற்றச்சாட்டை இந்த அவையில் எழுப்புவது எந்த விதத்தின் பொருந்தும், இது நியாயமா வெளியில் வேண்டுமானால் பேசட்டும். (சிரிப்பு) சிரிக்காதீர்கள், சிந்தியுங்கள்.

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : இந்த அவை உறுப்பினரைப் பற்றி இந்த அவையில் எழுப்பலாம்.

திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன் : ஏற்கெனவே ஒரு மரபு வைத்திருக்கிறீர்கள். எந்த உறுப்பினர் மீதும் ஒரு குற்றச்சாட்டு எழுப்பவேண்டுமென்றால் தங்களிடம் காட்டிவிட்டு தங்கள் ஒப்புதல் பெற்ற பிறகுதான்....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அது டாக்குமென்ட்ஸ்பற்றியது. அவர்கள் சொல்கிற குற்றச்சாட்டு நிலம் அடமானம் பெற்றிருக்கிறார்கள் என்ற குற்றச்சாட்டு மறுக்கப்படவில்லை. அது இந்த மன்றத்தில் பல தடவை சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. நான் வாங்கவில்லை என்று அது மறுக்கப்படவில்லை. திரும்பக் கொடுக்கவில்லை என்பதுதான் அவர்கள் குற்றச்சாட்டு.

திரு. கோவை செழியன் : பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர். எங்கள் தலைவர் அவர்கள் திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசிடமிருந்துதான் அதை குத்தகைக்கு எடுத்திருக்கிறார்கள். ஆகையால் இந்த அரசு அப்போது செய்தது சரி என்பதை ஏற்றுக் கொள்கிறதா இல்லையா என்பதை

1974 மார்ச் 13]

(திரு. கோவை செழியன்]

முதலில் அறிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன். ஏனெனில் அரசு பணத்தை வாங்கிக்கொண்டுதான் ஒரு இடத்தை குத்தகைக்கு விட்டிருக்கிறது. குத்தகைக்கு எடுப்பது பாவம் என்கிறீர்களா, தவறு என்கிறீர்களா, எதற்காக திரும்ப கேட்கிறார்கள் என்று அறிந்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். தயவு செய்து முதலமைச்சரே பதில் சொல்ல வேண்டும்.

(பிற்பகல் 1-30)

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : நான் சொல்கிறேன். நண்பர் செழியன் அவர்கள் நானே விளக்கம் சொல்ல வேண்டுமென்று கேட்டார்கள். கொடுத்ததில் தவறு ஒன்றும் இல்லை. ஆனால் சில பேர் இப்படி நிலங்களை வாங்கிக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று திரு. எம்.ஜி.ஆர். அவர்கள் குறை கூறியபோது, நீங்கள் வாங்கிக்கொண்டிருக்கிறீர்களே என்று கேட்டபோது, அவர் உடனடியாக நான் அவற்றைத் திருப்பித் தருகிறேன் என்று—கட்சியை விட்டு விலகிய உடனேயே திருப்பித் தருகிறேன் என்று—72-லேயே—அறிக்கை விட்டு இருக்கிறார்கள். இதுவரையில் திருப்பித் தரவில்லை என்று சொல்கிறேன். வேறு எந்த விளக்கமும் நான் சொல்ல விரும்பவில்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவையின் இன்றைய நிகழ்ச்சிகள் இத்துடன் முடிவுற்று, நாளை காலை 9 மணியளவில் பேரவை மீண்டும் கூடும்.

பின்னர் பேரவை பிற்பகல் 1-31 மணிக்கு ஒத்திவைக்கப்பட்டது.

(4) பேரவை முன் வைக்கப்பட்ட ஏடுகள்.

A. Statutory Rules and Orders.

163. Notification issued with G. O. Ms. No. 2064, Rural Development and Local Administration, dated the 20th September 1973 in regard to preliminary notification for declaration of the areas forming the Idappadi Local Planning Area. [Laid on the table of the House under section 123 (2) of the Tamil Nadu Town and Country Planning Act, 1971 (Tamil Nadu Act 35 of 1972).]

164. Notification issued with G. O. Ms. No. 2061, Rural Development and Local Administration, dated the 20th September 1973 in regard to preliminary notification for declaration of the areas forming the Courtallam Local Planning Area. [Laid on the table of the House under section 123 (2) of the Tamil Nadu Town and Country Planning Act, 1971 (Tamil Nadu Act 35 of 1972).]